

Font Name - Baamini

முனைவர் சு.சு. ஷீபா

இணை பேராசிரியர்

துமிழ்த்துறை

நேசமணி நினைவு கிறிஸ்தவக் கல்லூரி

மார்த்தாண்டம் - 629 165

குமரிமாவட்டம்

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி

MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY
THIRUNELVELI

தொலைநிலை தொடர் கல்வி இயக்கம்

DIRECTORATE OF DISTANCE AND
CONTINUING EDUCATION

B.A. தமிழ் முதலாமாண்டு
இரண்டாம் பருவம்

பகுதி-I தமிழ் Part I Tamil

பாடம் - தமிழ் மொழி அமைப்பியல்

முனைவர் சு.சு. ஷீபா

இணை பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

நேசமணி நினைவு கிறிஸ்தவக் கல்லூரி

மார்த்தாண்டம் - 629 165

குமரிமாவட்டம்

B.A. தமிழ் முதலாமாண்டு
இரண்டாம் பருவம்
பகுதி-I தமிழ் Part I Tamil
பாடம் - தமிழ் மொழி அமைப்பியல்

பொருளடக்கம்

எண்	பாடங்கள்	பக்க எண்
அலகு 1	மொழியின் இயல்புகளும் மொழிக்குடும்பமும் மொழி - மொழியின் இயல்புகள் - மொழி பற்றிய நம்பிக்கைகள் - மொழிக் குடும்பம் - திராவிட மொழிகள் - தமிழின் தனித்தன்மைகள் - தமிழில் கிளைமொழிகள் - பேச்சு வழக்கும், எழுத்து வழக்கும் - பிறமொழிக் கலப்பு.	4-15
அலகு 2	எழுத்துக்களின் வகைகள் முதல், சார்பு எழுத்துகள் - உயிரொலிப் பகுப்பு - மெய்யொலிப் பகுப்பு - எழுத்துக்களின் பிறப்புமுறை , எழுத்துக்களின் வருகை - மொழி முதல், இறுதி எழுத்துக்கள் - மெய்மயக்கம் - வரி வடிவம் - கிரந்த எழுத்துக்கள் - சந்தி - விதி வகைகள் - இயல்பு விகாரம் - வேற்றுமை , அல்வழி.	16-84
அலகு 3	மொழி - மொழியியல் - ஒலியனியல் மொழியும் மொழியியலும் - மொழியியல் பிரிவுகள் - ஒலிகள் - ஒலியியல் - ஒலியியல் வகைகள் - ஒலிப்பு உறுப்புகள் - உயிர் - மெய் - பிற ஒலிகள் - ஒலியன் வரையறை - ஒலி - ஒலியன் - மாற்றொலி - ஒலியன் கொள்கைகள் - வேற்றுநிலைக் கொள்கை - துணை நிலைக் கொள்கை - ஒலி ஒற்றுமைக் கொள்கை - சுருக்கக் கொள்கை - உறுழ்ச்சிக் கொள்கை கென்னத்தைக்கின் அடிப்படை - ஒலியனியல் கொள்கைகள் - ஒலியன் சேர்க்கைகள் - ஒலியன் அசைகள்.	85-118
அலகு 4	உருபனியல் உருபு - உருபன் வகைகள் - மாற்றுருபன் - உருபன்களைக் கண்டறிய உதவும் நைடாவின் விதிகள் - வேர்ச்சொல் ஒட்டுகள் - உருபு வகைகள் - உருபு ஒலியனியல் மாற்றம் - உருபு - ஒலியனியல் விதிகள் - ஓரினமாதல் - வேறினமாதல்	119-133
அலகு 5	தொடரியலும் பொருண்மையியலும் தொடரியல் - ஆக்கத் தொடரியல் - அமைப்புத் தொடரியல் - அண்மை உறுப்புக் கோட்பாடு - அண்மையுறுப்பு வகைகள் - தொடரமைப்புக் கோட்பாடு - மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு - மாற்றிலக்கண விதிகள், பொருள் - பொருண்மையியல் - பொருள் விளக்கக் கொள்கைகள் - பொருளின் வகைகள் - ஒரு பொருட்பன்மொழி - பல்பொருள் ஒருமொழி ஒப்பீட்டுச் சொர்பொருள் மாற்றம் - மயக்கம்	134-157
	மாதிரி வினாத்தாள்	158

பாடநூல் மற்றும் மேற்பார்வை நூற்கள்

Text Books

1. தமிழ் மாழி அமைப்பியல் - ச. அகத்தியலிங்கம், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம் - 2002.
2. போற்கோ. இக்காலத்தமிழ் இலக்கணம், பூம்பொழில் வெளியீடு, சென்னை - 2002 இக்காலத் தமிழ் மரபு - பரமசிவம், அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி 2017.

அலகு - 1

மொழியின் இயல்புகளும் மொழிக்குடும்பமும்

மொழி

மொழி (Language) என்பது ஓர் இணைப்பு கருவியாகும். ஒரு சிக்கலான அமைப்பைக் கொண்டது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களிடையே தகவல்களைப் பரிமாற்றம் செய்வதற்கும், கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கும், கலாச்சாரத்தைப் பரப்புவதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மொழி மனித சமூகத்தின் ஒரு அடிப்படை அம்சமாகும். சொற்கள், வாக்கியங்கள் மற்றும் அவற்றை இணைக்கும் விதிமுறைகளின் தொகுப்பாகும். இது பயிற்சி மற்றும் தொடர்பு மூலம் கற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

மொழியின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- **சொற்கள்:** மொழியின் அடிப்படை அலகு சொற்களாகும். சொற்கள் பொருள்களையும் செயல்களையும் பண்புகளையும் குறிக்கின்றன.
- **வாக்கியங்கள்:** சொற்கள் ஒன்றோடொன்று இணைந்து வாக்கியங்களை உருவாக்குகின்றன. வாக்கியங்கள் தகவல்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு வழியாகும்.
- **இலக்கணம்:** மொழியில் சொற்கள் மற்றும் வாக்கியங்களை இணைக்கும் விதிமுறைகள் இலக்கணம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இலக்கணம் மொழியினைச் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படுவதை உறுதி செய்கிறது.

மொழிகளின் வகைகள்:

- **இயற்கை மொழிகள்:** மனிதர்களால் பேசப்படும் மொழிகள் இயற்கை மொழிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. உலகில் ஏராளமான இயற்கை மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. (எ.டு) தமிழ், மலையாளம்

- **செயற்கை மொழிகள்:** மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மொழிகள் செயற்கை மொழிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. செயற்கை மொழிகள் பொதுவாக கணினிகளால் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு செயலாக்கப்படுகிறது.
- **பிற மொழிகள்:** இயற்கை மொழிகள் மற்றும் செயற்கை மொழிகள் தவிர, பிற மொழிகள் எனப்படும் மொழிகளும் உள்ளன. பிற மொழிகள் என்பது மக்களிடையே தகவல்களைப் பரிமாற்றம் செய்வதற்கான ஒரு வழியாகும்.

மொழியின் முக்கியத்துவம்:

- **தகவல் பரிமாற்றம்:** மொழி தகவல்களைப் பரிமாற்றம் செய்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும். மொழியின் மூலம், மக்கள் தங்கள் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் பகிர்ந்து கொள்ளலாம்.
- **கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துதல்:** மொழி கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும் மொழியின் மூலம், மக்கள் தங்கள் கலாச்சாரத்தைப் பற்றிய தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம்.

இது மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்காற்றுகிறது.

மொழியின் இயல்புகள்:

மாறிக்கொண்டே செல்வதுதான் மொழியின் இயல்பு. “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்” என்பது சொல் பற்றிய வழக்கு என்று மட்டும் எடுத்துக்கொள்வது சரியல்ல. எல்லா வழிகளிலும் மொழி மாறிக்கொண்டே செல்லும். காலம் பற்றிய வழக்கு வேறுபாடு என்று மட்டும் கொள்வது சரியல்ல. பிரதேசம் பற்றியும், சமூகத்தின் ஜாதி பற்றியும், தொழில் பற்றியும் ஒரே காலத்தில் வழக்கு வேறுபடுதல் உண்டு. இந்த உண்மையை நன்றாக உணர்ந்து தற்காலத்துக்குரிய தமிழின் இலக்கணத்தையும், சொல் முதலிய வழக்குகளின் அகராதியையும் இயற்றுதல் இன்றியமையாதது என்று வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

தூய தமிழ் என்பது சமஸ்கிருதம் போல, மோலோர் (பண்டிதர்) மொழியாகத் தமிழை ஆக்கி, அதனைத் தமிழ் மக்கள்மீது சுமத்துகிற முயற்சியாகும். இது

சமஸ்கிருதம் போலத் தமிழையும் வழக்கொழிந்து போவதற்குத் தம்மையறியாமலே தூய தமிழ்வாதிகள் செய்கிற முயற்சியாகும். நகரங்களின் வளர்ச்சி, தமிழ்நாட்டின் பல சாதிகளைச் சேர்ந்தோர் கூடி வாழ்வதற்குரிய வாய்ப்பை அளிக்கிறது. உதாரணமாகச் சென்னை, மதுரை, கோவை போன்று பல மாவட்ட மக்கள் சேர்ந்து பணிபுரிகிற நகரங்களில் இந்த வாய்ப்பினால் வட்டார மொழி வேறுபாடுகள் குறைகின்றன.

படிப்பு பரவி வருகிறது. அது மேலும் எழுத்தறிவைப் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு அளிக்குமானால் இன்னும் அதிகமாக வட்டார வேறுபாடுகள் குறைந்து, Standard Spoken Tamil உருவாகும்.

- புதிய சொற்கள் மற்றும் வாக்கியங்களை உருவாக்குவதோடு மொழி ஒரு படைப்பு கருவியாகும். இது கவிதைகள், கதைகள், நாடகங்கள் போன்ற படைப்பு உரை வடிவங்களை உருவாக்கவும் பயன்படுத்தப்படலாம்.
- **இடப்பெயர்ச்சி இயல்பு:** மொழியானது இடம், நேரம் மற்றும் சூழ்நிலையைப் பொருட்படுத்தாமல் பயன்படுத்தப்படலாம். ஒரு மொழி பேசப்படும் குறிப்பிட்ட இடம் அல்லது நேரத்துடன் அது வரையறுக்கப்படவில்லை.
- **அர்த்தமுள்ள இயல்பு:** மொழியானது அர்த்தமுள்ளதாகும். சொற்கள் மற்றும் வாக்கியங்கள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டு, தகவல்களை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வழிமுறையாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மொழியின் இந்த இயல்புகள் அதை மனித சமூகத்தின் ஒரு அடிப்படை அம்சமாக ஆக்குகின்றன. இது மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்காற்றுகிறது.

மொழி பற்றிய நம்பிக்கைகள்:

மொழி ஒரு தனித்துவமான மனித திறன். இந்த நம்பிக்கையின்படி, மொழி மனிதர்களுக்கு மட்டுமே உள்ள திறன் ஆகும். மற்ற விலங்குகள் தகவல்களைப்

பரிமாறிக்கொள்ளும் திறன் கொண்டவை. ஆனால் அவை மனித மொழியைப் போலவே சிக்கலான தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொள்ள முடியாது.

மக்கள் மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கு முன், அவர்களுக்கு மொழியின் அடிப்படை விதிமுறைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் கற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

புதிய சொற்கள் மற்றும் வாக்கியங்களை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்படலாம். கவிதைகள், கதைகள், நாடகங்கள் போன்ற படைப்பு உரை வடிவங்களை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மொழி ஒரு கருத்துருவாக்க கருவி. இந்த நம்பிக்கையின்படி, சிக்கலான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படலாம். தத்துவம், அறிவியல், கலை போன்ற பல்வேறு துறைகளில் சிந்தனை மற்றும் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மொழி பற்றிய இந்த நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் பரந்த அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவை அல்ல. சில மொழியியலாளர்கள் மொழி என்பது ஒரு தனித்துவமான மனித திறன் அல்ல என்று வாதிடுகின்றனர். இருப்பினும், இந்த நம்பிக்கைகள் மொழி பற்றிய நமது புரிதலுக்கு முக்கியமானவை.

மொழியானது காலப்போக்கில் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. பழைய சொற்களின் பொருள் மாறுகிறது.

மொழிக்குடும்பம்

மொழிக் குடும்பம் என்பது ஒரே மூல மொழியிலிருந்து உருவான மொழிகளின் தொகுப்பாகும். மொழிக் குடும்பங்கள் பொதுவாக ஒத்த சொற்கள், இலக்கணம் மற்றும் ஒலிப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன.

உலகில் சுமார் 6,000 மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. அவற்றில் சுமார் 200 மொழிக் குடும்பங்கள் உள்ளன. மிகப்பெரிய மொழிக் குடும்பம் இந்தோ ஐரோப்பிய

மொழிக் குடும்பம் ஆகும். இந்த குடும்பத்தில் ஆங்கிலம், ஸ்பானிஷ், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ரஷ்ய போன்ற உலகின் முக்கிய மொழிகள் அடங்கும்.

மற்ற முக்கிய மொழிக் குடும்பங்களில் சீன-திபேத்திய மொழிக் குடும்பம், ஆப்பிரிக்க-ஆசிய மொழிக் குடும்பம், ஆத்திரோனேசிய மொழிக் குடும்பம் ஆகியவை அடங்கும்.

மொழிக் குடும்பங்களை அடையாளம் காணும் முறைகள்:

மொழிக் குடும்பங்களை அடையாளம் காண பல்வேறு முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

- **சொற்களின் ஒற்றுமை:** ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளில் பொதுவாக ஒத்த சொற்கள் காணப்படும். உதாரணமாக, இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளில் "மனிதன்" என்ற சொல்லுக்கு "Man" என்ற ஒத்த சொல் காணப்படுகிறது.
- **இலக்கண ஒற்றுமை:** ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளில் பொதுவாக ஒத்த இலக்கண அமைப்புகள் காணப்படும். உதாரணமாக, இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளில் வினைச் சொல்லின் வினையீறு காலம், எண்ணம் மற்றும் பாலினம் போன்றவற்றைக் குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- **ஒலிப்பு ஒற்றுமை:** ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளில் பொதுவாக ஒத்த ஒலிப்பு அமைப்புகள் காணப்படும். உதாரணமாக, இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளில் "p", "t", "k" போன்ற ஒலிகள் பொதுவாக காணப்படுகின்றன.

மொழிக் குடும்பங்களின் முக்கியத்துவம்:

மொழிக் குடும்பங்கள் மொழியின் வளர்ச்சியை புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. மொழிக் குடும்பங்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், மொழிகள் எவ்வாறு உருவாகின, எவ்வாறு பரவின என்பதை அறிய முடியும்.

மொழிக் குடும்பங்கள் மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்கு முக்கியமான கருவியாகும். மொழிக் குடும்பங்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், மொழிகளின் ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மொழிக் குடும்பங்கள் கலாச்சார ஆராய்ச்சிக்கு முக்கியமான கருவியாகும். மொழிக் குடும்பங்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், மொழிகளின் ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மொழிக் குடும்பங்கள் கலாச்சார ஆராய்ச்சிக்கு முக்கியமான கருவியாகும். மொழிக் குடும்பங்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், பல்வேறு கலாச்சாரங்களுக்கிடையேயான தொடர்புகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

திராவிட மொழிகள்

திராவிட மொழிகள் என்பது இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை, தென்கிழக்கு ஆசியா மற்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் பேசப்படும் ஒரு மொழிக் குடும்பமாகும். இம்மொழிகளை 200 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் பேசுகின்றனர்.

தென் திராவிட மொழிகள்:

தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், துளு, குடகு, தோடா, கோத்தா, கொரகா, இருளா போன்ற மொழிகள் இதில் இடங்கும்.

நடு திராவிட மொழிகள்:

தெலுங்கு, கோண்டி, கோயா, கூயி, கூலி, போலாமி, பர்ஜி, கதபா, கோண்டா, நாயக்கி, பெங்கோ, ஜதபு போன்ற மொழிகள் இதில் அடங்கும்.

வட திராவிட மொழிகள்:

குருக், மால்தோ, பிராகுய் போன்ற மொழிகள் இதில் அடங்கும்.

திராவிட மொழிகளில் தமிழ் என்பது மிக முக்கியமான மொழியாகும். இது இந்தியாவின் தமிழ்நாடு, புதுச்சேரி, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் அதிகாரப்பூர்வ மொழியாகும். தமிழ்மொழி ஒரு வளமான இலக்கிய மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை கொண்டுள்ளது.

மற்ற முக்கியமான திராவிட மொழிகள் மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகியவை ஆகும். இம்மொழிகள் அனைத்தும் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களில் அதிகாரப்பூர்வ மொழிகளாகும்.

திராவிட மொழிகள் இந்தியாவின் பல்வேறு கலாச்சாரங்களின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன.

தமிழின் தனித்தன்மைகள்

தமிழ் மொழிக்கு பல தனித்தன்மைகள் உள்ளன. அவை அதை உலகின் மற்ற மொழிகளில் இருந்து வேறுபடுத்துகின்றன.

- **தொன்மை:** தமிழ் மொழி உலகின் மிகப் பழமையான மொழிகளில் ஒன்றாகும். தமிழ் இலக்கியம் கிமு 2000 –ஆம் ஆண்டுக்கு முந்தையது என்று கருதப்படுகிறது.
- **தனித்தன்மை:** தமிழ் மொழிக்கு ஒரு தனித்துவமான எழுத்துமுறை, ஒலிப்பு மற்றும் இலக்கண அமைப்பு உள்ளது.
- **வளம்:** தமிழ் மொழி ஒரு வளமான இலக்கிய மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது.

தமிழின் தொன்மையை ஆதரிக்கும் பல சான்றுகள் உள்ளன. தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படும் சில சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்கள், அவற்றின் தோற்றத்தைப் பற்றிய தகவல்களை வழங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "தமிழ்" என்ற சொல் "தமி" என்ற வேர்ச்சொல்லிலிருந்து உருவானது. இந்த வேர்ச்சொல் "தமிழ்" என்ற சொல்லின் பொருள் "பசுமையானது" என்பதாகும். இது தமிழ் மொழியானது பண்டைய காலங்களில் இருந்து பேசப்பட்டு வந்ததைக் குறிக்கிறது.

தமிழின் தனித்தன்மைக்கு அதன் எழுத்து முறையும் ஒரு காரணமாகும். தமிழ் எழுத்து முறையானது வட இந்தியாவின் பிராகிருத எழுத்து முறையிலிருந்து உருவானது. இருப்பினும், தமிழ் எழுத்துமுறையானது காலப்போக்கில் தனது சொந்த தனித்துவமான அம்சங்களை உருவாக்கியது. எடுத்துக்காட்டாக தமிழ் எழுத்துமுறையில் 12 எழுத்துக்கள் உள்ளன. அவை அனைத்தும் உயிரெழுத்துக்கள் ஆகும்.

தமிழின் இலக்கண அமைப்பும் அதன் தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கணத்தில் உயிர் எழுத்துக்கள் மற்றும் மெய் எழுத்துக்கள் ஆகிய இரண்டு வகையான எழுத்துக்கள் உள்ளன. உயிர் எழுத்துக்கள் ஒலிப்புக்கு முக்கியம். அதே நேரத்தில் மெய் எழுத்துக்கள் ஒலியின் தன்மையைக் குறிக்கின்றன. தமிழ் இலக்கணத்தில் வினைச்சொல், பெயர்ச்சொல், உரிச்சொல், இடைச்சொல், உரியிச்சொல், அகரமுதலைச்சொல், இடைநிலைச்சொல், பின்னிணைப்புச் சொல் போன்ற பல்வேறு வகையான சொற்கள் உள்ளன.

தமிழ் இலக்கியத்தில் காப்பியங்கள், பாடல்கள், நாடகங்கள், கதைகள், கவிதைகள் போன்ற பல்வேறு வகையான படைப்புக்கள் உள்ளன. தமிழ் இலக்கியம் உலகின் மிகப்பழமையான மற்றும் வளமான இலக்கியங்களில் ஒன்றாகும்.

தமிழின் தனித்தன்மைகள் அதை உலகின் மற்ற மொழிகளில் இருந்து வேறுபடுத்துகின்றன. தமிழ் மொழி என்பது ஒரு வளமான மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மொழியாகும்.

தமிழ் செவ்வியல் மொழி

தமிழ் ஒரு செவ்வியல் மொழியாகும். செவ்வியல் மொழி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் உருவான, இலக்கியம், கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கிய மொழியாகும். தமிழ் மொழி கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது என்று கருதப்படுகிறது. இந்த காலகட்டத்தில் தமிழ்

இலக்கியத்தில் காணப்படும் காப்பியங்கள், புலவர்களின் பாடல்கள், நாடகங்கள், கதைகள், கவிதைகள் போன்ற படைப்புக்களைக் கொண்டுள்ளன.

தமிழ் இலக்கியம் உலகின் பிற செல்வியல் இலக்கியங்களைப் போலவே அதன் செழுமை, அழகியல் மற்றும் பண்பாட்டு முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றால் சிறந்து விளங்குகிறது. தமிழ் இலக்கியம் இந்தியாவின் பண்பாடு, வரலாறு மற்றும் சமூகத்தினை அறிந்துகொள்ள துணைசெய்கிறது.

தமிழ் இலக்கியம் அதன் செழுமை, அழகியல் மற்றும் பண்பாட்டு முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றால் சிறந்து விளங்குகிறது. இந்தக் காரணங்களால், தமிழ் ஒரு செவ்வியல் மொழியாகக் கருதப்படுகிறது.

தமிழில் கிளை மொழிகள்

கிளை மொழிகள் என்பது ஒரு மொழியிலிருந்து உருவான மற்றும் அம்மொழியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட மொழிகள் ஆகும். தமிழ் மொழியிலிருந்து பல கிளைமொழிகள் உருவாகியுள்ளன.

தமிழ் கிளை மொழிகளை நான்கு குழுக்களாகப் பிரிக்கலாம்:

1. **தென் திராவிட மொழிகள்:** தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், துளு, குடகு, தோடா, கோத்தா, கொரகா, இருளா போன்ற மொழிகள் இதில் அடங்கும்.
2. **நடுதிராவிட மொழிகள்:** தெலுங்கு, கோண்டி, கோயா, கூயி, கூலி, கோலாமி, பர்ஜி, கதபா, கோண்டா, நாயக்கி, பெங்கோ, ஜதபு போன்ற மொழிகள் இதில் அடங்கும்.
3. **வடதிராவிட மொழிகள்:** குருக், மால்தோ, பிராகுய் போன்ற மொழிகள் இதில் அடங்கும்.

தென் திராவிட மொழிகள் அனைத்தும் இந்தியாவின் தென் பகுதியில் பேசப்படுகின்றன. மலையாளம், கன்னடம், துளு ஆகிய மொழிகள் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலும் பேசப்படுகின்றன.

நடு திராவிட மொழிகள் அனைத்தும் இந்தியாவின் மத்திய பகுதியில் பேசப்படுகின்றன. தெலுங்கு மொழி இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலும் பேசப்படுகிறது.

வட திராவிட மொழிகள் அனைத்தும் இந்தியாவின் வடகிழக்கு பகுதியில் பேசப்படுகின்றன. தமிழ் கிளை மொழிகள் அனைத்தும் ஒரே மூல மொழியிலிருந்து உருவானவை என்றாலும், ஒவ்வொரு கிளை மொழியும் தனது சொந்த தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த அம்சங்கள் ஒவ்வொரு கிளை மொழியின் சொற்கள், இலக்கணம் மற்றும் ஒலிப்பு ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்றன.

பேச்சு வழக்கும் எழுத்து வழக்கும்:

பேச்சு வழக்கும் எழுத்து வழக்கும் ஒரே மொழியின் இரண்டு வடிவங்கள் ஆகும். இருப்பினும், இவை இரண்டும் சில முக்கிய வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன.

பேச்சு வழக்கு என்பது ஒரு மொழியின் இயல்பான உரையாடல் வடிவமாகும். இது பொதுவாக ஒலிபெயர்க்கப்படுகிறது. அதாவது பேசப்படும்போது அப்படியே எழுதப்படுகிறது. பேச்சு வழக்கில், சொற்களின் உச்சரிப்பு மற்றும் உருவாக்கம் எழுத்து வழக்கில் காணப்படுவதை விட மாறுபடும். எடுத்துக்காட்டாக "இன்று" என்ற சொல் பேச்சு வழக்கில் "இந்நேரம்" என்று உச்சரிக்கப்படுகிறது.

எழுத்து வழக்கு என்பது ஒரு மொழியின் எழுதப்பட்ட வடிவமாகும். இது பொதுவாக இலக்கணப் பிழைகள் இல்லாமல் எழுதப்படுகிறது. எழுத்து வழக்கில் சொற்களின் உச்சரிப்பு மற்றும் உருவாக்கம் பேச்சு வழக்கில் காணப்படுவதைவிட மாறுபடலாம். எடுத்துக்காட்டாக, "இன்று" என்ற சொல் எழுத்து வழக்கில் "இன்று" என்றே எழுதப்படுகிறது.

பேச்சு வழக்கு மற்றும் எழுத்து வழக்கின் வேறுபாடுகள்:

- **உச்சரிப்பு:** பேச்சு வழக்கில், சொற்களின் உச்சரிப்பு எழுத்து வழக்கில் காணப்படுவதை விட மாறுபடலாம். எடுத்துக்காட்டாக, "இன்று" என்ற சொல் பேச்சு வழக்கில் "இந்நேரம்" என்று உச்சரிக்கப்படுகிறது.

- **உருவாக்கம்:** பேச்சு வழக்கில், சொற்களின் உருவாக்கம் எழுத்து வழக்கில் காணப்படுவதை விட மாறுபடலாம். எடுத்துக்காட்டாக, "இது" என்ற சொல் பேச்சு வழக்கில் "இத" என்று உருவாக்கப்படுகிறது.
- **சொற்களின் பயன்பாடு:** பேச்சு வழக்கில் சில சொற்கள் எழுத்து வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, "அவன்" என்ற சொல் பேச்சு வழக்கில் "அவரு" என்று பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- **சொற்றொடர்களின் பயன்பாடு:** பேச்சு வழக்கில் சில சொற்றொடர்கள் எழுத்து வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, "என்ன பண்ண?" என்ற சொற்றொடர் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இருப்பினும், பேச்சு வழக்கும் எழுத்து வழக்கும் ஒரே மொழியின் இரண்டு வடிவங்கள் என்பதை நினைவில் கொள்வது அவசியம். இந்த இரண்டு வடிவங்களும் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்புடையவை.

பிறமொழிக் கலப்பு

மொழியில் மற்றொரு மொழியைச் சேர்ந்த சொற்கள், சொற்றொடர்கள் அல்லது இலக்கண அமைப்புகள் புகுந்து கலந்துகொள்வது ஆகும். இது ஒரு மொழியின் வளர்ச்சியில் ஒரு இயற்கையான செயல்முறையாகும்.

பிறமொழிக் கலப்பு ஏற்படுவதற்கு பல காரணங்கள்:

- **மக்கள் இடம்பெயர்வு:** மக்கள் ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழியைப் பேசும் பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்தால், அவர்கள் தங்கள் சொந்த மொழியில் இருந்து சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்களைப் புதிய மொழியில் பயன்படுத்தத் தொடங்கலாம்.
- **கலாச்சாரப் பரிமாற்றம்:** இரண்டு வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசும் மக்களிடையே கலாச்சாரப் பரிமாற்றம் நடைபெறுவதால், அந்த மக்களின்

மொழிகளில் ஒருவருக்கொருவர் சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்கள் புகுந்து கலந்து கொள்ளலாம்.

- **பொருளாதாரப் பரிமாற்றம்:** இரண்டு வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசும் நாடுகளுக்கிடையே பொருளாதாரப் பரிமாற்றம் நடைபெற்றால், அந்த நாடுகளின் மொழிகளில் ஒருவருக்கொருவர் சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்கள் புகுந்து கலந்து கொள்ளலாம்.

பிறமொழிக் கலப்பு ஒரு மொழியின் வளர்ச்சியில் பின்வரும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தலாம்:

- **மொழியின் சொற்களஞ்சியம் வளரலாம்:** பிற மொழியிலிருந்து புகுந்து கலந்த சொற்கள் மொழியின் சொற்களஞ்சியத்தை வளர்க்க உதவும்.
- **மொழியின் இலக்கண அமைப்பு மாறலாம்:** பிற மொழியிலிருந்து புகுந்து கலந்த இலக்கண அமைப்புகள் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை மாற்ற உதவும்.
- **மொழியின் தனித்துவம் குறைந்து போகலாம்:** அதிக அளவில் பிற மொழிச் சொற்கள் புகுந்து கலந்தால், மொழியின் தனித்துவம் குறைந்து போகலாம்.

தமிழ் மொழியில் பிறமொழிக் கலப்பு நீண்டகாலமாக நடந்து வரும் ஒரு செயல்முறையாகும். தமிழ் மொழியில் சமஸ்கிருதம், அரபு, ஆங்கிலம் போன்ற பல்வேறு மொழிகளில் இருந்து சொற்கள் புகுந்து கலந்துள்ளன.

தமிழ் மொழியில் பிறமொழிக் கலப்பு என்பது நல்லதா அல்லது கெட்டதா என்பது ஒரு சிக்கலான கேள்வி. ஒருபுறம், பிறமொழிச் சொற்கள் மொழியின் சொற்களஞ்சியத்தை வளர்க்கவும், புதிய கருத்துக்களை எளிதில் புரிந்துகொள்ளவும் உதவுகின்றன. மறுபுறம் அதிக அளவில் பிறமொழிச் சொற்கள் புகுந்து கலந்தால், மொழியின் தனித்துவம் குறைந்து போகலாம்.

தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் பிறமொழிக் கலப்பு ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இருப்பினும், இந்த கலப்பு மொழியின் தனித்துவத்தை பாதுகாக்கும் வகையில் நடைபெற வேண்டும்.

அலகு - 2
எழுத்துக்களின் வகைகள்

முதல் எழுத்து

தமிழில் உள்ள உயிரெழுத்து 12. மெய்யெழுத்து 18. ஆக மொத்தம் 30 எழுத்துக்கள் முதலெழுத்து ஆகும்.

எழுத்துகள் சொல்லாகும்போது சில எழுத்துகள் மொழியோடு தோன்றி எழுத்தின் ஒலியைக் கூட்டியும் குறைத்தும் தருவது உண்டு. இவற்றைச் சார்பெழுத்து என்கிறோம். இவை நிலம், நீர் போன்றவற்றின் தன்மையால் செழுமையும் மெலிவும் பெறுவது போன்றவை.

உயிரெழுத்து பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்து பதினெட்டும் ஆகிய முப்பது எழுத்துகளும் தமிழ் மொழிக்கு அடிப்படையாக இருப்பதால் முதல் எழுத்துகள் என்று நன்னூலும் குறிப்பிடுகிறது.

உயிரெழுத்துக்கள்-12: அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ

மெய்யெழுத்துக்கள்-18: க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ள், ழ், ற், ன்.

எடுத்துக்காட்டுகள்:

- அம்மா
- ஆடு
- இடம்
- ஈட்டி
- உயிர்
- ஊமை
- எண்
- ஏழை
- ஐந்து
- ஒன்று
- ஓசை
- ஔவை

மெய்யெழுத்துகளின் பயன்பாட்டுக்கான எடுத்துக்காட்டுகள்:-

எழுத்து	பெயர்	பன்னாட்டு ஒலிப்பியல் அரிச்சுவடி ஒலிப்பு	சொல்
க்	ககரமெய்	K	பக்கம்
ங்	ங்கரமெய்	ŋ	தூங்கம்
ச்	சகரமெய்	tʃ	பச்சை
ஞ்	ஞகரமெய்	ɟ	பஞ்சு
ட்	டகரமெய்	ɽ	பட்டு
ண்	ணகரமெய்	ɳ	கண்
த்	தகரமெய்	ʈ	பத்து
ந்	நகரமெய்	ɽ	பந்து
ப்	பகரமெய்	p	உப்பு
ம்	மகரமெய்	m	அம்பு
ய்	யகரமெய்	j	மெய்
ர்	ரகரமெய்	r	பார்
ல்	லகரமெய்	l	கல்வி
வ்	வகரமெய்	ʋ	கவ்வு
ழ்	ழகரமெய்	ɻ	வாழ்வு
ள்	ளகரமெய்	ɻ	உள்ளம்
ற்	றகரமெய்	r	வெற்றி
ன்	னகரமெய்	n	அன்பு

சார்பு எழுத்துக்கள்:

கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தொல்காப்பியம் சார்பெழுத்துகள் மூன்று என்கிறது. அவை குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் என்பன.

ஏறத்தாழ 1700 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தோன்றிய நன்னூல் சார்பெழுத்துக்கள் 10 வகை எனக் காட்டுகிறது. இந்த 10 வகை என்னும் பாகுபாட்டுக்குத் தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பு உள்ளது. அவற்றை இப்பட்டியலில் காணலாம்.

நன்னூல்	தொல்காப்பிய நூற்பா	தொல்காப்பிய நூற்பா வரிசை எண்
உயிர்மெய்	உயிர்மெய் அல்லன மொழிமுதல் ஆகா	1-2-27
ஆய்தம்	தொல்காப்பியர் காட்டிய மூன்றில் ஒன்று	-
உயிரளபெடை	குற்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும் நெட்டெழுத்து இம்பர் ஒத்த குற்றெழுத்தே	1-2-7
ஒற்றளபெடை	-	-
குற்றியலிகரம்	தொல்காப்பியர் காட்டிய மூன்றில் ஒன்று	-
குற்றியலுகரம்	தொல்காப்பியர் காட்டிய மூன்றில் ஒன்று	-
ஐகார்க்குறுக்கம்	-	-
ஔகார்க்குறுக்கம்	-	-
மகரக்குறுக்கம்	வகரம் மிசையும் மகரம் குறுகும்	1-8-25
ஆய்தக் குறுக்கம்	ஆய்தம் அ.கும்	1-2-7

12-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நேமிநாதம் தொல்காப்பியர் வழியில் சார்பெழுத்துகள் 3 எனக் காட்டிச் செல்கிறது. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய

நன்னூல் சார்பெழுத்துகள் 10 என்கிறது. நன்னூலுக்குப் பின்னர்த் தோன்றிய பிரயோக விவேகம், இலக்கணக் கொத்து ஆகிய நூல்கள் நன்னூலை வழிமொழிகின்றன.

”உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரள பொற்றள

ப.கிய இஉ ஐஒள ம.கான்

தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத் தாகும்” -நன்னூல்

மொழியை எழுதப் பயன்படுவது எழுத்து. இந்த எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்ட மொழியில் குறிப்பிட்ட சில எழுத்துக்கள் மொழியில் சார்ந்திருக்கும் இடத்தால் ஒலிக்கும் மாத்திரை குன்றும். செய்யுளில் மாத்திரை குன்றும் இடங்களில் சில எழுத்துக்கள் கூட்டியும் எழுதப்படும். இப்படிச் சார்பால் தன் இயல்புத்தன்மை மாறும் எழுத்துக்களை முன்னோர் சார்பெழுத்து என்றனர்.

சார்பெழுத்து பத்து வகைப்படும். முதலெழுத்துகளைச் சார்ந்து வருவதாலும், முதலெழுத்து திரிபு, விகாரத்தால் பிறந்ததாலும் இவை சார்பெழுத்துகள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

1. உயிர்மெய் எழுத்து

ஒரு மெய் எழுத்துடன் ஓர் உயிர் எழுத்து சேர்ந்து பிறக்கக்கூடியது எழுத்து உயிர்மெய் எழுத்து ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டு:

“க” என்னும் மெய்யும் “அ” என்னும் உயிரும் சேர்வதால் “கா” என்னும் உயிர்மெய் பிறக்கின்றது. இவ்வாறு பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களும் பதினெட்டு மெய் எழுத்துக்களுடன் சேர்வதால் (18 x 12) 216 உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் பிறக்கின்றன.

2. ஆய்த எழுத்து

ஆய்த எழுத்து (ஃ) என்பது தமிழ் கற்றலுக்கான, முதன்மைக் குறியீடு ஆகும். இது ஃ. என்றவாறு மூன்று புள்ளி வடிவமாக இருக்கும். இதற்கு அ.கேனம், தனிநிலை, முப்புள்ளி, முப்பாற்புள்ளி என்னும் வேறு பெயர்களும் உண்டு.

இவ்வெழுத்தானது தனக்கு முன்னர் ஒரு குறிலையும், பின்னர் ஒரு வல்லின உயிர்மெய் எழுத்தையும் பெற்றே வரும்.

எடுத்துக்காட்டு

- அ:து - “அ” குறில். “து” வல்லின உயிர்மெய்
- இ:து - “இ” குறில். “து” வல்லின உயிர்மெய்

3. உயிரளபெடை

உயிரெழுத்துகளில் நெட்டெழுத்துகள் ஏழும் தமக்குரிய இரண்டு மாத்திரையிலிருந்து நீண்டு ஒலிப்பதற்கு உயிரளபெடை என்று பெயர்.

$$\text{உயிர்} + \text{அளபெடை} = \text{உயிரளபெடை}$$

மொழி முதல், இடை, கடை ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் உயிர் நெடில் அளபெடுக்கும்.

”இசை கெடின் மொழி முதல் இடை கடை நிலை நெடில்

அளபு எழும் அவற்று அவற்று இன குறில் குறி ஏ

-நன்னூல்

எடுத்துக்காட்டு

- 1 ஒஓதல் வேண்டும் முதல்
- 2 கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்கு இடை
- 3 நல்ல படாஅ பறை கடை

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் உயிர்நெடில் அளபெடுத்துள்ளதைக் காணலாம். ஓர் உயிர்நெடில் அளபெடுத்துள்ளதைக் காட்ட அவ்வெழுத்தினையடுத்து அவ்வெழுத்திற்கு இனமான குறில் எழுத்து எழுதப்படும். இதில் செய்யுளியை அளபெடை, இன்னியை அளபெடை, சொல்லியை அளபெடை என மூன்று வகைகள் உள்ளன.

செய்யுளியை அளபெடை

அளபெடை என்பது எழுத்தின் ஒலிக்கு மாத்திரை கூட்டுதல், செய்யுளியை அளபெடை செய்யுளில் இசையைக் கூட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும். இதனை இசைநிறை அளபெடை என்றும் வழங்குவர்.

எடுத்துக்காட்டு

கடாஅக களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்

இன்னிசை அளபெடை

இன்னிசை அளபெடை என்பது செய்யுளை இனிமையாக இசைப்பதற்காக ஒத்த இசையெழுத்து கூட்டி எழுதப்படுவது.

செய்யுளியை, சொல்லிசை ஆகிய இரு காரணங்களும் இல்லாமல் வெறுமனே இனிய இசைக்காக இது கூட்டி எழுதப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு

”கெடுப்பதூஉ கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉ எல்லாம் மழை”

இந்தத் திருக்குறள்

”கெடுப்பதும் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதும் எல்லாம் மழை”

என அமைந்திருப்பினும் வெண்டளை இலக்கணத்தில் பிழை நேராது. அப்படி இருக்கையில் அளபெடை கூட்டப்பட்டிருப்பது இன்னிசைக்காக என்பதை உணரலாம்.

சொல்லிசை அளபெடை

சொல்லிசை அளபெடை வினையெச்ச வாய்பாட்டை இசையாக்கி ஒலித்துக் காட்டும்.

எடுத்துக்காட்டு

”இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிநிலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்”

அளவு என்பது அளவிடுதலைக் குறிக்கும். வினைச்சொல், “அளவி” என்பது இதன் வினையெச்சம். “அளவி” என எழுதியிருந்தாலும் செய்யுள் தளை தட்டாது. பொருளும் மாறுபடாது. அப்படி இருக்கும்போது “அளைஇ” என இங்கு இசைச்சொல்லாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு அமைப்பது சொல்லிசை அளபெடை.

4. ஒற்றளபெடை

ஒற்றளபெடை என்பது ஒற்றெழுத்து தனக்குரிய அரை மாத்திரையிலிருந்து நீண்டொலிப்பதாகும்.

$$\text{ஒற்று} + \text{அளபெடை} = \text{ஒற்றளபெடை}$$

செய்யுளில் ஓசை குறையுமிடத்து அதனை நிறைவு செய்ய மெய்யெழுத்துகளில் ங், ஞ், ண், ன், ம், ன், ய், ல், வ், ள் என்பனவும் ஆய்தமும் மொழிக்கு இடை கடை ஆகிய இடங்களில் குற்றிகீழும் குறிலிணையின் கீழும் அளபெடுக்கும். இதுவே ஒற்றளபெடை ஆகும்.

5. குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரம் என்பது ஒரு தமிழ்ச்சொல்லில் உள்ள உகரம் ஏறிய வல்லின எழுத்து (எ.கா. கு, சு, டு, து, பு, று) சொல்லின் கடைசி எழுத்தாக வரும்பொழுது, மற்ற குறில் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் (எ.கா. ற, கி, பெ) போல் ஒரு மாத்திரை அல்லாமல் அரை மாத்திரை அளவேயாகக் குறைந்து ஒலிக்கும் வரையறை கொண்டது.

இதனையே வேறு விதமாகக் சொல்வதென்றால், தனி நெடிலுடனோ, பல எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்தோ சொல்லுக்கு இறுதியில் வல்லின மெய்யோடு சேர்ந்து வரும் உகரம், தனக்குரிய ஒரு மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து அரை மாத்திரையளவே ஒலிக்கும். குற்றியலுகரம் என்பது அவ்வாறு குறைந்தொலிக்கும் உகரமாகும்.

$$\text{குற்றியலுகரம்} = \text{குறுமை} + \text{இயல்} + \text{உகரம்}$$

(குறுகிய ஓசையுடைய உகரம்)

எடுத்துக்காட்டு

நாடு என்னும் தமிழ்ச் சொல்லில், கடைசியில் வரும் டு என்னும் எழுத்து (உகரம் ஏறிய ட் என்னும் வல்லின எழுத்து). தன் இயல்பான ஒரு மாத்திரை அளவு நீட்டிக்காமல், அரை மாத்திரை அளவே ஒலிக்கும். இதில் தனி நெடினுடன், வல்லின மெய்யோடு (ட்) சேர்ந்த உகரம் (டு) வந்துள்ளதைப் பார்க்கலாம். இவ்வுகரம் அரை மாத்திரையளவே ஒலிப்பதை காணலாம்.

பந்து என்னும் சொல்லில் கடைசியாக உள்ள “து” என்னும் எழுத்து அரை மாத்திரை அளவே ஒலிக்கும். இதில் பல் எழுத்துகளைத் தொடர்ந்து இறுதியில் வல்லின மெய்யோடு (த) சேர்ந்த உகரம் (து) வந்துள்ளது. இவ்வுகரம் அரை மாத்திரையளவே ஒலிப்பதை காணலாம்.

இதே போல பருப்பு, சிறப்பு, நேற்று, வேட்டு, பேச்சு, கொடுக்கு, மத்து போன்ற சொற்களில் கடைசியில் வரும் உகரம் ஏறிய வல்லின மெய்கள் குற்றியலுகரம் ஆகும். மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளில், குறைந்து ஒலிக்கும் உகரமே குற்றியலுகரம்.

குற்றியலுகரத்தின் வகைகள்

குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும். அவை

1. நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்
2. ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்
3. உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
4. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்
5. மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம்
6. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

இவை அனைத்தும் மொழியின் (சொல்லின்) இறுதியில் வரும் குற்றியலுகரங்கள்.

இவற்றுடன்

- தொல்காப்பியம் காட்டும் மொழிமுதல் குற்றியலுகரம்
- அரையுயிர்க் குற்றியலுகரம்

என்பனவும் கருதத்தக்கவை.

நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்

உதாரணம்: பாகு, வீசு, காடு, காது, கோபு, ஆறு

மேற்கண்ட இரண்டெழுத்துச் சொற்களில் நெட்டெழுத்தைத் தொடர்ந்து வந்த வல்லின மெய்யின் மீது ஏறி நிற்கும் உகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரையிலிருந்து அரை மாத்திரை குறைந்து ஒலிக்கிறது. இதற்கு "நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்" என்று பெயர்.

ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

எ.கு, க.சு, அ.து போன்ற சொற்களில் வல்லின மெய்களை ஊர்ந்து வந்த உகரம் ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து ஈற்றில் குறைந்து ஒலிப்பதால் குற்றியலுகரமாயிற்று. இவ்வாறு ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரமாகும்.

உயிர்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

அழகு, அரசு, பண்பாடு, உனது, உருபு, பாலாறு போன்ற சொற்களில் வல்லின மெய்களை ஊர்ந்து வந்த உகரம் (கு, சு, டு, து, பு, று) உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து (ழ் + அ =ழ, ற் + அ =ர, ப் + ஆ =பா, ன் + அ =ன, ற் + உ =ரு, ல் + ஆ =லா) ஈற்றில் குறைந்து ஒலிப்பதினால் குற்றியலுகரமாயிற்று. இவ்வாறு வல்லின மெய்யெழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து வருவது வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமாகும்.

வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்

தெங்கு, மஞ்சு, வண்டு, பந்து, கம்பு, கன்று போன்ற சொற்களில் வல்லின மெய்களை ஊர்ந்து வந்த உகரம் (கு, சு, டு, து, பு, று) மெல்லின மெய்யெழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து (க், ச், ட், த், ப், ற்) ஈற்றில் குறைந்து ஒலிப்பதினால் குற்றியலுகரமாயிற்று. இவ்வாறு வல்லின மெய்யெழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து வருவது வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமாகும்.

மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம்

தெங்கு, மஞ்சு, வண்டு, பந்து, கம்பு, கன்று போன்ற சொற்களில் வல்லின மெய்களை ஊர்ந்து வந்த உகரம் (கு, சு, டு, து, பு, று) மெல்லின மெய்யெழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து (ங், ஞ், ண், ன், ம், ன்) ஈற்றில் குறைந்து

ஒலிப்பதினால் குற்றியலுகரமாயிற்று. இவ்வாறு மெல்லின மெய்யெழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து வருவதே மென்றொடர்க் குற்றியலுகரமாகும்.

இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

செய்து, சார்பு, சால்பு, மூழ்கு போன்ற சொற்களில் வல்லின மெய்களை ஊர்ந்து வந்த உகரம் (கு, சு, டு, து, பு, று) இடையின மெய்யெழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து (ய், றீ, ல், வ், ழ், ள்) ஈற்றில் அமைந்து குறைந்து ஒலிப்பதினால் குற்றியலுகரமாயிற்று. இவ்வாறு இடையின மெய்யெழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து வருவது இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரமாகும்.

மொழிமுதல் குற்றியலுகரம்

பொதுவாகக் குற்றியலுகரம் என்று மொழியின் இறுதியில் வரும் குற்றியலுகரத்தையே காட்டுவர். இவை அனைத்தும் சொற்கள் புணரும்போது மெய்யெழுத்தைப் போல் மொழியின் இறுதியில் நின்று உயிர் ஏறி முடியும்.

- பாகு + இனிது என்னும்போது பாகு என்பர் பாக் என நின்று வருமொழியின் உகரம் ஏறிப் பாகினிது என முடியும்.

மொழிமுதல் எழுத்துக்கள் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் 94 எழுத்துக்களில் நுந்தை என்னும் குற்றியலுகரச் சொல்லும் ஒன்று. இச்சொல்லில் “நு” என்னும் எழுத்து நுங்கு, நுவல், நுழை, நுணங்கு என்னும் சொற்களில் வரும் நு போல இதழ் குவிந்து ஒரு மாத்திரை அளவு ஒலிக்காமல், இதழ் குவியாமல் அரை மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும்.

நுந்தை என்பது உன் தந்தை எனப் பொருள்படுவதோர் முறைப் பெயர்.

அரையுயிர்க் குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரம் என்பது வல்லின உகர எழுத்துக்களில் முடியும் ஆறு வகையான சொற்கள். இவை அனைத்தும் மொழியிறுதிக் குற்றியலுகரங்கள். தொல்காப்பியர் மொழி முதல் குற்றியலுகரம் என ‘நுந்தை’ என்னும் முறைப்பெயரைக் குறிப்பிடுகிறார். இவற்றுடன் தொல்காப்பியர் காலம் முதல் இன்று வரையில் தமிழில் புழக்கத்தில் உள்ள குற்றியலுகரம் இந்த அரையுயிர்க் குற்றியலுகரம்.

மெய்யெழுத்துக்களில் வ, ய ஆகிய இரண்டையும் இக்கால மொழியியலாளர்கள் அரையுயிர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இலக்கண நூல்கள் இவற்றை உடம்படுமெய் எனக் காட்டுகின்றன. உயிர் முன் உயிர் வந்து புணரும்போது உடம்படுமெய் தோன்றும்.

வெண்பா யாப்பானது நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாடு கொண்டு முடியும். திருக்குறளில் 10 பாடல்கள் அறிவு என்னும் சொல்லைக்கொண்டு முடிகின்றன. இப்படிப் பார்க்கும்போது அறிவு என்னும் சொல் பிறப்பு என்னும் வாய்பாடுதானே? பிறப்பு என்பது குற்றியலுகரம் அல்லவா?

கதவைத் திற என்கிறோம். இதில் கதவு + ஐ = கதவை எனக் குற்றியலுகரம் போலப் புணர்ந்துள்ளதைக் காண்கிறோம். அறிவாற்றம் காக்கும் கருவி (திருக்குறள்-421) என்னும்போது அறிவு என்னும் சொல் குற்றியலுகரம் புணர்வது போலப் புணர்ந்துள்ளது அல்லவா?

இத்தகைய நிலை “வு” எழுத்துக்கு எதனால் நேர்ந்தது? அரையுயிர் என்பதனால் நேர்ந்தது.

6. குற்றியலுகரம்

நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்து குற்றியலுகரமாகவும் வருமொழியின் முதலெழுத்து யகரமாகவும் இருந்தால், அவையிரண்டும் புணரும்போது நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள குற்றியலுகரம் இகரமாகத் திரியும். அவ்வாறு திரிந்த இகரம் அரை மாத்திரையளவே ஒலிக்கும். அவ்வாறு குறைந்தொலிக்கும் இகரம் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டு

- நாடு + யாது → நாடியாது
- கொக்கு + யாது → கொக்கியாது

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளில், நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்து குற்றியலுகரம். வருமொழியின் முதலெழுத்து யகரம் இவையிரண்டும் புணரும்போது குற்றியலுகரம் இகரமாகத் திரிந்து அரை மாத்திரையளவாக ஒலிப்பதைக் காணலாம்.

- கேள் + மியா → கேண்மியா

7. ஐகாரக் குறுக்கம்

ஐகாரக் குறுக்கம் என்பது, ஐகாரம் தனக்குரிய அரை மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து ஒன்றரை மாத்திரையாகவும் ஒரு மாத்திரையாகவும், இடை மற்றும் கடையில் ஒரு மாத்திரையாகவும் குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்தொலிப்பதே ஐகாரக்குறுக்கம் ஆகும்.

”தன் சுட்டு அளவு ஒழி ஐ மூ வழி உம்

நையும் ஒள உம் முதல் அற்று ஆகும்” -நன்னூல்

எடுத்துக்காட்டு

ஐந்து – ஐகாரம் மொழிக்கு முதலில் - 1½ மாத்திரை

வளையல் - ஐகாரம் மொழிக்கு இடையில் - 1 மாத்திரை

மலை – ஐகாரம் மொழிக்கு கடையில் - 1 மாத்திரை

8. ஓளகாரக் குறுக்கம்

ஓளகாரம் தன்னைச் சுட்டிக் கூறும்போது மட்டுமே இரண்டு மாத்திரையளவு ஒலிக்கும். மொழிக்கு முதலில் வரும்போது ஒன்றரை மாத்திரை அளவே ஒலிக்கும். இதுவே ஓளகாரக்குறுக்கம் ஆகும்.

”தன் சுட்டு அளவு ஒழி ஐ மூ வழி உம்

நையும் ஒள உம் முதல் அற்று ஆகும்” -நன்னூல்

எடுத்துக்காட்டு:

ஓளவை

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டில் மொழிக்கு முதலில் வந்துள்ள “ஓள” தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரையிலிருந்து ஒன்றரை மாத்திரையளவே ஒலிப்பதைக் காணலாம்.

குறிப்பு:

ஓளகாரம் மொழிக்கு முதலில் மட்டுமே வரும். இடையிலும் கடையிலும் வராது.

மகரக்குறுக்கம்:

”ம“ என்னும் எழுத்து தனக்குரிய அரை மாத்திரையிலிருந்து கால் மாத்திரையாகக் குறைந்து ஒலிப்பது மகரக் குறுக்கம் எனப்படும்.

மகரம் + குறுக்கம் = மகரக்குறுக்கம்

”ண ன முன் உம் வ.கான் மிசை உம் ம குறுகும்” - நன்னூல்

எடுத்துக்காட்டு

வரும் வண்டி

தரும் வளவன்

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் நிலைமொழியீற்றில் மகரமும் வருமொழி முதலில் வகரமும் உள்ளன. இதுபோல் நிலைமொழியீற்றில் மகரம் இருந்து வகர முதல் மொழியோடு புணரும் போது நிலைமொழியீற்றிலுள்ள மகரம் கால் மாத்திரையளவே ஒலிக்கும்”. இது ஒருவகை மகரக்குறுக்கம்.

”செய்யுள் இறுதிப் போலி மொழிவயின்

னகார மகாரம் ஈர் ஒற்றாகும்”

பாடல்களின் முடிவில் போலும் என்று வரும் சொல்லில் னகரமும் மகரமும் ஒன்றாகி போன்ம் என்று ஈரொற்றாக நிற்கும். இந்நிலையில் மகரம் தன் ஒலிப்பளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இது மற்றொரு வகை மகரக்குறுக்கம் ஆகும்.

10. ஆய்தக்குறுக்கம்

ஆய்தக்குறுக்கம் என்பது ஆய்த எழுத்து தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து கால் மாத்திரையாகக் குறைந்து ஒலிப்பதாகும்.

ஆய்தம் + குறுக்கம் = ஆய்தக் குறுக்கம்

”ல ள ஈற்று இயைபின் ஆம் ஆய்தம் அ.கும்” - நன்னூல்

எ.கா. முள் + தீது = மு.ஊது

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டில், நிலைமொழியில் தனிக்குறிலின்கீழ் வரும் ளகரம் தகர முதன் மொழியோடு புணரும் பொழுது ஆய்தமாக மாறியுள்ளது. அவ்வாறு மாறிய ஆய்தம் தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து கால் மாத்திரையாகக் குறைந்து ஒலிப்பதைக் காணலாம். இதுவே ஆய்தக் குறுக்கமாகும்.

உயிரொலிப்பகுப்பு

தமிழ் இலக்கணத்தில், உயிரொலிகள் 12 ஆகும். அவற்றை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- ஒற்றை உயிரொலிகள் : அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ
- இணை உயிரொலிகள் எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ

ஒற்றை உயிரொலிகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியான ஒலியை உருவாக்குகின்றன. இணை உயிரொலிகள் இரண்டு உயிரொலிகளின் சேர்க்கையால் உருவாகும் ஒலியைக் குறிக்கின்றன.

ஒற்றை உயிரொலிகளின் பகுப்பு:

- மூச்சு உயிரொலிகள் : அ, இ, உ
- மெய் உயிரொலிகள் : ஆ, ஈ, ஊ

மூச்சு உயிரொலிகள் உச்சரிக்கும்போது வாய் மற்றும் நாக்கு மூலம் காற்று வெளியேறுகிறது. மெய் உயிரொலிகள் உச்சரிக்கும்போது வாய் மற்றும் நாக்கு மூடப்பட்ட நிலையில் காற்று வெளியேறுவதில்லை.

இணை உயிரொலிகள் பகுப்பு:

- உயர் உயிரொலிகள்: எ, ஐ
- தாழ் உயிரொலிகள்: ஏ, ஒ, ஓ

உயர் உயிரொலிகள் உச்சரிக்கும்போது நாக்கு வாய்க்குள் உயர்கிறது. தாழ் உயிரொலிகள் உச்சரிக்கும்போது நாக்கு வாய்க்குள் தாழ்கிறது.

உயிரொலிகளின் உச்சரிப்பு:

- **அ** : வாய் முழுவதும் திறந்து, நாக்கு நடு நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்
- **ஆ** : வாய் சற்று திறந்து நாக்கு உயர்ந்த நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்
- **இ** : வாய் சற்று திறந்து நாக்கு முன்னால் உயர்ந்த நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்

- ஈ : வாய் சற்று திறந்து நாக்கு மேலே உயர்ந்த நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்
- உ : வாய் சற்று மூடிய நிலையில் நாக்கு நடு நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்
- ஊ : வாய் சற்று மூடிய நிலையில் நாக்கு உயர்ந்த நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்
- எ : வாய் சற்று திறந்து நாக்கு முன்னால் தாழ்ந்த நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்
- ஏ : வாய் சற்று திறந்து நாக்கு மேலே தாழ்ந்த நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்
- ஐ : வாய் சற்று திறந்து நாக்கு முன்னால் உயர்ந்த நிலையிலிருந்து தாழ்ந்த நிலைக்கு செல்லும்போது உச்சரிக்கப்படும்
- ஓ : வாய் சற்று மூடிய நிலையில் நாக்கு முன்னால் தாழ்ந்த நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்
- ஔ : வாய் சற்று மூடிய நிலையில் நாக்கு மேலே தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்

உயிரொலிகளின் பயன்கள்:

- உயிரொலிகள் தமிழ் மொழியின் அடிப்படை அலகுகள் ஆகும்.
- உயிரொலிகள் தமிழ் மொழியின் சொற்களை உருவாக்குகின்றன.
- உயிரொலிகள் தமிழ் மொழியின் சொற்களின் பொருள்களை வேறுபடுத்துகின்றன.

உயிரொலிகளின் பகுப்பு தமிழ் இலக்கணத்தில் ஒரு முக்கியமான அம்சமாகும்.

இது தமிழ் மொழியின் ஒலிப்பு, எழுத்துப்பிழை மற்றும் சொற்களின் பொருள்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுகிறது.

மெய்யொலிப் பகுப்பு

தமிழ் இலக்கணத்தில், மெய்யொலிகள் 18 ஆகும்.

வட்ட மெய்யொலிகள்: க, க, த, த, ந, ந, ம, ம, ய, ய

வரி மெய்யொலிகள்: ச, ச, ர, ர, ல, ல, வ, வ

வட்ட மெய்யொலிகள் உச்சரிக்கும்போது வாய் வட்டமாக இருக்கும். வரி மெய்யொலிகள் உச்சரிக்கும்போது வாய் வட்டமாக இருக்காது.

மெய்யெழுத்துக்களில் நகரமும், ஙகரமும் தவிரப் பிற எழுத்துக்கள் ஒலியன்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஙகரத்திற்கு நகரமும், மகரத்திற்கு ஙகரமும் மாற்றொலியன்களாகப் பல்லவர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன. மொழியின் இடையிலும் இறுதியிலும் வருவனவற்றை ஙகரம் என்றும் மொழி முதல் வரும்போது நகரம் என்றும் வேறுபடுத்தியிருப்பர். பல்லவர் கால மெய்யெழுத்துகளைப் பின்வரும் சான்றுகள் மூலம் அறியலாம்.

மெய்யெழுத்துகள்	சான்று
க்	கூடு
ச்	கூடு
ட்	படி
த்	பதி
ப்	பாடு
ம்	மாடு, மனம்
ஞ்	ஞாலம்
ந்	நாலு
ண்	மணம், தண்
ன்	தன்
ல்	கல்
ள்	களம், ஒளி
ழ்	பழம், ஒழி
வ்	வலம்
ர்	அரிய
ற்	அறிய

மாற்றங்கள் (Change of Consonants)

மெய்யெழுத்துக்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றிப் பார்ப்போம்

மொழி முதல் யகரம் கெடுதல்

யகரம் கெடுதல் சங்க காலத்தமிழிலும் சங்கம் மருவிய காலத் தமிழிலும் தொடங்கி விட்டாலும் மிகுதியாகக் காணப்படுவது பல்லவர் காலத் தமிழிலேயே ஆகும்.

சான்று

யாராலும்	-	ஆறாலும்
யானை	-	ஆனை
யாக்கை	-	ஆக்கை

யகரமும், றகரமும்

தொல்காப்பியர் காலத்தில் நாவளை ஒலியாக இல்லாதிருந்த யகரமும் றகரமும் வடமொழிச் செல்வாக்கால் பல்லவர் காலத்தில் நாவளை ஒலியாகின்றன. நுனியண்ண ஒலியாக றகரத்தின் உச்சரிப்பு மாறிற்று. இரட்டை றகரம் பல்லின ஒலியாகிய தகரமாகி, இரட்டைத் தகரமாக ஒலிக்கப்படுகின்றது.

சான்று

முற்று	>	முத்து		
பற்றேதும்	>	பத்தேதும்		
ஆற்றுக்கால்	>	ஆத்துக்கால்		
சேற்று நிலம்	>	சேத்துநிலம்		
கொற்றவன் குடி	>	கொத்தவன்குடி	>	கொத்தகுடி

கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுக்களிலேயே இம்மாற்றங்களைக் காணலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பேச்சுத் தமிழில் ற் ற் > த் த் மாற்றம் அமைந்திருப்பதை காணமுடிகிறது. பல்லவர் காலத்தில் ஏற்பட்ட இம்மாற்றம் தற்காலத்தில் நிலைத்து விட்டதை உணர முடிகிறது.

மெய்யொலிகள் இடையண்ணச் சாயல் பெறுதல்

சில மெய்யொலிகள் இடையண்ண ஒலிகளின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக அண்ணச் சாயலுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன.

அ) ஞகரமாதல்

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் அப்பர் தேவாரத்தில் பல இடங்களில் பல்லொலி இடையண்ண ஒலியாக மாறும் போக்கினைக் காணலாம்.

சான்று

கைந்நின்ற	>	கைஞ்ஞின்ற	(அப்பர் தேவாரம், கோயில், 5-5)
மெய்ந்நின்ற	>	மெய்ஞ்ஞின்ற	
செய்ந்நின்ற	>	செய்ஞ்ஞின்ற	
மைந்நின்ற	>	மைஞ்ஞின்ற	

மேற்கூறிய சான்றுகளில் இடையண்ண அல்லது முன்னுயிர் எழுத்தாகிய இகரம் மாற்றத்திற்குக் காரணமாகிறது. எனினும் வேறு பல இடங்களிலும் காரணம் கூற முடியாத மாற்றம் காணப்படுகிறது.

நெகிழ்த்து	>	நெகிழ்த்து
முந்நாழி	>	முஞ்ஞாழி
நகர்	>	ஞகர்

கிளை மொழி வழக்குகளிலும், மலையாளத்திலும் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பெற்ற ஞகர மெய்யே இம்மாற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆ) சகரமாதல்

தகரம் இரட்டித்து வரும்போது அதன் முன்னர் இடையண்ண ஒலி அல்லது முன்னுயிர் வருமாயின் அண்ணச் சாயல் பெற்று சகரமாகிறது.

சான்று

வித்தை	>	விச்சை	-	திருவாசகம் 6.21
--------	---	--------	---	-----------------

பித்தேற்றி	>	பிச்சேற்றி	-	திருவாசகம் 8..5
பித்தன்	>	பிச்சன்	-	திருவாசகம் 6.9

தடையொலிகள் ஒலிப்புடையொலியாதல் (Plosives become Voiced)

பல்லவர் காலத்தில் வெடிப்பொலிகள் ஒலிப்புடை ஒலிகளாக உச்சரிக்கப்பட்டதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. ஆனால் இது எல்லாக் கிளை மொழிகளிலும் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படவில்லை.

தமிழ் இடப் பெயர்களோ, சிறப்புப் பெயர்களோ கல்வெட்டுகளில் வடமொழியில் வெட்டப்பட்டுள்ளன. சில இடங்களில் வடமொழி ஒலிப்புடை ஒலிகள் கூட ஒலிப்பில்லா ஒலிகளாக வடமொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவையே வேறிடங்களில் ஒலிப்புடை ஒலியாக எழுதப்பட்டுள்ளன. இக்கல்வெட்டுச் சான்றுகளை இரு தலைப்புகளின் கீழ் கொண்டு வரலாம்.

அ) உயிர்களுக்கு இடையில் வரும் வெடிப்பொலிகள்.

சான்று: பரக (g) ன்.

ஆ) இன மூக்கொலியை அடுத்து வரும் வெடிப்பொலிகள்.

சான்று: நிலைதாங்கி (g)

மூன்றாம் நந்திவர்மனுடைய ஆவணங்களில்,

நிலைதாங்கி (g)

விளங்கா (g) டு

நந்தா (d) விளக்கு

இன மூக்கொலிகளுக்குப் பிறகு வரும் வெடிப்பொலிகள் ஒலிப்புடைய ஒலிகளாக மாறியது முதல் கட்டம்.

அடுத்த கட்டமாக உயிரிடைத் தடையொலிகள் ஒலிப்பு ஒலிகளாக மாறின.

ஒருங்கிணைவு (Merger of Sounds)

ஏறக்குறையச் சிறிது வேறுபாட்டை உடைய இருவேறு ஒலிகள் பல்லவர் காலத்தில் ஒரே ஒலியாக மாறின.

- **ஒருங்கிணைவு (Manager of Sounds)**

நுனிநா பல் முக்கொலியான நகரமும், நுனிநா நுனியண்ண முக்கொலியான னகரமும் ஒன்றாதல் பல்லவர் காலத்தில் காணப்பட்ட ஒரு பெரிய மாறுதலாகும். தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே இம்மாற்றத்திற்கான அடிப்படை அமைந்துள்ளது. எனினும் இம்மாற்றம் பல்லவர் காலத்தில்தான் மிகுதியாகக் காணப்பட்டது. நகரத்திற்குப் பதிலாக னகரம் பத்து விழுக்காடு எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் னகரத்திற்குப் பதிலாக ஞகரம் இரண்டு விழுக்காட்டிற்கும் குறைவாகவே எழுதப்பட்டுள்ளது.

இம்மாற்றம் சொல்லின் இடை, இறுதி, முதல் இரட்டித்து வருமிடம் என்ற வரிசையில் ஏற்பட்டது எனலாம். னகரம் நகரத்தின் இடத்தைப் பிடித்தது. இக்காலக்கட்டத்தில்தான் நகரம் மொழிக்கு இறுதியில் வருவது மறைந்தது. தோகையாக வரும் சொற்களில் தவிர நகரம் சொல் இடையில் இடம்பெறுவதும் இல்லை. எனவே, சொல்லுக்கு முதலில் நகரமும் பிறவிடங்களில் னகரமும் எழுதும் மரபு பல்லவர் காலத்தில்தான் தொடங்கியிருக்கலாம் என்று கூற இயலும்.

சான்று

நல்லாணை – அப்பர் தேவாரம் 6, திருக்கீழ்வேளூர் - 50. 5)

நம்பன் - அப்பர் தேவாரம் 6, திருமுண்டிச்சுரம் - 7. 3)

ஆ) ளகர முகர மெய்களின் ஒருங்கிணைவு

சில கிளை மொழிகளில் குறிப்பாகத் தென்மாவட்டக் கிளை மொழிகளில் ளகர மெய்யும் முகர மெய்யும் ஒன்றாதல் மற்றொரு எழுத்து மாற்றமாகும். இங்கு இரு மாற்றங்கள் கவனிக்கத்தக்கன.

வடமாவட்டக் கிழைமொழிகளில் ளகர மெய் முகர மெய்யுடன் ஒன்றாகின்றது. ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே ஆள் என்பது ஆழ் என நாடாழ்ச்சி என்ற சொல்லில் எழுதப்பட்டது. ஆள் (ஆளுதல்) என்ற வேர் தொடர்ந்து ஆழ் என்னும் மாற்று வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளது. வைணவச் சான்றோர்களின் பெயரான ஆழ்வார் என்பது முதலில் ஆள்வார் என்றே இருந்திருக்க வேண்டும். அரசர்கள் ஆள்வார் என்றே அழைக்கப்பட்டதாகக் கல்வெட்டு கூறுகின்றது.

தென் மாவட்டங்களில் வலுவான நிலை பெற்றுவிட்ட மாற்றமாகிய முகரமும் ளகரமும் ளகரமாக ஒன்றாதல் மிகவும் முக்கியமானது. இந்த ஒன்றாதலின் சுவடுகள் எட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே காணப்படுகின்றன.

சான்று

கிழமை	>	கிளமை
கிழக்கு	>	கிளக்கு
புகழ்	>	புகள்

பிறமாற்றங்கள்

ஒரு மெய் மற்றொரு மெய்யாதல் பல்லவர் காலத்தில் இருந்து வந்துள்ளது.

அ) பகரம் வகரமாதல்

உயிரிடையே பகரம் வகரமாகிறது. நிபந்தம் > நிவந்தம். சில இடங்களில் பகரம் மகரமாக மாறிய மாற்றம் பல்லவர் காலத்துக்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

சான்று: நிபந்தம் > நிமந்தம்

ஆ) மகரம் வகரமாதல்

சில இடங்களில் சொல் முதல் மகரம் வகரமாக ஒலிக்கப்படுகின்றது.

சான்று: மிருக > விருக

இ) இறுதி மெய் உகர முடிவு பெறல்

பண்டைக் காலத்தில் வெடிப்பொலிகள் மட்டுமே மொழிக்கு இறுதியில் வருவதில்லை. அவை உகர முடிவையே கொண்டன. ஆனால், இடைக்காலத்தில் வெடிப்பொலி அல்லாத மெய்களும் சில உயிர்களும் கூட உகர முடிவைப் பெறத்தொடங்கின.

மெய்யொலிகளின் பகுப்பு:

- உயிர்மெய்யொலிகள்: க் க் த் த் ந் ந் ம் ம் ய் ய்
- மெய்யொலிகள்: ச் ச் ர் ர் ல் ல் வ் வ்

உயிர்மெய்யொலிகள் உச்சரிக்கும்போது உயிரொலி மற்றும் மெய்யொலி சேர்ந்து ஒரே ஒலியாக உச்சரிக்கப்படும். மெய்யொலிகள் உச்சரிக்கும்போது இரண்டு மெய்யொலிகள் சேர்ந்து ஒரே ஒலியாக உச்சரிக்கப்படும்.

மெய்யொலிகளின் உச்சரிப்பு:

- **க:** வாய் முழுவதும் திறந்து, நாக்கு முன்னால் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்.
- **ச:** வாய் சற்று திறந்து, நாக்கு முன்னால் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்.
- **த:** வாய் சற்று திறந்து, நாக்கு முன்னால் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்.
- **ந:** வாய் சற்று திறந்து, நாக்கு நடு நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்.
- **ப:** வாய் சற்று திறந்து, நாக்கு நடு நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்.
- **ம:** வாய் சற்று திறந்து, நாக்கு நடு நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்.
- **ய:** வாய் சற்று திறந்து, நாக்கு முன்னால் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்.
- **ர:** வாய் சற்று திறந்து, நாக்கு உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்.
- **ல:** வாய் சற்று திறந்து, நாக்கு உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்.
- **வ:** வாய் சற்று திறந்து, நாக்கு நடு நிலையாக இருக்கும்போது உச்சரிக்கப்படும்.

மெய்யொலிகளின் பயன்கள்

- மெய்யொலிகள் தமிழ் மொழியின் அடிப்படை அலகுகள் ஆகும்.

- மெய்யொலிகள் தமிழ் மொழியின் சொற்களை உருவாக்குகின்றன.
- மெய்யொலிகள் தமிழ் மொழியின் சொற்களின் பொருள்களை வேறுபடுத்துகின்றன.

மெய்யொலிகளின் பகுப்பு தமிழ் இலக்கணத்தில் ஒரு முக்கியமான அம்சமாகும். இது தமிழ் மொழியின் ஒலிப்பு, எழுத்துப்பிழை மற்றும் சொற்களில் பொருள்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுகிறது.

உதாரணங்கள்:

- **வட்ட மெய்யொலிகள்:**
 - க – கா, காய், காய்கறி
 - ச – சா, சாலை, சாய்வு
 - த – தா, தாய், தாய்மொழி
 - ந – நா, நாடு, நாட்டை
 - ப – பா, பாய், பாய்ந்தான்
 - ம – மா, மாடு, மாம்பழம்
 - ய – யா, யானை, யாழ்ப்பாணம்
 - ர – ரா, ராஜா, ராஜ்யம்
- **வரி மெய்யொலிகள்:**
 - ச – சீ, சீரகம், சீரியஸ்
 - ர – ரோ, ரோஜா, ரயில்
 - ல – லீ, லீலா, லேசாக
 - வ – வா, வாசல், வாசைன
- **உயிர்மெய்யொலிகள்:**
 - க் - க, கல், கால்
 - ச் - ச, சதுரம், சதுரங்கம்
 - த் - த, தூரம், தூய்மை
 - ந் - ந, நாள்

எழுத்துக்களின் பிறப்பு முறை

தமிழ் எழுத்துக்களின் வகைகள் பற்றியும் அதன் தொகை பற்றியெல்லாம் அறிந்துகொண்ட நாம், அடுத்து எழுத்துகள் எவ்வாறு எங்குப் பிறக்கின்றன என்பதையும் அறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டியது அவசியமானதாகும். எழுத்துகள் பிறப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பவை ஒலியணுக்கள்.

உயிர் தங்கியுள்ள உடம்பின் உள்ளே எழுகின்ற காற்றானது மார்பு, கழுத்து, தலை, மூக்கு ஆகிய இடங்களில் தங்கி, உதடு, நாக்கு, பல, மேல்வாய் ஆகிய இவ்வுறுப்புகளின் முயற்சியால் வெவ்வேறு ஒலிகளாகப் பிறக்கின்றன. எழுத்துக்களின் பிறப்பை இடப்பிறப்பு, முயற்சிப் பிறப்பு என இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

இடப்பிறப்பு

எழுத்துகள் தோன்றுகின்ற மார்பு, கழுத்து, தலை, மூக்கு முதலியன இடப்பிறப்பு ஆகும்.

முயற்சிப் பிறப்பு

உதடு, நாக்கு, பல, மேல்வாய் (அண்ணம்) முதலிய உறுப்புகளின் தொழில் வேறுபாட்டினால் ஒலிப்பதனை முயற்சிப் பிறப்பு ஆகும். மெய்யெழுத்துகளை ஒலிக்கும்பொழுது வேறுபட்ட மூன்று ஒலிகளை நாம் கேட்கலாம். அவை வல்லின ஒலி, மெல்லின ஒலி, இடையின ஒலி என்பனவாகும். அவ்வொலிகள் வேறுபடுவதற்குக் காரணம், அவை பிறக்கும் இடங்கள் வேறுபடுவனவேயாகும்.

எழுத்துக்களின் இடப்பிறப்பு

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, உ, ஊ, ஐ ஒ, ஓ, ஔ என்று உயிரெழுத்து பன்னிரண்டும் ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்ற இடையின எழுத்துக்கள் ஆறும் கழுத்தை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கின்றன.

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என்ற மெல்லின எழுத்துக்கள் ஆறும் மூக்கினை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கின்றன.

க, ச, ட, த, ப, ற என்ற வல்லின எழுத்துக்கள் ஆறும் மார்பினை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கின்றன.

ஆய்த எழுத்து ∴ தலையை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கிறது.

உயிர் எழுத்துக்களின் முயற்சிப் பிறப்பு

அ, ஆ என்ற இவ்விரண்டு உயிர்களும் வாயைத் திறந்து ஒலிப்பதனால் பிறக்கின்றன.

அவற்றுள்

”முயற்சியுள் அஆ அங்காப்புடைய” – நன்னூல் நூ. 76

இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஆகிய ஐந்து எழுத்துகளும் வாயைத் திறப்பதோடு மேல்வாய்ப் பல்லை, நா விளிம்பு தொடுவதால் பிறக்கின்றன.

இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ அங்காப்போடு

”ஆண்பல் முதல்நா விளிம்புற வருமே” – நன்னூல் நூ 77

உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகிய ஐந்து எழுத்துக்களும் உமடுகளைக் குவித்து ஒலிப்பதனால் பிறக்கின்றன.

”உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ இதழ் குவிவே” - நன்னூல் நூ. 78

உயிரெழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறை

உயிர் எழுத்துக்களை உச்சரிப்பு முறையில் அடிப்படையில் இதழ் குவிந்த உயிர்கள், இதழ் குவியா உயிர்கள் என இரண்டாகப் பகுக்கலாம்.

இதழ் குவிந்த உயிர் - உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ

இதழ் குவியா உயிர் - அ, ஆ, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ

மெய்யெழுத்துகளின் பிறப்பு முயற்சி

- க். ங். என்ற இவ்விரு மெய்களும் நாவினது முதற்பகுதி அண்ணத்தைத் தொடுவதனால் பிறக்கின்றன.
- ச். ஞ். என்ற இவ்விரு மெய்களும் இடை நா (நடு நாக்கு) நடு அண்ணத்தைத் தொடுவதனால் பிறக்கின்றன.
- ட், ண் என்ற இவ்விரு மெய்களும் நாவினது நுனி, அண்ணத்தினது நுனியைத் தொடுவதனால் பிறக்கின்றன.

- த், ந் எழுத்துக்கள் மேல்வாய்ப் பல்லினது அடிடை, நாக்கின் நுனி பொருந்துவதனால் பிறக்கின்றன.
- ப், ம் என்ற இரண்டும்ஈ மேல் உதடும் கீழ் உதடும் பொருந்துவதனால் பிறக்கின்றன.
- ய் என்னும் எழுத்து, நாக்கினது அடிப்பகுதி, மேல்வாயின் அடிப்பகுதியைப் பொருந்துவதனால் பிறக்கின்றது.
- ற், ழ் என்ற இவ்விரு மெய்களும் மேல்வாயை நாக்கின் நுனி தடவுவதனால் பிறக்கின்றன.
- ல் என்ற எழுத்து, மேல்வாய்ப் பல்லின் அடியை, நாவினது ஓரங்கள் தடித்து நெருங்குவதனால் பிறக்கிறது.
- ள் என்ற எழுத்து, மேல்வாயை, நாவினது ஓரங்கள் தடித்துத் தடவுவதனால் பிறக்கிறது.
- வ் என்ற எழுத்து மேல்வாய் பல்லைக் கீழுதடு பொருந்துவதனால் பிறக்கின்றது
- ற், ள் என்ற இவ்விரு மெய்களும் மேல்வாயை நாக்கின் நுனி மிகவும் பொருந்துவதனால் பிறக்கின்றன.

மெய்யெழுத்துகளின் உச்சரிப்பு முறை

- மெய் எழுத்துகளை அவற்றின் உச்சரிப்பு அல்லது பிறப்பு அடிப்படையில் பின்வருமாறு ஏழு வகைப்படுத்தலாம்.
- ப், ம் ஆகியவற்றை இரண்டு இதழ்களும் பொருந்த உச்சரிக்கிறோம். ஆகவே இவற்றை “ஈரிதழ் ஒலிகள் என்பர்.
- வ் எழுத்தைக் கீழ் உதட்டில் மேற்பல் பொருந்த உச்சரிக்கிறோம். அதனால் இதனை “உதட்டுப்பல் ஒலி“ என்பர்.
- த், ந் ஆகியவற்றை நுனி நா, மேற்பல்லின் உட்புறத்தைப் பொருத்த உச்சரிக்கிறோம். ஆதனால் இவற்றைப் “பல் ஒலிகள்“ என்பர்.

- ல், ற், ன் ஆகியவற்றை நுனி நா, நுனி அண்ணத்தைப் பொருத்த உச்சரிக்கிறோம். ஆதனால், இவற்றை “நுனி அண்ண” ஒலிகள் என்பர்.
- ட், ண், ழ், ள் ஆகியவற்றை நுனி நா மேல்நோக்கி வளைந்து, நடு அண்ணத்தைத் தொட உச்சரிக்கிறோம். ஆதனால், இவற்றை “வளை நா ஒலிகள்” என்பர்.
- ச், ஞ், ய் ஆகியவற்றை நடு நா, நடு அண்ணத்தைத் தொட உச்சரிக்கிறோம். அதனால் அவற்றை “அண்ண ஒலிகள்” என்பர்.
- க், ஞ் ஆகியவற்றைக் கடை நா கடைஅ ண்ணத்தைத் தொட உச்சரிக்கிறோம். ஆதனால் இவற்றைக் “கடை அண்ண ஒலிகள்” என்பர்.
- “பு”, “ம” ஆகியவற்றை “ஈரிதழ் ஒலிகள்” என்கிறோம்.
- க், ச், ட், த், ப், ற் ஆகிய ஆறு வல்லினங்களும் வெடிப்பொலிகளாகும்.
- ங், ஞ், ண், ன், ம், ன் ஆகிய ஆறு மெல்லினங்களும் முக்கொலிகளாகும்
- “ல்”, “ள்”, “ழ்” ஈகியவற்றை மருங்கொலிகள் என்பர்.
- “ர்” எழுத்தை உச்சரிக்கும்போது நுனி நா, நுனி அண்ணத்தைப் பொருந்தி அதிர்வதால் இதனை ஆடொலி என்பர்.
- “ய்”, “வ்” ஆகியவை உயிரொலிக்குரிய தன்மையும் மெய் ஒலிக்குரிய தன்மையும் கொண்டிருப்பதால் (ஐ = அய், ஔ = அவ்) இவற்றை அர உயிர் என்பர்.

எழுத்துக்களின் வருகை

தமிழ் எழுத்துக்களின் வருகை என்பது தமிழ் எழுத்துக்கள் எவ்வாறு உருவாகி, வளர்ச்சியடைந்தன என்பதைப் பற்றிய ஒரு ஆய்வு ஆகும். இந்த ஆய்வின்படி, தமிழ் எழுத்துக்கள் மூன்று விதமாக உருவாகியுள்ளன. ஆவை

- **இயல்பு எழுத்துக்கள்:** இயல்பு எழுத்துக்கள் என்பது இயற்கையாகவே உருவாகிய எழுத்துக்கள் ஆகும். இந்த எழுத்துக்கள் தமிழ் மொழியின் ஒலிப்புகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் உருவாகியுள்ளன. உதாரணமாக,

“க” என்ற எழுத்து உதட்டை மூடி நாக்கை முன்னால் உயர்த்தி உச்சரிக்கப்படும் ஒலியைக் குறிக்கிறது.

- **நெறிப்படுத்தப்பட்ட எழுத்துக்கள்:** நெறிப்படுத்தப்பட்ட எழுத்துக்கள் என்பது பிற மொழிகளின் எழுத்துக்களிலிருந்து உருவாகிய எழுத்துக்கள் ஆகும். இந்த எழுத்துக்கள் பிற மொழிகளின் எழுத்துக்களின் வடிவத்தை மாற்றி, தமிழ் மொழியின் ஒலிப்புகளுக்கு ஏற்றவாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஊதாரணமாக ”ஷ” என்ற எழுத்திலிருந்து உருவாகியது.
- **புதிய எழுத்துக்கள்:** புதிய எழுத்துக்கள் என்பது தமிழ் மொழியில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் ஆகும். இந்த எழுத்துக்கள் தமிழ் மொழியில் புதிதாக உருவான ஒலிகளைக் குறிக்க உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஊதாரணமாக ” ” என்ற எழுத்து ”க” மற்றும் ”ஷ” ஆகிய இரண்டு எழுத்துக்களின் சேர்க்கையால் உருவானது.

தமிழ் எழுத்துக்களின் வருகை பற்றிய ஆய்வின்படி, தமிழ் எழுத்துக்களின் பழமையான வடிவம் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. இந்த கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் எழுத்துக்கள் இயல்பு எழுத்துக்களாகும். பின்னர், பிற மொழிகளின் தாக்கத்தால், நெறிப்படுத்தப்பட்ட எழுத்துக்களும் உருவாகின. இன்றைய தமிழ் எழுத்துக்கள் இயல்பு எழுத்துக்கள், நெறிப்படுத்தப்பட்ட எழுத்துக்கள் மற்றும் புதிய எழுத்துக்கள் ஆகிய மூன்று வகை எழுத்துக்களின் கலவையாகும்.

தமிழ் எழுத்துக்களின் வருகையை பற்றிய ஆய்வு தமிழ் மொழியின் வரலாறு மற்றும் வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், தமிழ் எழுத்துக்களின் வடிவமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கும் உதவுகிறது.

சங்க காலம்

உயிர் எழுத்துகள் (vowels) (அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ) பன்னிரண்டும் சொல்லின் முதலில் வரும் என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

பன்னீர் உயிரும் மொழிமுதல் ஆகும்

(மொழி = சொல்) (தொல் எழுத்து 59)

“அடை, ஆடை, இடை, ஈயம்” போன்ற சொற்களின் மூலம் அவ்வுயிர் எழுத்துகள் மொழி முதலில் வருகின்றன.

உயிர்மெய் எழுத்துகள் மொழிமுதலில் இடம் பெறும். ஆனால் தனி மெய் எழுத்துக்கள் (consonants) மொழி முதல் வரலாகாது என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

உயிர்மெய் அல்லன மொழிமுதல் ஆகா (தொல் எழுத்து 60)
அதுபோலவே சகரம் என்ற மெய் அ, ஐ, ஔ ஆகிய மூன்று உயிர்களுடன் சேர்ந்து சொல்லின் முதலில் வருவதில்லை என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

சகரக் கிளவியும் அவற்று ஓற்றே

அ, ஐ, ஔ எனும் மூன்று அலங்கடையே (தொல் எழுத்து 62)

ச- சை- சௌ போன்று மொழி முதலில் வருவது கிடையாது. ஆனால் சாளரம், சிலை, கரும்பு போன்ற சொற்களில் ஏனைய உயிர்களுடன் சேர்ந்து மொழிமுதலில் சகரம் வருகிறது.

தொல்காப்பியத்தை அடுத்துத் தோன்றிய சங்க இலக்கியத்தில் சகரமெய் அகர உயிரோடு சேர்ந்து பல சொற்களிலும், ஐகார உயிரோடு சேர்ந்து ஒரு சொல்லிலும் மொழி முதலில் வரும் நிலையைக் காணலாம்.

சகடம் (நற்றிணை. 4:9)

சடை (குறநானூறு 166.1)

சண்பகம் (கலித்தொகை 150:21)

சையம் (பரிபாடல் 11:14)

“வ” எனும் மெய் எழுத்து “உ, ஊ, ஓ, ஔ” என்னும் நான்கு உயிர்களுடன் சேர்ந்து மொழிமுதல் வருவதில்லை என்கிறது தொல்காப்பியம்.

“உ, ஊ, ஓ, ஔ” என்னும் நான்கு உயிர்

“வ” என் எழுத்தோடு வருவ தில்லை (தொல். எழுத்து 63)

“பிற உயிர் எழுத்துகளுடன் சேர்ந்து மொழிமுதலில் வகரம் வருகின்றது. வளை, வாளி என வரும்.

ஞ் என்னும் மெய் ஆ, எ, ஓ என்னும் மூன்று உயிர்களோடு கூடி மட்டுமே மொழி முதலாகும் என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

“ஆ, ஏ, ஒ” எனும் மூவயிர் ஞகாரத்து உரிய (தொல், எழுத்து 64)

சங்க இலக்கியத்தில் ஞகரமெய் இம்முன்று உயிர்களோடு மட்டும் அல்லாமல் அ, இ என்னும் இரண்டு உயிர்களோடு சேர்ந்தும் மொழி முதலாகி வருகிறது.

சான்று: மூலி (அகநானூறு. 140 : 8)

ஞிமிறு (அகநானூறு. 124 : 5)

“ய” என்னும் மெய், ஆகார உயிரோடு கூடி மட்டுமே மொழி முதலில் வரும் என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

ஆவோடு அல்லது யகரம் முதலாது (தொல், எழுத்து. 65)

சங்க இலக்கியத்திலோ யகர மெய் ஆகாரத்தோடு மட்டுமன்றி, அகர உயிரோடும் உகார உயிரோடும் மூடி மொழி முதலாகும் வழக்கைக் காணலாம்.

சான்று: யவனர் (அகநானூறு. 149 : 9)

யூபம் (புறநானூறு. 15 : 21)

இதுவரை நாம் சகரமும், வகரமும், யகரமும் குறிப்பிட்ட உயிர் எழுத்துகளுடன்தான் மொழிமுதல் வரும் எனவும், ஒருசில உயிர் எழுத்துகளுடன் சேர்ந்து மொழிமுதல் வருவதில்லை எனவும் கண்டோம்.

க, த, ந, ப, ம என்னும் ஐந்து மெய் எழுத்துகளும் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளுடனும் சேர்ந்து மொழிமுதல் வரலாயின.

க, த, ந, ப, ம எனும் ஆவைந்து எழுத்தும்

எல்லா உயிரோடும் செல்லுமார் முதலே (தொல். எழுத்து 61)

சான்று

கலை, காளி, கிளி, கீரி தந்தை, தாடி, தீமை

நடம், நாரை, நிலம், நீர் படை, பாடி, பிடி

மடம், மாலை, மிடறு, மீனம்.

மேலே குறிப்பிட்ட க, ச, ஞ, ந, ப, ம, வ, ய என்னும் ஒன்பது மெய் எழுத்துகளே சங்க காலத்தில் மொழி முதலாயின. ஏனைய ங, ட, ண, ர, ல, ழ, ள,

ற, ன என்னும் ஒன்பது மெய் எழுத்துகளும் சங்க காலத்தில் எந்த ஓர் உயிரோடும் சேர்ந்து மொழி முதலில் வரவில்லை.

எல்லா உயிர் எழுத்துகளும், அனைத்து மெய் எழுத்துகளும் சொல்லின் இடையில் வருகின்றன. ஆனால் சொல்லின் இறுதியில் குறிப்பிட்ட எழுத்துகள் மட்டுமே வருகின்றன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் “ஒள” சொல்லின் இறுதியில் வருவது கிடையாது.

ஊயிர்ஒள எஞ்சிய இறுதி ஆகும் (தொல், எழுத்து 69)

இந்நூற்பா “ஒள” இன் உயிர்மெய்க்கும் பொருந்தும். அதாவது “ஒள” என்ற உயிர் எழுத்துடன் யாதொரு மெய் எழுத்தும் சேர்ந்து மொழியின் இறுதியில் வருவதில்லை.

மெய் எழுத்துகளைப் பொறுத்தவரை “ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள” எனும் பதினொன்றே சொல்லின் இறுதியில் புள்ளியுடன் வருகின்றன.

“ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, வ, ழ, ள” என்னும்

அப்பதி னொன்றே புள்ளி இறுதி (தொல், எழுத்து 78)

சான்று:

உரிஞ், மண், வெரிந், மரம், பொன், பேய், வேர், வேல், யாழ், தேள்.

இவை தவிர ஏனைய மெய்கள் சொல்லின் இறுதியில் வராது என்ற ஒரு வழக்கம் சங்ககாலத்தில் இருந்தது. இதன்மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட எழுத்துகள் குறிப்பிட்ட இடத்தில்தான் வந்து அமைந்திருந்தமை தெரியவருகிறது.

இடைக்காலம்

இடைக்காலத்தில் பிற மொழிகளின் தாக்கம் இருந்தது. சங்க காலத்தில் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழுடன் கலந்திருந்தாலும் அச்சொற்களைத் தமிழ்மொழியின் ஒலியமைப்பிற்கு ஏற்றவாறு மாற்றி அமைத்துக் கொண்டார்கள். எந்த ஒரு நிலையிலும் வடமொழிச் சொற்களை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் இடைக்காலத்தில் தோன்றிய வீரசோழியம் போன்ற இலக்கண நூல்கள் வடமொழி இலக்கணத்தைத் தழுவியே தமிழ்மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்தன. இதனால் வடமொழி போன்ற பிறமொழிச் சொற்களின் ஆதிக்கம் வேருன்ற ஆரம்பித்தது.

இதுபோன்று ஏற்பட்டதால் எழுத்து வருகை வரலாற்றில் சற்று மாறுதல் ஏற்பட்டது எனலாம். ஏனெனில் கல்வெட்டு எழுத்துகள் என்று கூறக்கூடிய கிரந்த எழுத்துகள் பயன்பாட்டுக்கு வரலாயின. இதனால் அவ்வெழுத்துகள் சொல்லின் முதல், இடை, கடை ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் நிலைபெற்று வழங்கலாயின.

சங்ககாலத்தில் சொல்லப்பட்டதுபோல் உயிர் எழுத்துகளும், உயிர் மெய், மெய் எழுத்துகளும் அதன்படியே இடைக்காலத்திலும் வரலாயின. ஆனால் ஒருசில மெய் எழுத்துகள் சொல்லின் இறுதியில் சங்ககாலத்தில் உள்ளதுபோல் வராமல் போயிற்று எனலாம்.

சான்று: 'வெரிந்'

இங்குக் கடைசியில் வரும் /ந்/ இடைக்கால இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை.

கிரந்த எழுத்துகளின் வருகை

'ஷ் - முஷிக (திருப்புகழ் 13, திருச்செந்தில்)

'ஜ் - கவிராஜ (திருப்புகழ் 19, திருப்பழநிமாலை)

'ஹ் - ஜெயஹர (திருப்புகழ் 427, திருச்செந்தூர்)

ஷ் - மோக்ஷத்தை (திருப்புகழ் 52, குமரக் கோட்டம்)

'ஸ்ரீ - ஸ்ரீபாத நூபுரி (திருப்புகழ் 131, திருச்செந்தூர்)

மேலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ள ' ' என்ற எழுத்து சொல்லின் முதலில் மட்டும் வருகிறது. இடையிலோ, அல்லது கடைசியிலோ வருவது இல்லை. ஏனைய எழுத்துகள் சொல்லின் இடையிலும் கடைசியிலும் வருகின்றன.

சங்ககாலத்தில் சொல்லின் இறுதியில் வந்த எழுத்து ந் இடைக்காலத்தில் வழக்கொழிந்தது. அதுபோலவே சங்ககாலத்தில் யகாரம் சொல்லின் முதலில் வந்து இடைக்காலத்தில் ஆகாரம் ஆக மாறியது. இருப்பினும் மொழிமுதல் யகாரம் கெட்டு விட்டது எனலாம். இதனால் யகாரம் மொழி முதல் வராத சூழல் இருந்து வந்தது தெரியவருகிறது.

சான்று

ஆரிக் கொடுமை பெய்தாரென்று அன்னை அறியின் (சிலம்பு, 7: 38-4)

ஆரெனக் கேட்டங் கறிகுவம் என்றே (சிலம்பு 1:22)

இச்சான்றுகளில் யார் என்பது ஆர் என (யா > ஆ) மாறி வழங்குவதைக் காணலாம்.

சகரமெய் அ, ஐ, ஔ என்னும் மூன்று உயிர்களோடு சேர்ந்து மொழிமுதல் வராது என்று தொல்காப்பியம் விதித்திருக்க, சங்க இலக்கியத்தில் அகர உயிரோடும், ஐகார உயிரோடும் சேர்ந்து மொழி முதலானதை மேலே கண்டோம். ஆனால் இடைக் காலத்தில் ஔகாரத்துடன் இணைந்தும் மொழிக்கு முதலில் வருவதைக் காணமுடிகிறது.

சான்று:

“சௌபலர்“ (வில்லிபாரதம், 3:4)

அதுபோன்றே சங்ககாலத்தில் ரகரமும், லகரமும் முதலில் வருவது கிடையாது. இடைக்காலத்தில் இவ்விரண்டு எழுத்துகளும் முறையே “இ“, “உ“ என்னும் உயிர்களை மொழிமுதல் துணையாகக் கொண்டு வழங்கி வருகின்றன.

சான்று:

“இராமன்“ (மணிமேகலை, 27:53)

“இரவி குலத்து“ (மணிமேகலை, 24:58)

“உலோகாயதம் (மணிமேகலை 27:78)

சங்க இலக்கியங்களில் யகரம் அகரத்தோடும், ஆகாரத்தோடும், ஊகாரத்தோடும் இணைந்து வர இடைக் காலத்தில் தோன்றிய நூல்களிலோ ஔகாரத்தோடும் ஔகாரத்தோடும் இணைந்து வருகிறது.

சான்று:

“யோகம்“ (மணிமேகலை 3)

“யோசனை“ (மணிமேகலை 6.211)

“யௌவனம்“ (சூடாமணி நிகண்டு)

சொல்லின் இடையில் உயிர் எழுத்துகள் அரண்டு (எழறநட உடரளவநச) சேர்ந்து வருவதில்லை. அவ்வாறு வந்தால் அவற்றை உடன்படுத்த வகரம் அல்லது யகரம் அவற்றிற்கு இடையில் உடம்படுமெய்யாக வரும். சொல்லின் இடையில் மெய் எழுத்துகள் தன்னுடன் தானும், தன்னுடன் பிறவும் என்று பலவாறு மயங்கிவரும்.

சான்று:

பக்கம், அச்சம் - தன்னுடன் தான் மயங்கியது.

தங்கம், பஞ்சம் - தன்னுடன் பிற மயங்கியது.

தற்காலம்

தற்காலத் தமிழில் எல்லா உயிர் எழுத்துகளும் மொழிமுதல் வருகின்றன. அதுபோலவே ஆய்த (.) எழுத்தும் மொழி முதல் வருகிறது. இது தற்காலத் தமிழில் காணப்படும் குறிப்பிடத்தக்க இயல்பாகும்.

சான்று: .:பைட் - 'fight'

பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் கலந்துவிட்டன எனப் பார்த்தோம். ஆதலால் அம்மொழிகளில் உள்ள சொற்களை அவற்றின்படியே உச்சரிப்பதற்காகத் தமிழ் மொழியில் அதற்கு இணையான எழுத்துகளைப் பயன்படுத்த வேண்டி வருகிறது. இதனால் பழைய தமிழ் இலக்கண மரபினைப் பின்பற்ற முடியாமல் போய் விடுகிறது.

தொல்காப்பியர் மெய் எழுத்துகள் தனியே மொழி முதலில் வருவதில்லை என்றார். ஆனால் தற்காலத் தமிழில் பிற மொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளதால் தொல்காப்பியர் கூற்று வலுவிழந்து விட்டது எனலாம். வேற்றுமொழிச் சொற்களை அவற்றின் ஒலியமைப்பிற்கு ஏற்ப அப்படியே எழுதும்போது மெய் எழுத்துகள் தனித்து மொழி முதலில் வருவதைக் காணலாம்.

சான்று: க்ராஸ் ரோடு - 'cross road'

ககர மெய்யில் சொல் ஆரம்பம் ஆவதைக் காணமுடிகிறது.

மற்றும் எல்லாக் கிரந்த எழுத்துகளும் மொழி முதலில் வருகின்றன. சொல்லின் இடையில் அனைத்து உயிர் எழுத்துகளும், மெய்எழுத்துகளும் வருகின்றன.

சொல்லின் இறுதியில் தொல்காப்பியர் சுட்டிக்காட்டிய மெய்களே அல்லாமல் வேறுபல மெய் எழுத்துகளும் வருவதைக் காணமுடிகிறது. பழந்தமிழில் ஙகரம் சொல்லின் இறுதியில் வருவது கிடையாது இன்றும் அவ்வாறே உள்ளது. இருப்பினும் பிறமொழிச் சொற்களை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வதால் ஙகரம் இறுதியில் வருகிறது.

சான்று வி.பி சிங்

இதுபோன்று இன்னும் பல மெய் எழுத்துகள் இறுதியில் வருகின்றன. (க், ச், ட், த், ப், வ்)

சான்று: “பேங்காக்“, “பீச“, “வெங்கட்“, ”பாக்தாத்“, “பஞ்சாப்“, “மாதவ்“

இவை அல்லாமல் கல்வெட்டு எழுத்துகள் என்று கூறக்கூடிய கிரந்த எழுத்துகளில் (ஸ், ஷ், ங், ஹ் சில எழுத்துக்கள் மொழி முதலிலும் கடைசியிலும் வருகின்றன.

சான்று: “ஸ்போர்ட்ஸ்“, “ஹஜ்“, “பிரஷ்“

இவ்வாறான வருகையால் மெய்மயக்கங்களிலும் (consonant cluster) பலவிதமான மாற்றங்கள் சங்க காலத்திலிருந்து இடைக்காலத்திலும், இடைக்காலத்திலிருந்து தற்காலத்திலும் தோன்றி நிலைபெற்றன.

மொழிமுதல் எழுத்துக்கள்:

சொல்லுக்கு முதலில் வரும் உயிர் எழுத்துகள், உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் சொல்லின் முதலில் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

அம்மா, அல்லி, ஆடு, ஆறு, இடை, இரண்டு, ஈடு, ஈரம், உடை, உடல், ஊர், ஊக்கம், எறும்பு, எலி, ஏணி, ஏடு, ஐந்து, ஐப்பசி, ஒன்று, ஒட்டகம், ஓடு, ஓடம், ஒளவையார், ஒளவியம் (பொறாமை)

சொல்லுக்கு முதலில் வரும் மெய் எழுத்துகள்:

இந்த பாடத்தின் முதல் பகுதியில் உயிர்மெய் எழுத்தில் தொடங்கும் சொற்கள் இயல்பாக மெய் எழுத்தில் தொடங்குகின்றன என்பது விளக்கப்பட்டது. இப்போது சொல்லின் முதலில் வரும் மெய் எழுத்துகள் பற்றிக் காணலாம். மெய் எழுத்துகள் உயிர் எழுத்துகளுடன் சேர்ந்தே சொல்லின் முதலில் வரும் என்று கூறப்பட்டது. மெய்யெழுத்துகள் எந்தெந்த உயிரெழுத்துகளுடன் சேர்ந்து சொல்லின் முதலில் வரும் என்று பின்வரும் பகுதியில் விளக்கப்படும்.

ஒரு மெய் எழுத்துடன் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும் சேர்ந்து உருவாகும் உயிர்மெய் எழுத்துகளை வகுக்க எழுத்துகள் என்று கூறுவர். எடுத்துக்காட்டாக, க்

என்ற மெய் எழுத்துடன் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும் சேர்ந்து உருவான க, கா, கி, கீ, கு, கூ, கெ, கே, கை, கொ, கோ, கௌ என்னும் பன்னிரண்டு உயிர்மெய் எழுத்துகளையும் ககர வருக்கம் என்று கூறுவர்.

- **க் என்னும் மெய் எழுத்து**

ககர மெய் எழுத்து பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளுடன் சேர்ந்தும் சொல்லுக்கு முதலில் வரும்.

கல், கரும்பு, கால், காகம், கிளி, கிழமை, கீரி, கீரை, குயில், குரங்கு, கூடு, கூத்து கெட்ட, கெடுதி (அழிவு) கேள்வி, கேணி (கிணறு), கை, கைத்தடி, கொடி, கொம்பு, கோடு, கோட்டை, கௌதாரி.

- **ங் என்னும் மெய் எழுத்து**

நகரம் அ, இ ஆகிய சுட்டு எழுத்துகளுக்குப் பின்னும், யா, எ ஆகிய வினா எழுத்துகளுக்குப் பின்னும் சொல்லுக்கு முதலில் வரும்.

அங்ஙனம் (அப்படி)

இங்ஙனம் (இப்படி)

எங்ஙனம் (எப்படி)

யாங்ஙனம் (எப்படி)

சுட்டு, யா, எகர வினா வழி, அவ்வை

ஒட்டி நவ்வும் முதல் ஆகும்மே (106)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா, நகர எழுத்து மொழிக்கு முதலில் வருவதை விளக்குகிறது.

- **ச் என்னும் மெய் எழுத்து**

சகரம் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளோடும் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும், ஆனால் பழங்காலத்தில் அ, ஐ, ஓள என்னும் மூன்று உயிர் எழுத்துகளுடனும் மொழிக்கு முதலில் வருவதில்லை. அ என்னும் எழுத்துடன் சேர்ந்து சக்கரம், சங்கு, சங்கம் முதலான சொற்கள் பழங்காலம் முதலே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஐ ஓள ஆகிய உயிர் எழுத்துகளுடன் சகரம் சேர்ந்துவரும் சொற்கள் தமிழில் இல்லை. சைகை, செளக்கியம் முதலான பிறமொழிச் சொற்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சக்கரம், சந்தனம், சாலை, சாறு, சிரிப்பு, சிலந்தி, சீற்றம், சீப்பு, சுட்டு, சுண்ணாம்பு, சூடு, சூடாமணி, செறிவு, செம்பு, சேறு, சேரன், சைகை, சைவம், சொல், சொட்டு, சோறு, சோழன்

• **ஞ் என்னும் மெய் எழுத்து**

ஞகரம் அ, ஆ, எ, ஓ ஆகிய நான்கு உயிர் எழுத்துகளுடன் சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலில் வரும்.

ஞமலி (நாய்), ஞலவல் (மின்மினிப் பூச்சி)

= ஞ் + அஞாலம் (உலகம்)

ஞாயிறு = ஞ் + அ

ஞெகிழி (தீப்பொறி)

ஞெலிகோல் (தீக்கடையும் கோல்)

= ஞ் + எஞொள்ளுதல் (இளைத்தல்)

= ஞ் + ஓ

அ, ஆ, எ ஒவ்வொரு ஆகும் ஞம் முதல் (நன்னூல் 105)

(பொருள்: ஞகர மெய் எழுத்து அ, ஆ, எ, ஓ, ஆகிய நான்கு உயிர் எழுத்துகளோடும் சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலில் வரும்)

• **த் என்னும் மெய் எழுத்து**

தகர மெய் எழுத்து பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளோடும் சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலில் வரும்.

துரை, தம்பி, தாமரை, தாய், திசை, திணை, தீர்ப்பு, தீமை, துடிப்பு, துன்பம், தூண், தூக்கம், தென்னைமரம், தென்றல், தேன், தேங்காய், தைமாதம், தையல், தொழில், தொட்டி, தோட்டம், தோகை, தெளவை (அக்காள்)

• **ந் என்னும் மெய் எழுத்து**

நகர மெய் எழுத்து, பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளோடும் சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலில் வரும்.

நன்றி, நகை, நாடு, நாள், நிறம், நிழல், நீர், நீளம், நுங்கு, நுனி, நூல், நூறு, நெல், நெஞ்சு, சேற்று, நேர்மை, நையாண்டி (கேலி), நைதல், நொடி, நெறுங்குதல், நோக்கம், நோட்டம், நௌவி (மான்)

- **ப் என்னும் மெய் எழுத்து**

பகரமெய் எழுத்து பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளோடும் சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலில் வரும்.

புல், பழம், கால், பாட்டு, பிடி, பிரிவு, பீலி (தோகை), பீடு (பெருமை), புகழ், புல், பூங்கா, பூட்டு, பெட்டி, பெண், பேச்சு, பேழை(பெட்டி), கை, கையன், பொன், பொங்கல், போட்டி, போர், பௌத்தர் (புத்த சமயத்தவர்)

- **ம் என்னும் மெய் எழுத்து**

பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளோடும் சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலில் வரும்.

மண், மக்கள், மான், மாடு, மின்னல், மிதியடி, மீன், மீண்டும், முரசு, முடி, மூங்கில் மூன்று, மெய், மெழுகு, மேடு, மேளம், மை, மையம், மொழி, மொட்டு, மோதிரம், மோசடி, மௌனம், மௌவல் (முல்லை மலர்)

- **ய் என்னும் மெய் எழுத்து**

யகர மெய் எழுத்து அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓள ஆகிய ஆறு உயிர் எழுத்துகளோடும் சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலில் வரும். யகர மெய் எழுத்து பழங்காலத்தில் ஆ (ய்+ஆ=யா) என்னும் எழுத்துடன் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது.

யவனர், யவை (நெல்வகை), யானை, யாழ், யுகம் (கால அளவு), யுகி (அறிவாளி), யோகம் (இணைந்து நிற்கல்), யௌவனம் (இளமை)

அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓள, யம் முதல் (நன்னூல் 104)

(பொருள்: அ, ஆ, ஊ, ஒ, ஓள ஆகிய உயிர் எழுத்துகளுடன் சேர்ந்து யகர மெய் சொல்லுக்கு முதலில் வரும்)

- **ன் என்னும் மெய் எழுத்து**

வகர மெய் எழுத்து அ, ஆ, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஓள ஆகிய எட்டு உயிர் எழுத்துகளோடும் சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலில் வரும்.

வணக்கம், வரிசை, வால், வாய், வில், விண், வீடு, வீண், வெற்றி, வெண்மை, வேல், வேங்கை, வைகை, வையகம் (உலகம்), செளவால்.

உ, ஊ, ஓ, ஔ அலவொடு வம் முதல் (நன்னூல் - 103) (பொருள்: வகர மெய் எழுத்து உ, ஊ, ஓ, ஔ ஆகிய நான்கு தவிர மற்ற (அ, ஆ, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஒள) எட்டு உயிர் எழுத்துகளோடும் சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலில் வரும்)

சொல்லுக்கு முதலில் வராத மெய் எழுத்துகள்

க, த, ந, ப, ம, ச, ஞ, ய, வ, ங என்னும் பத்து மெய் எழுத்துகளும் மொழிக்கு முதலில் வரும் என்பதை அறந்தோம். இவை தவிர உள்ள ட, ஓ, ர, ல, ழ, ள, ற, ன என்னும் எட்டு மெய் எழுத்துகளும் மொழிக்கு முதலில் வருவதில்லை. ஆனால் இந்த எழுத்துகளைக் குறிக்கும் போது இவை மொழிக்கு முதலில் வரும்.

“ட” என்னும் எழுத்து, “ண்” என்னும் எழுத்து என்று எழுத்தைக் குறிப்பிடும் போது இவையும் முதலில் வருகின்றன.

தமிழ் மொழி பேசும் மக்கள் பிறமொழி பேசுகிறவர்களுடன் கலந்து பமகி வாழ்கின்றனர். ஆவ்வாறு அவர்களுடன் பழகும்போது பிறமொழிச் சொற்களையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்படிப் பேச்சுவாக்கில் தமிழ் மொழியில் நுழைந்த பிறமொழிச் சொற்கள் பலவும் தமிழ் மொழியில் பயன்பாட்டில் உள்ளன. அவற்றையும் தமிழ் மக்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிறமொழிச் சொற்களில் ட, ண, ர, ல, ற என்னும் ஐந்து மெய்யெழுத்துகளும் முதலில் வருகின்றன.

ராமன்

லலிதா

முதலான பிறமொழிப் பெயர்களைத் தமிழில் பயன்படுத்துகிறோம். இவ்வாறு பிறமொழிப் பெயர்களைத் தமிழ்மொழியில் பயன்படுத்தும்போது அவற்றைத் தமிழ்மொழியின் இயல்புக்கு ஏற்பவே காலங்காலமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறோம்.

ரகர வருக்க எழுத்துகளும் லகர வருக்க எழுத்துகளும் தமிழ்மொழியில் சொல்லுக்கு முதலில் வருவதில்ஐ என்பதை அறிந்து அவற்றுக்கு முன் “இ” என்னும் எழுத்தைச் சேர்த்து அப்பெயர்களை எழுதுகிறோம்

ராணி, இராணி, ரவி, இரவி, ராமன், இராமன், லலிதா, இலலிதா, லாபம், இலாபம், லாடம், இலாடம்

மேலே “இ” என்னும் எழுத்தைச் சேர்த்தது போல் “அ” என்னும் எழுத்தைச் சேர்த்துப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு.

ரங்கள்

அரங்கள்

இ, அ என்னும் எழுத்துகளைச் சேர்த்துப் பயன்படுத்துவதுபோல் “உ” என்னும் எழுத்தைச் சேர்த்தும் பிறமொழிப் பெயர்களைப் பயன்படுத்துவது உண்டு

ரோம், உரோம், ரோடம், உரோமம், ரொட்டி, உரொட்டி

இவ்வாறு பிறமொழியிலிருந்து பெற்றுப் பயன்படுத்தும் சொற்கள் அனைத்தும் பெயர்ச் சொற்கள் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். ஆந்தப் பிறமொழிப் பெயர்களையும் நம் தமிழ் மொழியின் தன்மைக்கு ஏற்பவே அமைத்துப் பயன்படுத்துகிறோம். பிற மொழிப் பெயர்களைத் தேவை கருதிப் பயன்படுத்துவதைப் போல் பிறமொழி விநைச் சொற்களையும் பிறசொற்களையும் பயன்படுத்தக் கூடாது.

மொழி இறுதி எழுத்துக்கள்:

உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்துக்கள் “ரூ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள” ஆகிய பதினொன்றும், குற்றியலுகரம் ஒன்றும் என மொத்தம் இருபத்து நான்கு எழுத்துகள் மொழிக்கு இறுதியில் வரும் என நன்னூல் குறிப்பிடுகிறது.

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் இரண்டாவது இயல் மொழிமரபைப் பற்றி விளக்கும்போது சொல்லின் முதலில் வரும் எழுத்துகள் எவை என்றும், இறுதியில்

வரும் எழுத்துகள் எவை என்றும் வரையறுக்கிறது. இது காலத்தின் கோலத்தால் விரிகிறது.

தமிழ் எழுத்துகள் 33. மொழிமுதல் எழுத்துகள் 22, மொழியிறுதி எழுத்துகள் 24 (புணரியல் நாற்பா 1)

உயிரெழுத்து 12 ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள் ஆகிய 11 எழுத்துக்களின் மெய்யெழுத்துக்கள், குற்றியலுகரம் ஒருவகை. ஆக 24 எழுத்துகள் சொல்லின் இறுதியில் வரும் மொழியிறுதி எழுத்துகள் என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

நன்னூல்

உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும், மெய்யெழுத்துக்கள் “ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள்” ஆகிய பதினொன்றும் குற்றியலுகரம் ஒன்றும் என மொத்தமாக இருபத்து நான்கு எழுத்துகள் மொழிக்கு இறுதியில் வரும் என நன்னூல் குறிப்பிடுகிறது.

ஆவி, ஞுணநமன யரல வழள மெய்,

சாயும் உகரம் நால்ஆறும் ஈறே (நன்னூல் 107)

உயிரெழுத்துகள்

உயிரெழுத்துகள் தனித்தும் மெய்யுடன் இணைந்தும் மொழியிறுதியில் வரும். உயிரெழுத்துகள் தனியாகச் சொல்லுக்கு முதலில் மட்டுமே வரும். சொல்லுக்கு இடையிலும் இறுதியிலும் வராது. மெய்யெழுத்துடன் சேர்ந்து உயிர்மெய் எழுத்தாகவே சொல்லுக்கு இடையிலும் இறுதியிலும் வரும். உயிரெழுத்துகளில் எகரக் குறில் அளபெடையாக மட்டுமே சொல்லுக்கு இறுதியில் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

சில (அ), நிலா (ஈ), நரி (இ), தீ(ஈ) மிளகு (உ), பூ (ஊ),

சேஎ (எ), எங்கே (எ), மழை (ஐ), நொ (ஓ), மலரோ (ஓ), கௌ (ஔ)

உயிரிறுதி – 12

- ஆஅ, ஆ, ஈஇ, ஈ, ஊஉ, ஊ, ஏஎ, ஏ, ஐ, ஓ, ஓ – 11 எழுத்துகள்
- விள, பல, கிளி, குரீ, பனை – என்பன போல் உயிர்மெய் எழுத்துடன் வரும்.

- இவற்றுள் குற்றெழுத்துக்கள் ஐந்தும் அளபெடை எழுத்துக்களாக ஈறாயின.
- கௌ, வெள – (ஒளகாரம் -1)
- எ என்னும் உயிர் எந்தச் சொல்லிலும் ஈறு ஆகாது.
- ஒ என்னும் உயிர் “நொ” என்னும் சொல்லில் மட்டும் ஈறு ஆகும்.
- ஏ, ஓ என்னும் உயிர் எழுத்துகள் ந வரிசையில் ஈறு ஆகா. (கோ, கோ என ஈறு ஆகாது)
- உ, ஊ என்னும் உயிர் எழுத்துகள் ந வரிசையில் ஈறு ஆகா (நு, நா எழுத்தில் எந்தச் சொல்லும் முடியாது)
- உ எழுத்து ச வரிசையில் இரண்டு சொற்களில் வரும். (உசு, முசு – என வரும்)
- உ எழுத்து ப வரிசையில் ஒரு சொல்லில் மட்டும் இரு பொருளில் வரும் (தபு – என வரும்)
- பிறவற்றிற்கு வரையறை இல்லை.

மெய்யெழுத்துக்கள்

வல்லின மெய்யெழுத்துகள் சொல்லின் இறுதியில் வரமாட்டா. மேல்வின மெய்யெழுத்துகளில் ஞ், ண், ந், ம், ன், ஆகிய ஐந்தும் சொல்லுக்கு இறுதியில் வரும். இடையின மெய்யெழுத்துகள் ய், ர், ல், வ், ழ், ள் ஆகிய அறும் சொல்லுக்கு இறுதியில் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு (மேல்வின மெய்): உரிஞ், பெண், வெரிந், அறம், மான்

எடுத்துக்காட்டு (இடையின மெய்): பொய், பார், பால், தெவ், பாழ், வாள்

மெய்யிறுதி – 11

- ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் - 11
- உரிஞ், மண், பொருந், திரும், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், வீழ், வேள் - என வரும்.
- ந் எழுத்து பொருந், வெரிந் - என்னும் இரண்டு சொற்களில் மட்டும் முடியும்.

- ஞ் எழுத்து உரிஞ் - என்னும் ஒரு சொல்லில் மட்டும் முடியும்.
- வ் எழுத்து அவ், இவ், உவ், தெவ் - என்னும் நான்கு சொற்களில் மட்டும் முடியும்.

மெய் மயக்கம்

இரு மெய்கள் இணைந்து வருவது “மெய்ம் மயக்கம்” என்றும் மூன்று மெய்கள் இணைந்து வருவதை “ஈரொற்று மயக்கம்” என்றுத் கூறுவர். புக்கம் என்ற சொல்லில் க்க (க்க = க் + க் + அ) என இரண்டு மெய்கள் இணைந்து வருகின்றன. இது போலவே, அச்சம், கற்கள் போன்ற சொற்களிலும் முறையே ச்ச், ந்க் ஆகிய மெய்ம் மயக்கங்களைக் காணலாம்.

மெய்ம்மயக்கம் அல்லது மெய் மயக்கம் அல்லது தமிழில் மெய்யொலிக் கூட்டம் என்பது தமிழ் இலக்கணத்தில் ஒரு சொல்லில் மெய்யெழுத்துகள் அடுத்தடுத்து வருவதைக் குறிக்கும். இரண்டு மெய்கள் இணைந்து வருவதும் உண்டு. இரு மெய்கள் இணைந்து வருவது “மெய்ம் மயக்கம்” என்றும் மூன்று மெய்கள் இணைந்து வருவதை ஈரொற்று மயக்கம்” என்றும் கூறுவர். புக்கம் என்ற சொல்லில் க்க (க்க = க் + க் + அ) என இரண்டு மெய்கள் இணைந்து வருகின்றன. இதுபோலவே, அச்சம், கற்கள் போன்ற சொற்களிலும் முறையே ச்ச், ந்க் ஆகிய மெய்ம் மயக்கங்களைக் காணலாம். சோற்களில் வருவது அரிதானதும் தெளிவாக வரையறுக்கக் கூடியதும் ஆகும். இத்தகைய வரையறைகளின் இயல்பு மொழிவதற்கு எளிதான கூட்டொற்றுகளை மட்டும் ஏற்கும் வகையில் உள்ளது. தமிழ் மெய்யொலிகளின் இந்த இயல்பு தொல்காப்பியத்தில் ஆய்ந்து சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஒரே மெய்யெழுத்து இரட்டித்து வருதலை “உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்” என்றும் இருவேறு மெய்கள் தொடர்ந்து வருவதை “வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்” என்றும் குறித்துள்ளனர். தமிழ் மரபுப்படி மெய்ம் மயக்கங்கள் சொற்களின் இடையில் அட்டுமே வருகின்றன. எனினும், தற்காலத்தில் பிறமொழிச் சொற்களை அவற்றின் ஒலிப்பு மாறாமல் தமிழில் எழுத முயல்வோர் மெய்ம் மயக்கங்களைச் சொல் முதலிலும் இறுதியிலும் கூட வரும்படி எழுதுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக ப்ரசாதம், க்ரைம் போன்ற சொற்களில் முதலிலும், பாங்க், சிமெண்ட் போன்ற சொற்களில்

கடைசியிலும் மெய்ம் மயக்கங்கள் வரும்படி எழுதுவதைக் காண முடியும். இது தமிழ் மரபுக்கு ஏற்புடையது அன்று.

வகைகள்

இணையும் எழுத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மெய்ம் மயக்கங்கள் பின்வருமாறு இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

1. உடனிலை மெய்ம் மயக்கம்
2. வேற்று நிலை மெய்ம் மயக்கம்

இவற்றுள் உடனிலை மெய்ம் மயக்கம் ஒரே மெய்யெழுத்து மயங்குவதையும், வேற்று நிலை மெய்ம் மயக்கம் இருவேறு மெய்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மயங்குவதையும் குறிக்கின்றன. முன்னர்த் தரப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் பக்கம், அச்சம் என்னும் சொற்களில் உடனிலை மெய்ம் மயக்கமும், கற்கள் என்னும் சொல்லில் வேற்று நிலை மெய்ம் மயக்கமும் வருவதைக் காணலாம். பொதுவாகத் தமிழில் உள்ள எல்லா மெய் எழுத்துகளுமே மெய்ம் மயக்கங்களில் வருவது உண்டு. எனினும், எல்லா மெய்களும், பிற எல்லா மெய்களுடனும் மயங்குவதில்லை. இவற்றுக்கு வரையறைகள் உள்ளன.

உடனிலை மெய்ம் மயக்கம்

ய, ர, ழ என்னும் மூன்றும் முன் ஒற்றக்

க, ச, த, ப, ங, ஞ, ந, ம ஈரொற்று ஆகும்

ர், ழ ஆகிய இரண்டு எழுத்துகள் தவிர்ந்த ஏனைய 16 மெய்களுமே

உடனிலையாக அதாவது தம்முடன் தாமே மயங்குகின்றன. ஒவ்வொரு

எழுத்துக்குமான

எடுத்துக்காட்டுகள்:

- க் - அக்கு
- ங் - அங்ஙனம்
- ச. - அச்ச
- ஞ் - அஞ்ஞான்று
- ட் - அட்டு
- ண. - அண்ணம்

- த் - அத்து
- ந் - அந்து
- ப் - அப்பு
- ம் - அம்மா
- ய் - அய்யம்
- ற் - (இல்லை)
- ல் - அல்லி
- வ் - அவ்வை , கவ்வு
- ழ் - (இல்லை)
- ள் - அள்ளல்
- ற் - அற்றம்
- ன் - அன்னை

ய, ர, ழ என்னும் எழுத்துக்களில் ஒன்று ஒற்றாக வந்து, அதனை அடுத்து க, ச, த, ப, ங, ஞ, ந, ம என்னும் எழுத்துக்களில் ஒன்று ஒற்றாக வந்து இரண்டொற்றாய் நிற்கக் கூடும்.

எடுத்துக்காட்டு:

முன்பின்	க்	ச்	த்	ப்	ங்	ஞ்	ந்	ம்
ய்	உய்க்க	பாய்ச்சி	காய்த்தல்	வாய்ப்பு	காயங்கனி	தேய்ஞ்சது	காய்ந்த	மெய்யம் மயக்கம்
ற்	பீர்க்கு	தேர்ச்சி	பார்த்தல்	கூர்ப்பு	நேர்ங்கல்	நேர்ஞ்சிலை	சேர்ந்திசை	நேர்மபுறம்
ழ்	வாழ்க்கை	தாழ்ச்சி	தாழ்த்தல்	காழ்ப்பு	தாழ்ங்குலை	தாழ்ஞ்சிலை	தாழ்ந்திரன்	வீழ்ம்படை

- அவற்றுள்
- ரகார ழகாரம் குற்றொற்று ஆகா.

- மேற்கண்டவற்றில் ர, ழ என்பன குற்றெழுத்தை அடுத்து ஒற்றாக வாரா என்கிறது தொல்காப்பியம். உரு, எரு என்பனப் போல உயிர்மெய்யாக வரும் அல்லது தாழ் என்பது போல நெடிலை அடுத்து ஒற்றாய் வரும்.

வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்

வேற்றுநிலை மெய்ம் மயக்கம் தொடர்பாக இன்ன எழுத்துக்கள் இன்ன இன்ன எழுத்துக்களுடன் மயங்கும் கோன்ற விவரங்கள் தொல்காப்பியத்தில் காணப்படுகின்றன. அவற்றைக் கீழே காணலாம். இவற்றுள் சில தற்காலத்தில் வழக்கொழிந்து விட்டன.

- க், ச், த், ப் என்னும் மெய்களைத் தொடர்ந்து வேறு மெய்கள் வந்து மயக்குவதில்லை
- ங் முன்னிலையில் ககர மெய் மயங்கும்
- வ் முன்னிலையில் யகர மெய் மயங்கும்
- ஞ் முன்னிலையில் சகர, யகர மெய்கள் மயங்கும்
- ன் முன்னிலையில் தகர, யகர மெய்கள் மயங்கும்.
- ட், ற் என்பன முன்னிலையில் ககர, சகர பகர மெய்கள் மயங்கும்.
- ண் முன்னிலையில் டகர, ககர, சகர, ஞகர, பகர, மகர, யகர, வகர மெய்கள் மயங்கும்.
- ன் முன்னிலையில் றகர, ககர, சகர, ஞகர, பகர, மகர, யகர, வகர மெய்கள் மயங்கும்.
- ம் முன்னிலையில் பகர, யகர, வகர மெய்கள் மயங்கும்.
- ய், ற், ழ் என்பன முன்னிலையில் ககர, சகர, தகர, பகர, நகர, மகர, ஞகர, யகர வகர நகர மெய்கள் மயங்கும்.
- ல், ள், என்பன முன்னிலையில் ககர, சகர, பகர, வகர, யகர மெய்கள் மயங்கும்.

ங்

“ங்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் “க்” என்னும் மெய் எழுத்து மட்டுமே வரும். பிற மெய் எழுத்துகள் வருவது இல்லை.

எடுத்துக்காட்டு: தங்கம், வங்காளம், அங்கி, (நெருப்பு, சட்டை) அங்கு, அங்கூடம், (அழகிய கூடம்) அங்கே, அங்கை (உள்ளங்கை), எங்கோமான்.

ஞ்

“ஞ்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் ச், ய் ஆகிய மெய் எழுத்துகள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு: கஞ்சம் (தாமரை), அஞ்சாமை, அஞ்சி, இஞ்சீறடி (அழகிய சிறிய பாதம்), கஞ்சகம் (சட்டை), உரிஞ் (தேய்), யாது.

ட்

“ட்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் க், ச், ப் ஆகிய மெய் எழுத்துகள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- வெட்கம்
- வெட்சி (ஒரு பூ)
- மாட்சி (பெருமை)
- நட்பு
- நுட்பம்

“ண்”

“ண்” என்னும் மெய்யெழுத்துக்குப் பின் ண், க், ச், ஞ், ட், ப், ம், ய், வ் ஆகிய எட்டு மெய் எழுத்துகளும் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- வண்ணம் - ண்
- வெண்கலம்
- கண்காட்சி
- வெண்சோறு
- மண்சேறு
- வெண்குமலி
- உண்குமலி (உண்கின்ற நாய்)
- மண்டலம்
- வண்டல்

- நண்பகல்
- நண்பன்
- வெண்மலர்
- உண்மை
- மண்யாது – ய்
- மண்வலிது, வெண்விகம்பு – வ்

”ந்”

”ந்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் த், ய் என்னும் மெய் எழுத்துகள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- வண்ணம் - ண்
- வந்த
- வந்தான்
- வெரிந்யாது – ய்

”ம்”

”ம்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் ப், ய், வ் ஆகிய மெய் எழுத்துக்கள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- கம்பன்
- அம்பு
- கலம்யாது
- புலம்யாது
- கலம்வலிது
- வலம்வரும்

”ய்”

”ய்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் க், ச், ஞ், த், ந், ப், ம், வ் ஆகிய மெய் எழுத்துகள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- பொய்கை (நீர்நிலை)

- மொய்குழல் (அடர்ந்த கூந்தல்)
- வேய்சிறிது
- காய்சினம்
- மேய்ஞான்ற - ஞ் (மூங்கில் முதிர்ந்தது)
- நெய்தல்
- நொய்து (மெல்லியது)
- மெய்நீண்டது - ந்
- மெய்பெரிது - ப்
- பேய்மனம் - ம்
- பேய்வலிது - வ்
- வலம்வரும்

”ஈ”

”ஈ” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் க், ச், ஞ், த், ந், ப், ம், வ் ஆகிய மெய் எழுத்துகள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- வேர்கள் - க்
- வேர்சிறியது - ச்
- வேர்ஞான்றது - ஞ்
- தேர்தல் - த்
- நீர்நிலை - ந்
- மார்பு - ப்
- கூர்மை - ம்
- வியர்வை - வ்

“ல்”

”ல்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் க், ச், ப், வ் ஆகிய மெய் எழுத்துகள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- கால்கோள் (தொடக்கம்) – க்
- வல்சி (உணவு) – ச்
- கல்பாக்கம் - ப்
- நல்யாறு – ய்
- பல்லவி – வ்

”வ்”

”வ்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் ய் என்னும் மெய் எழுத்து மட்டும் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு: தெவ்யாது (தெவ் - பகை)

”ழ்”

”ழ்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் க், ச், ஞ், த், ந், ப், ம், வ் ஆகிய மெய் எழுத்துகள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- மூழ்கினான் - க்
- பாழ்செய் (பாழ்படுத்து) – ச்
- வீழ்ஞான்ற (தொங்கிய விழுது) – ஞ்
- ஆழ்தல் - த்
- வாழ்நாள் - ந்
- வாழ்பவன் - ப்
- வாழ்மனை – ம்
- வாழ்வு – வ்

”ள்”

”ள்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் க், ச், ப், ய், வ் ஆகிய மெய் எழுத்துகள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- கொள்கலம் - க்

- வாள்சிறிது – ச்
- வாள் பெரிது – ப்
- வாய்யாது – ய்
- கள்வன் - வ்

”ற்”

”ற்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் க், ச், ப், ஆகிய மெய் எழுத்துகள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- கற்க – க்
- கற்சிலை – ச்
- கற்பனை – ப்

”ன்”

”ன்” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் ன், க், ச், ஞ், ப், ம், ய், வ், ற், என்னும் மெய் எழுத்துகள் வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

- முன்னிலை – ன்
- பொன்கலம் - க்
- புன்செய் - ச்
- புன்ஞமலி – ஞ்
- புன்பயிர் - ப்
- நன்மை – ம்
- பொன்யாது – ய்
- பொன்வலிது – வ்
- தென்றல் - ற்

ஈர் ஒற்று மயக்கம்

ஒரு மெய் எழுத்துக்கு அடுத்து வேறொரு மெய் எழுத்து, உயிர்மெய் எழுத்துடன் வராமல் தனி மெய் எழுத்தாகவும் வருவது உண்டு. இவ்வாறு இரண்டு மெய் எழுத்துகள் சேர்ந்து வருவதை ஈர் ஒற்று மயக்கம் என்று கூறுவர்.

எடுத்துக்காட்டு:

புகழ்ச்சி இதில் “ழ” என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் “ச்” என்ற மெய் எழுத்து வந்துள்ளது. இந்த “ச்” என்னும் எழுத்து உயிர்மெய்யுடன் சேர்ந்து வராமல் தனி மெய் எழுத்தாகவே வந்துள்ளது.

ஈர் ஒற்று மயக்கம் வரும் இடங்கள்:

ய், ர், ழ் என்னும் மூன்று மெய் எழுத்துகளை அடுத்து க், ங், ச், ஞ், த், ந், ப், ம் ஆகிய மெய் எழுத்துகள் ஈர்ஒற்றுகளாகச் சேர்ந்து வரும்.

”ய்” என்னும் எழுத்துடன் ஈர் ஒற்று வருதல்

- நாயக்கால் - க்
- வேயங்குழல் - ங்
- காய்ச்சல் - ச்
- மெய்ஞ்ஞானம் - ஞ்
- மேய்த்தல் - த்
- பாய்ந்தது - ந்
- வாய்ப்பு - ப்
- செய்ம்மன (செய்யுளில் மட்டுமே வரும்)

”ரீ” என்னும் எழுத்துடன் ஈர் ஒற்று வருதல்

- பார்க்கிறாள் - க்
- ஆர்ங்கோடு - ஆத்திமரக்கிளை - ங்
- உயர்ச்சி - ச்
- ஞ் - வழக்கத்தில் இல்லை
- பார்த்தல் - த்
- ஊர்ந்து - ந்
- தீர்ப்பு - ப்

- ம் - வழக்கத்தில் இல்லை.

”ழ்” என்னும் எழுத்துடன் ஈர் ஒற்று வருதல்

- வாழ்க்கை - க்
- பாழங்கிணறு - ங்
- வீழ்ச்சி - ச்
- ஞ் - வழக்கத்தில் இல்லை
- வாழ்த்து- த்
- வாழ்ந்து - ன்
- தாழ்ப்பாள் - ப்
- ம் - வழக்கத்தில் இல்லை

வரி வடிவம் மற்றும் வட்ட வடிவ வேறுபாடுகள்:

பண்பு	வரி வடிவம்	வட்ட வடிவம்
எழுத்து வடிவம்	வரி வடிவில் எழுதப்படுகின்றன	வட்ட வடிவில் எழுதப்படுகின்றன
எழுத்து உச்சரிப்பு	மெய்யொலிகள்	உயிரொலிகள்
எழுத்து எண்ணிக்கை	18	12
எடுத்துக்காட்டுகள்	க, ச, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ	அ, ஆ, இ,ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ

தமிழ் வரிவடிவ வளர்ச்சி

இன்று நாம் தமிழ் மொழியை எழுதப் பயன்படுத்தி வரும் வரிவடிவம் அண்மைக் காலத்தில் தோன்றியது ஆகும். இவ்வெழுத்து வடிவங்களுள் பெரும்பாலானவை தமிழ் நூல்கள் அச்சிடப் பெற்ற காலத்தில்தான் வழக்கிற்கு வந்தன. இதற்கு முன்னர் வழக்கில் இருந்த எழுத்து வடிவங்களை அறிந்து கொள்ள நடுகற்கள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டன. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் வரிவடிவம் காலந்தோறும் வளர்ந்து வந்த முறையை அறிஞர்கள் பட்டியலிட்டு உள்ளனர். அப்பட்டியலில் ஒவ்வொரு எழுத்தும் எப்படி மாற்றம் பெற்று இன்றைய நிலையை அடைந்துள்ளது என்பதைக் காணலாம்.

உயிர் எழுத்துகள்	தமிழி	வட்டெழுத் துகள்	மெய் எழுத்துகள்	தமிழி	வட்டெழுத் துகள்
ஊ	க உ ஃ ஃ ப ய வ வ ப ப	ஊ ஊ ஃ ஃ ப ய வ வ ப ப	க உ ஃ ஃ ப ய வ வ ப ப	ஊ ஊ ஃ ஃ ப ய வ வ ப ப	ஊ ஊ ஃ ஃ ப ய வ வ ப ப

கிரந்த எழுத்துக்கள்

கிரந்த எழுத்துக்கள்: ஸ, ஷ, ஜ, ஹ, கூ, ஸ்ரீ என்பனவாகும். இவை பிற எழுத்துக்களுடன் சேர்ந்து மேலும் பலவாகப் பெருகும். (ஸா, ஸி, ஸு ... , ஷா, ஷி, ஷீ ...)

கிரந்த எழுத்துக்கள் தென்னிந்தியாவில், விசேடமாகத் தமிழ் நாட்டின் சமஸ்கிருத மொழியை எழுதப் பயன்பட்ட வரி வடிவங்களாகும். தற்காலத்தில் தேவநகரி எழுத்துக்கள் பிரபலமடைந்ததால் கிரந்த எழுத்துக்களின் பயன்பாடு பெருமளவு குறைந்து விட்டது. தமிழ் நாட்டில் சில சதாப்தங்களுக்கு முன் ஆரம்பித்த சமஸ்கிருதத்துக்கு எதிரான இயக்கங்களால், பொதுவான சமஸ்கிருதத்தின் பயன்பாடு வெகுவாகக் குறைந்ததும் இதற்கு ஒரு காரணமெனலாம். சிறந்த எழுத்துமுறை கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் பிராமி எழுத்து முறையிலிருந்து தோன்றியிருக்கக் கூடுமென்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். வட இந்தியாவில் பிராமி எழுத்து முறை நாகரி எழுத்து முறையாக திரிந்த வேளையில், தென்னிந்தியாவில் பிராமி எழுத்துமுறை கிரந்த எழுத்து முறையாக திரிந்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். கிரந்தத்தில் இருந்து இக்காலத் தமிழ் எழுத்துக்கள் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கருதுகின்றனர். ஆனால் தமிழ் அறிஞர்கள் இதற்கு மறுப்பு தெரிவித்துள்ளனர். தென்னகத்தில் இருந்த வடமொழிப் பண்டிதர்கள், வடமொழியை எழுதுவதற்காக அப்போது வழக்கிலிருந்த தமிழ் எழுத்துக்களில் சிறு சிறு மாற்றங்களை செய்தனர் என்னும், இதன் விளைவாகவே கிரந்த எழுத்துமுறை தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்று கருதுகின்றனர். ஆகவே அக்கால தமிழ் எழுத்து முறையின் நீட்சியே கிரந்தம் என்று கூறுகின்றனர்.

மணிப்பிரவாளத்தின் செல்வாக்கு குறைந்தாலும், “ஸ“, “ஷ“, ”ஸ“, ”ஹ“, ”கூ“, ”ஸ்ரீ“ போன்ற கிரந்த எழுத்துக்கள் வடமொழி மூலம் தோன்றிய சொற்களிலும் பிறமொழிச் சொற்களிலும், தமிழில் இல்லா இவ்வோசைகளை குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தற்கால கிரந்த எழுத்துக்கள்

எ	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ
ச	ச	சூ	சூ	சூ	சூ	சூ	சூ	சூ	சூ	சூ	சூ
க	க	கா	கி	கீ	கூ	கூ	கூ	கூ	கூ	கூ	கூ
ங	ங	ஙா	ஙி	ஙீ	ஙூ	ஙூ	ஙூ	ஙூ	ஙூ	ஙூ	ஙூ
ங	ங	ஙா	ஙி	ஙீ	ஙூ	ஙூ	ஙூ	ஙூ	ஙூ	ஙூ	ஙூ
ண	ண	ணா	ணி	ணீ	ணூ	ணூ	ணூ	ணூ	ணூ	ணூ	ணூ
த	த	தா	தி	தீ	தூ	தூ	தூ	தூ	தூ	தூ	தூ
ந	ந	நா	நி	நீ	நூ	நூ	நூ	நூ	நூ	நூ	நூ
ப	ப	பா	பி	பீ	பூ	பூ	பூ	பூ	பூ	பூ	பூ
ம	ம	மா	மி	மீ	மூ	மூ	மூ	மூ	மூ	மூ	மூ
ய	ய	யா	யி	யீ	யூ	யூ	யூ	யூ	யூ	யூ	யூ
ர	ர	ரா	ரி	ரீ	ரூ	ரூ	ரூ	ரூ	ரூ	ரூ	ரூ
ல	ல	லா	லி	லீ	லூ	லூ	லூ	லூ	லூ	லூ	லூ
வ	வ	வா	வி	வீ	வூ	வூ	வூ	வூ	வூ	வூ	வூ
ஶ	ஶ	ஶா	ஶி	ஶீ	ஶூ	ஶூ	ஶூ	ஶூ	ஶூ	ஶூ	ஶூ
ஸ	ஸ	ஸா	ஸி	ஸீ	ஸூ	ஸூ	ஸூ	ஸூ	ஸூ	ஸூ	ஸூ

சந்தி

தமிழில் எழுத்திலக்கணத்தில் முக்கியப் பகுதியாகவும் பெரிய பகுதியாகவும் இருப்பது சந்தி இலக்கணம் ஆகும். சந்தி இலக்கணம் என்பது இரண்டு சொற்கள் சேரும்போது ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பற்றிய இலக்கணம் ஆகும். இலக்கண நூல்களை இயற்றிய ஆசிரியர்கள் சந்தி இலக்கணத்தைப் புணர்ச்சி இலக்கணம் என்று கூறுவர்.

எடுத்துக்காட்டாக:

ஓடி + போனான் = ஓடிப்போனான் என்று வரும்.

இங்கு இரண்டு சொற்கள் சேரும்போது, இரண்டுக்கும் இடையில் ப் என்ற மெய் எழுத்துக் தோன்றி இருக்கிறது. இவ்வாறு இரண்டு சொற்கள் சேரும்போது பலவகையான மாற்றங்கள் ஏற்படும்.

சந்தி வகைகள்

இரண்டு சொற்கள் சேரும்போது ஏற்படும் மாற்றங்கள் நான்கு வகைகளில் அமையும்.

1. கதவு + முடியது = கதவுமுடியது - இயல்பாக இருக்கிறது.
2. மாலை + பொழுது = மாலைப்பொழுது - ஒரு மெய்யெழுத்துத் தோன்றியது.
3. மரம் + நிழல் = மரநிழல் - ஒரு எழுத்துக் கெட்டது (அழிந்தது).
4. கல் + சிலை = கற்சிலை
- ல் என்ற எழுத்து ற் என்ற எழுத்தாகத் திரிந்தது (மாறியது).

எனவே, இரண்டு சொற்கள் சேரும்போது இயல்பாக வருதல், தோன்றுதல், திரிதல், கெடுதல் ஆகிய நான்கு வகைகளிலும் வரும் என அறியலாம். இங்கு இரண்டு சொற்கள் இருக்கின்றன. முதல் சொல்லை சிலைமொழி என்றும், இரண்டாம் சொல்லை வருமொழி என்றும் கூறுவர். இந்த மாற்றங்கள் நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்துக்கும், வருமொழியின் முதல் எழுத்துக்கும் ஏற்ப அமையும். எனவே ஒரு சொல்லின் முதல் எழுத்தையும் இறுதி எழுத்தையும் பற்றி அறிய வேண்டியது அவசியம் ஆகிறது.

முதலும் இறுதியும்

உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து, உயிர்மெய் எழுத்து ஆகிய மூன்று வகை எழுத்துகள் சொற்களில் வரும். சந்தி இலக்கணத்தில் உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து என்ற இருவகை எழுத்துகளை மட்டுமே கொண்டு இலக்கணம் சொல்லப்படும். உயிர்மெய் எழுத்து, உயிர் எழுத்தும் மெய் எழுத்தும் சேர்ந்து உருவானது ஆகும். அதை மெய் எழுத்து, உயிர் எழுத்து என்று பிரித்துக் கொண்டு சந்தி இலக்கணத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக

பல் என்ற சொல்லின் முதலில் உள்ள ப என்ற உயிர்மெய்யெழுத்து,

ப + அ என்ற இரண்டு எழுத்துகள் சேர்ந்தது.

பாம்பு என்ற சொல்லின் இறுதியில் உள்ள பு என்ற உயிர்மெய்யெழுத்து,

ப + உ என்ற இரண்டு எழுத்துகள் சேர்ந்தது.

எனவே சொற்களைப் பின்வருமாறு பிரிக்கலாம்.

ஓடை - உயிர் எழுத்தில் தொடங்கும் சொல்

மாடு - மெய் எழுத்தில் தொடங்கும் சொல்

பழம் - மெய் எழுத்தில் முடியும் சொல்

கிளி - உயிர் எழுத்தில் முடியும் சொல்

இவற்றைக் கொண்டு பார்க்கும்போது சொற்கள் அமையும் விதத்தைப் பின்வருமாறு காட்டலாம். ஈறு என்னும்சொல் இறுதி அல்ல கடைசி என்னும் பொருளைக் கொண்டது.

உயிர் ஈறு + மெய் முதல் (ஓடை + கரை)

உயிர் ஈறு + உயிர் முதல் (மணி + அடித்தது)

மெய் ஈறு + உயிர் முதல் (பழம் + உதிர்ந்தது)

மெய் ஈறு + மெய் முதல் (முள் + குத்தியது)

வேற்றுமையும் அல்வழியும்

சந்திகளில் வேற்றுமைச் சந்தி, அல்வழிச் சந்தி என்று இருவகை உண்டு. வேற்றுமை அல்லாத சந்தி அல்வழிச்சந்தி எனப்படும்.

நாய் ஓடியது

நாயை விரட்டினேன்

நாய்க்கு மணி கட்டு

இந்த சொற்களில் நாய் என்ற சொல்லுடன் ஐ, கு என்ற எழுத்துகள் சேர்ந்துள்ளன. நாய் என்ற சொல்லுடன் இந்த எழுத்துநாய் சேர்ந்தவுடன் நாய் என்ற சொல்லின் பொருள் வேறுபடுகிறது. முதல் தொடரில் நாய் எழுவாயாக இருக்கிறது. இரண்டாம் தொடரில் நாய் என்ற சொல்லுடன் ஐ என்ற எழுத்துச் சேர்ந்தவுடன் நாய் செயப்படுபொருளாக மாறுகிறது. மூன்றாம் தொடரிலும் அவ்வாறே கு என்ற எழுத்துச் சேர்ந்தவுடன் அதன் பொருள் வேறுபடுகிறது. இவ்வாறு ஒரு பெயர்ச்சொல்லுக்குப் பின்னால் நின்று அதன் பொருளை வேறுபடுத்தும் எழுத்தை அல்லது சொல்லை வேற்றுமை என்கிறோம்.

அவ்வாறு வேறுபடுத்துவதற்குக் காரணமாக உள்ளவற்றை வேற்றுமை உருபு என்பர். எழுவாய் வேற்றுமை முதல் விளிவேற்றுமை வரை எட்டு வகை வேற்றுமைகள் உள்ளன. அவற்றுள் முதல் வேற்றுமைக்கும் எட்டாம் வேற்றுமைக்கும் உருபுகள் இல்லை. இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை வரை உள்ள ஆறு வேற்றுமைகளுக்கே உருபு உள்ளது. வேற்றுமையின் இலக்கணம்பற்றிப் பின்னர் விரிவாக விளக்கப்படும்.

நாயை + கண்டேன்

இரண்டாம் வேற்றுமை

கல்லால் + அடித்தேன்

மூன்றாம் வேற்றுமை

பசிக்கு + உணவு

நான்காம் வேற்றுமை

இங்குச் சொற்களுடன் வேற்றுமை உருபுகள் சேர்ந்து வந்துள்ளன. இவற்றை வேற்றுமைத் தொடர்கள் என்று கூறுவர்.

மண் குடம்

பொன் வளையல்

இவையும் வேற்றுமைத் தொடர்களே. இவற்றை விரித்துப் பார்த்தால், மண்ணால் ஆகிய குடம், பொன்னால் ஆகிய வளையல் என்று வரும். இந்தத் தொடர்களில் பெயர்ச் சொற்களுக்குப் பின்னால் வரும் வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து வந்துள்ளன. எனவே இவை வேற்றுமைத் தொகை எனப்படும்.

வேற்றுமை உருபு வெளிப்படையாக வந்தாலும், மறைந்து வந்தாலும் அது வேற்றுமைச் சந்தி எனப்படும்.

வந்த + கண்ணன் (பெயர் எச்சம்)

வந்து + போனான் (வினை எச்சம்)

ஓடு + ஓடு (அடுக்குத்தொடர்)

மழை + பொழிந்தது (எழுவாய்த்தொடர்)

கண்ணா + செல் (விளித்தொடர்)

மேலே காட்டப்பட்ட பெயர் எச்சம், வினை எச்சம், அடுக்குத் தொடர், எழுவாய்த் தொடர், விளித் தொடர் முதலியவை வேற்றுமை அல்ல என்பதால் இவற்றை அல்வழித்தொடர் என்று கூறுவர்.

பெயரும் வினையும்

சொற்கள் பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்கு வகைப்படும். அவற்றுள் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் ஆகிய இரண்டும் முக்கியமானவை. இவை இரண்டும் பின்வருமாறு இணைந்து வரும்.

பெயர் + பெயர் = சேரன் பாண்டியன்

பெயர் + வினை = வளவன் சென்றான்

வினை + பெயர் = சென்றான் வளவன்

வினை + வினை = படித்து சென்றான்

சந்தி இலக்கணம் பொருள் அடிப்படையிலும் பெயர்ச்சொல்லின் வகை அடிப்படையிலும் சொல்லப்படும்.

மரப்பெயர்கள், திசைப் பெயர்கள், எண்ணுப் பெயர்கள் ஆகியவற்றையும் சுட்டி, சந்தி இலக்கணம் சொல்லப்படுகிறது.

மரப் பெயர் = தென்னை மரம்

திசைப் பெயர் = வடகிழக்கு

எண்ணுப் பெயர் = சேர, சோழ, பாண்டியன்

தமிழ் இலக்கணத்தில், விதி என்பது ஒரு சொல்லின் அமைப்பு அல்லது பயன்பாட்டை விளக்கும் ஒரு விதியாகும். தமிழ் மொழியில், விதிகளைப் பல வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

விதியின் வகைகள்:

- **எழுத்துப்பிழை விதிகள்:** இந்த விதிகள், தமிழ் எழுத்துக்களின் எழுத்துப்பிழையைத் தவிர்க்க உதவுகின்றன. உதாரணமாக, "கல்" என்று சொல்லை "கல்" என்று எழுத வேண்டும்.
- **சந்தி விதிகள்:** இந்த விதிகள், தமிழ் மொழியில் உருவாகும் சந்திகளைப்பற்றி விளக்குகின்றன. உமதாரணமாக, "கல்" என்ற சொல்லுக்கு முன்னால் "அ" என்ற எழுத்து வரும்போது, "கல்" என்ற சந்தி உருவாகும்.
- **பெயரெச்ச விதிகள்:** இந்த விதிகள், தமிழ் மொழியில் பெயரெச்சங்களின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டை விளக்குகின்றன. உதாரணமாக, "நல்ல" என்ற பெயரெச்சம், ஒரு பொருளின் நல்ல தன்மையைக் குறிக்கிறது.
- **வினையெச்ச விதிகள்:** இந்த விதிகள், தமிழ் மொழியில் வினையெச்சங்களின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டை விளக்குகின்றன. உதாரணமாக, "போன" என்ற வினையெச்சம், ஒரு செயல் முடிந்ததை குறிக்கிறது.
- **பெயரடை விதிகள்:** இந்த விதிகள், தமிழ் மொழியில் பெயரடைகளின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டை விளக்குகின்றன. உதாரணமாக, "பெரிய" என்ற பெயரடை, ஒரு பொருளின் அளவு அல்லது தன்மையைக் குறிக்கிறது.
- **உரிச்சொல் விதிகள்:** இந்த விதிகள், தமிழ் மொழியில் உரிச்சொல்களின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டை விளக்குகின்றன. உதாரணமாக, "என்" என்ற பெயரடை உரிச்சொல், ஒரு பொருளின் உரிமையைக் குறிக்கிறது.
- **இடைச்சொல் விதிகள்:** இந்த விதிகள், தமிழ் மொழியில் இடைச்சொல்களின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டை விளக்குகின்றன. உதாரணமாக, "இங்கே" என்ற இடைச்சொல், ஒரு பொருளின் இருப்பிடத்தைக் குறிக்கிறது.
- **உடல் விதிகள்:** இந்த விதிகள், தமிழ் மொழியில் உடல்களின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டை விளக்குகின்றன. உதாரணமாக, "நீ" என்ற உடல், ஒரு பொருளின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது.

- **சீர் விதிகள்:** இந்த விதிகள், தமிழ் மொழியில் செய்யுள்களின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டை விளக்குகின்றன. உதாரணமாக, ஒரு செய்யுள் 16 அடிகளை கொண்டிருக்க வேண்டும்.

விதியின் பயன்கள்:

- விதிகளைப் பன்பற்றுவன் மூலம், தமிழ் சரியாகஎழுதவும் படிக்கவும் பேசவும் முடியும்.
- விதிகளைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம், தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள முடியும்
- விதிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், தமிழ் மொழியில் டீதிய சொற்கள் விதிகள், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக் மிகவும் முக்கியமானவை.

இயல்பு

தமிழ் இலக்கணத்தில், இயல்பு என்பது ஒரு பொருளின் இயல்பான நிலையை அல்லது தன்மையைக் குறிக்கிறது. தமிழ் மொழியில், சொற்களின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டில் இயல்புகள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன.

இயல்புகளின் வகைகள்:

- **இயற்கை இயல்புகள்:** இந்த இயல்புகள், பொருட்களின் இயற்கையான நிலையை அல்லது தன்மையைக் குறிக்கின்றன. உதாரணமாக "கல்" என்ற பொருள் கடினமானது. நீர் என்ற பொருள் திரவமானது போன்றவை இயற்கை இயல்புகள்.
- **சமூக இயல்புகள்:** இந்த இயல்புகள், மனித சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மரபுகளைப் பொறுத்தது. உதாரணமாக, "பெண்" என்ற பொருள் பெண்ணாக இருப்பது ஒரு இயல்பு. "ஆண்" என்ற பொருள் ஆணாக இருப்பது ஒரு இயல்பு போன்றவை சமூக இயல்புகள்.
- **மொழி இயல்புகள்:** இந்த இயல்புகள், மொழியின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டில் உள்ள இயல்பான நிலையை அல்லது தன்மையைக் குறிக்கின்றன. உதாரணமாக, "கல்" என்ற சொல்லுக்கு முன்னால் "அ" என்ற எழுத்து வருவது ஒரு இயல்பு, "நீர்" என்ற சொல்லுக்கு முன்னால் "இ" என்ற எழுத்து வருவது ஒரு இயல்பு போன்றவை மொழி இயல்புகள்.

இயல்புகளின் பயன்கள்:

- இயல்புகளைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் தமிழ் மொழியின் அமைப்பைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள முடியும்.
- இயல்புகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், தமிழ் மொழியில் புதிய சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்களை உருவாக்க முடியும்.
- இயல்புகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், தமிழ் மொழியை சரியாக எழுதவும், படிக்கவும், பேசவும் முடியும்.
- இயல்புகள், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கியமானவை.

இயல்புகளின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

• இயற்கை இயல்புகள்:

- "கல்" என்ற பொருள் கடினமானது
- "நீர்" என்ற பொருள் திரவமானது

• சமூக இயல்புகள்:

- "பெண்" என்ற பொருள் பெண்ணாக இருப்பது.
- "ஆண்" என்ற பொருள் ஆணாக இருப்பது.

• மொழி இயல்புகள்:

- "கல்" என்ற சொல்லுக்கு முன்னால் "அ" என்ற எழுத்து வருவது.
- "நீர்" என்ற சொல்லுக்கு முக்கால் "இ" என்ற எழுத்து வருவது.

இயல்புகளைப் புரிந்துகொள்வது தமிழ் மொழியை சரியாக பயன்படுத்துவதற்கு மிகவும் அவசியம்.

இயல்புப் புணர்ச்சி என்பது சொற்களோ அல்லது சொல்லின் உறுப்புகளோ எவ்வித மாற்றமும் இல்லாமல் இயல்பாக வரும் சொற் புணர்ச்சி வகை ஆகும்.

எடுத்தக்காட்டு

- மண் + வெட்டி = மண்வெட்டி
- கடல் + அலை = கடலலை
- எமது + நாடு = எமதுநாடு

ஆகவே நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும் போது அவற்றின் வடிவங்களில் எவ்வித மாற்றமும் இருக்காது.

நிலைமொழி	வருமொழி	புணர்ந்தசொல்
கடல்	அழகு	கடலழகு
அவர்	ஆல்	அவரால்
மாணவர்	அணி	மாணவரணி

இங்கு வரும் ல், ி என்பன நிலை மொழி இறுதியில் உள்ள மெய்யெழுத்துக்களாகும். அ, ஆ வருமொழியில் முதல் எழுத்துகளாகும். இங்கு மெய்யும் உயிரும் சேர்ந்து உயிர்மெய் ஆகியுள்ளன. இதுவும் இயல்புப் புணர்ச்சியேயாகும்.

$$\text{ல்} + \text{அ} = \text{ல}$$

$$\text{ிர்} + \text{அ} = \text{ர}$$

$$\text{ிர்} + \text{ஆ} = \text{ரா}$$

மெய்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்பது தொல்காப்பியம். எனவே இங்கு மெய் எழுத்துகளோடு உயிரெழுத்து இயல்பாக இணைந்தது.

விகாரம்

விகாரம் என்பது இயல்பு மாற்றம். தனிச் சொல்லில் உள்ள உறுப்புக்களைப் பகுப்பத உறுப்புக்கள் என்று நன்னூல் பகுத்து காட்டுகிறது. அது காட்டும் ஆறு உறுப்புக்களில் ஒன்று விகாரம். இயல்பு மாற்றத்தை விகாரம் என்பர்.

விகாரங்களின் வகைகள்:

- **எழுத்துப் பிழை விகாரம்:** இந்த விகாரம், ஒரு எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை அல்லது வடிவத்தில் ஏற்படும் மாற்றமாகும். உதாரணமாக "கல்" என்ற சொல்லை "கல்ல" என்று எழுதுவது எழுத்துப்பிழை விகாரம் ஆகும்.
- **சந்திப்பிழை விகாரம்:** இந்த விகாரம், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் சேர்ந்து உருவாகும் சந்தியில் ஏற்படும் மாற்றமாகும். உதாரணமாக "கல்" மற்றும் "அ" என்ற எழுத்துக்களை சேர்ந்து உருவாகும் "கல்" என்ற சந்தியை "கால்" என்று எழுதுவது சந்திப்பிழை விகாரம் ஆகும்.

- **பொருள் மாற்ற விகாரம்:** இந்த விகாரம் ஒரு சொல்லின் பொருளில் ஏற்படும் மாற்றமாகும். உதாரணமாக, "கல்" என்ற சொல்லின் பொருள் "கடினமான பொருள்" ஆகும். இந்தச் சொல்லை "கல்" என்று பொருள் மாற்றி எழுதுவது பொருள் மாற்ற விகாரம் ஆகும்.

விகாரங்களின் தீமைகள்:

- விகாரங்கள், தமிழ் மொழியின் அழகையும் சரளத்தையும் பாதிக்கின்றன.
- விகாரங்கள், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு தடையாக உள்ளன.

விகாரங்களைத் தவிக்க:

- தமிழ் இலக்கணத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெற வேண்டும்
- தமிழ் இலக்கியங்களைப் படிக்க வேண்டும்
- தமிழ் மொழியை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கான பயிற்சி பெற வேண்டும்.

செய்யுள் விகாரங்கள்

- தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் மூவகை விகாரங்களும் செய்யுள் வக்கிலும், உலக வழக்கிலும் (பேச்சு வழக்கிலும்) ஒருங்கே வரும். இவை அல்லாமல் செய்யுளில் மட்டுமே வரும் விகாரங்களைப் பற்றியும் நன்னூலார் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றைப் பற்றி இனிக் காண்போம்.
- செய்யுளில் அசை, சீர் தளை, அடி, தொடை முதலியவற்றின இலக்கணம் நோக்கிச் சில இடங்களில் சொற்கள் விகாரப்படுவது உண்டு. இவ்விகாரங்கள் செய்யுள் இலக்கணத்தை நிறைவு செய்தற்பொருட்டு வருவதால் செய்யுள் விகாரங்கள் எனப்பட்டன.
- செய்யுள் விகாரங்கள் ஒன்பது வகைப்படும். அவை வலித்தல் விகாரம், மெலித்தல் விகாரம், நீட்டல் விகாரம், குறுக்கல் விகாரம், விரித்தல் விகாரம், தொகுத்தல் விகாரம், முதற்குறை, இடைக்குறை, கடக்குறை என்பனவாம்.
- வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல் வரும்செய்யுள் வேண்டுழி (நன்னூல், 155)
- ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே (நன்னூல், 156)
(மூவளி = சொல்லின் முதல், இடை, கடை என்ற மூன்று இடத்திலும்)

வலித்தல் விகாரம்

- மெல்லின எழுத்தை வல்லின எழுத்து ஆக்குதல்
- **சான்று:** சிலப்பதிகாரம்
- இதில் சிலம்பு என்பதில் உள்ள ம் என்ற மெல்லின எழுத்து ப் என்ற வல்லின எழுத்தாகியது

மெலித்தல் விகாரம்

- வல்லின எழுத்தை மெல்லின எழுத்து ஆக்குதல்.
சான்று : தண்டையின் இனக்கிளி கடிவோள்
- திணைப்புனத்தைக் காவல் காக்கும் தலைவி, திணைக்கதிர்களை உண்ண வரும் கிளிகள், தென்னை, பனை ஆகியவற்றின் மட்டையை மூன்று அல்லது நான்காய் பிளந்து செய்த தட்டை என்ற கருவியை அடித்து ஒலி எழுப்பி விரட்டுவாள்
- இதில் தட்டை என்பது தண்டை என்றாகியது. ட் என்ற வல்லின எழுத்து ண் என்ற மெல்லின எழுத்தாகியது.

நீட்டல் விகாரம்

- குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்து ஆக்குதல்.
சான்று: ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே
- இதில் நிழல் என வரவேண்டியது. நீழல் என்ற நீண்டது.

குறுக்கல் விகாரம்

- நெட்டெழுத்து குற்றெழுத்து ஆக்குதல்.

சான்று: யானைஎருத்தத்து இருந்த இலங்கிலைவேல்

தென்னன்திருத்தார் நன்றென்றேன் தியேன்.

(யானையின் பிடரியில் வீற்றிருந்த ஒளி வீசும் வேலை ஏந்திய பாண்டியன் மார்பில் கிடந்த அழகிய மாலை நன்று என்று சொன்னேன் தீயவளாகிய நான் - இது தலைவி தன் தோழியரிடம் கூறியது)

இதில் தீயேன் என வரவேண்டியது தியேன் என்று குறுகியது.

விரித்தல் விகாரம்

- ஒரு சொல்லில் இல்லாத எழுத்தை வருவித்தல்.

சான்று: சிறியிலை வெதிரின் நெல் விளையும்மே

(வெதிரின் = மூங்கிலின்)

இதில் விளையும்மே என்று வரவேண்டிய இடத்தில், விளையும்மே என்ற மகரமெய் வந்துள்ளது.

தொகுத்தல் விகாரம்

- ஒரு சொல்லில் உள்ள எழுத்தை நீக்குதல்.

சான்று: சிறியிலை வெதிரின் நெல் விளையும்மே

- சிறிய + இலை என்பதில், இடையில் உள்ள அகர உயிரை

(சிறி + (ய்) + இலை-ய் என்பது உடம்படுமெய் நீங்கியிருப்பதால்

தொகுத்தல் விகாரம்.

முதற் குறை

- ஒரு சொல்லில் முதல் எழுத்துக் குறைந்து வருவது.

சான்று: மரையிதழ் புரையும் அஞ்செஞ் சீறடி

(தாமரை இதழைப் போன்ற அழகிய சிவந்த சிறிய பாதங்கள்)

- இதில் தாமரை என்ற சொல்லில் முதல் எழுத்துக் குறைந்து வந்துள்ளதால் முதற்குறை.

இடைக்குறை

- ஒரு சொல்லில் இடையில் உள்ள எழுத்துக் குறைந்து வருவது.

சான்று: வேதின் வெரிநின் ஒதி முதுபோத்து

(வேதினம் = கருக்கரிவாள்: கருக்கரிவாளைப் போன்ற முதுகினைப் பெற்ற

ஒந்தி: வெரிந் = முதிய ஆண்)

இதில் ஒந்தி (ஒணான்) என்ற சொல்லின் இடையில் உள்ள நகர மெய் குறைந்து வந்துள்ளதால் இடைக்குறை.

கடைக்குறை

- ஒரு சொல்லில் இறுதி எழுத்துக் குறைந்து வருவது.
- சான்று: நீல் உண் துகிலிகை கடுப்ப
- (நீலம் உண்ட வெண்மையான ஆடையைப் போன்று)
- இதில் நீலம் என்ற சொல்லின் இறுதியில் உள்ள அகர உயிரும், மகர மெய்யும் குறைந்து வந்துள்ளதால் கடைக்குறை.

வேற்றுமை

தமிழ் இலக்கணத்தில், வேற்றுமை என்பது ஒரு பெயர்ச்சொல்லின் பொருளை வேறுபடுத்தும் முறைமையாகும். வேற்றுமை உருபுகள் பெயர்ச்சொல்லுடன் இணக்கப்படும் அசைகளை வேற்றுமை உருபு என்பர்.

”ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈறாய்ப் பொருள்

வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை” – நன்னூல் 291

பெயர்ப் பொருளை வேற்றுமைப்படுத்தும் அல்லது பெயரில் பொருள் திரிபினை உணர்த்தும் வடிவமே “வேற்றுமை உருபு” என வழங்கப்படும். இவ்வேற்றுமை உருபுகள் அசையாகவும் சொல்லாகவும் வரும். ஆகையால் வருவன ”அசையருபு” என்றும் சொல்லால் வருவன ”சொல்லுருபு” என்றும் கூறப்படுகின்றன.

”பெயரே ஐ ஆல் கு இன் இது

கண் விளியென் றாகும் அவற்றின் பெயர்முறை”

என்பது வேற்றுமை உருபுகள் பற்றிய நூற்பாவாகும்.

வேற்றுமைகளின் வகைகள்:

- முதல் வேற்றுமை: எழுவாய் வேற்றுமை
- இரண்டாம் வேற்றுமை: செயப்படுபொருள் வேற்றுமை
- மூன்றாம் வேற்றுமை: உரிமை வேற்றுமை
- நான்காம் வேற்றுமை: பயன் வேற்றுமை
- ஐந்தாம் வேற்றுமை: இட வேற்றுமை
- ஆறாம் வேற்றுமை: காரண வேற்றுமை
- ஏழாம் வேற்றுமை: அளவு வேற்றுமை
- எட்டாம் வேற்றுமை: விளி வேற்றுமை

வேற்றுமைகளின் பயன்கள்:

- வேற்றுமைகள், ஒரு பெயர்ச்சொல்லின் பொருளை வேறுபடுத்துகின்றன.
- வேற்றுமைகள், ஒரு சொற்றொடரின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன.
- வேற்றுமைகள், தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ள பல்வேறு இலக்கிய நுணுக்கங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன.

வேற்றுமைகளைப் பற்றிய அறிவு, தமிழ் மொழியை சரியாக எழுதவும், படிக்கவும் பேசவும் உதவுகிறது.

வேற்றுமைகளின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

முதலாம் வேற்றுமை / எழுவாய் வேற்றுமை

”பெயர்ச்சொல் எந்த மாற்றமும் அடையாமல் நிற்கும்பொழுது எழுவாய் எனப்படும்”. எந்த உருபும் சேராமல் இவ்வாறு எழுவாயாய் அமையும் பெயர்ச்சொல் எழுவாய் வேற்றுமை எனப்படும்.

எ.கா. கண்ணகி வழக்கை உரைத்தாள்

இரண்டாம் வேற்றுமை / செயப்படுபொருள் வேற்றுமை

”பெயர்ச்சொல் ஐ என்ற உருபால் உருபேற்றி அமையும்பொது அது இரண்டாம் வேற்றுமை எனப்படும். ”யாரை அல்லது எதை என்னும் கேள்விக்கு விடையாக அமைவதுதான் செயப்படுபொருள். இரண்டாம் வேற்றுமை செயப்படுபொருளை உணர்த்துவதால், இதைச் செயப்படுபொருள் வேற்றுமை என்றும் சொல்கிறோம்

எ.கா. கண்ணன் நீதியை உரைத்தான்

மூன்றாம் வேற்றுமை (கருவி / துணை வேற்றுமை)

ஆல், ஆன், ஒரு, ஒரு, உடன், கொண்டு ஆகிய உருபுகள் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகள்

எ.கா. கண்ணால் காண்பதும் பொய், காதால் கேட்பதும் பொய்,

வள்ளியோடு போ.

நான்காம் வேற்றுமை

”கு” என்பது நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு.

எ.கா. பொன்னுக்குப் பாடுபவர் உண்மைப் புலவர் அல்லர்.

இதைச் செயப்படுபொருள் வேற்றுமை என்றும் சொல்கிறோம்

ஐந்தாம் வேற்றுமை

ஐந்தாம் வேற்றுமை – உருபு - இல், இன்

ஆறாம் வேற்றுமை

ஆறாம் வேற்றுமை – உருபு - அது ஆது, அ

ஏழாம் வேற்றுமை

ஏழாம் வேற்றுமை – உருபு - இல், கண், இடம்

எட்டாம் வேற்றுமை

எட்டாம் வேற்றுமை – உருபு - விளிப் பொருளில் வரும்

அல்வழி

தமிழில் காணப்படும் ஒன்பது தொடர்களுள், வேற்றுமைத் தொடர் அல்லாத மூன்று தொடர்களே அல்வழித் தொடர்கள் ஆகும். ஆல்வழி என்பதை வேற்றுமை அல்வழி என்று தொல்காப்பிளர் விளக்குவார் (தொல்காப்பியம். 112).

ஆல்வழி என்பது வேற்றுமைத்தொடர் அல்லாத மூன்று தொடர்களுள் ஒன்றாகும். இல்வழி என்பது ஒரு பெயர்ச்சொல்லோடு ஒரு வினைச்சொல் சேர்ந்து உருவாகும் தொடர் ஆகும். ஆல்வழி தொடர்கள் வேற்றுமைத் தொடர்களைப் போல பொருள் வேறுபாடுகளை உணர்த்துவதில்லை.

ஒரு சொற்றொடரில் வேற்றுமை அல்லாத பொருளில் சொற்கள் புணர்வது அல்வழிப் புணர்ச்சி எனப்படும்.

(எ.டு) ஓடி விழுந்தான்

இச்சொற்றொடரில் வேற்றுமை உருபு எதுவும் மறைந்தோ வெளிப்பட்ோ அல்லாத புணர்ச்சி ஆகும். இவை பதினான்கு வகைப்படும்.

1	வினைத்தொகை	கொல்யானை
2	பண்புத்தொகை	செந்தமிழ்
3	உவமைத்தொகை	தாமரைமுகம்
4	உம்மைத்தொகை	இராப்பகல்

5	அன்மொழித்தொகை	பொற்றொடி (வந்தாள்)
6	எழுவாய்த்தொடர்	ஆசிரியர் வந்தார்
7	விளித்தொடர்	நண்பா வா
8	பெயரெச்சத்தொடர்	வந்த மனிதர்
9	வினையெச்சத்தொடர்	வந்து சேர்ந்தார்
10	தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடர்	உறவினர் வந்தனர்
11	குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடர்	நண்பர் நல்லவர்
12	இடைச்சொற்றொடர்	மற்றொன்று
13	உரிச்சொற்றொடர்	மாநகர்
14	அடுக்குத்தொடர்	உண்மை உண்மை

அல்வழித்தொடர்கள் தழுவு தொடராகவும் தழாத் தொடராகவும் வரும்.

.....அல்வழி

தொழில்பண்பு உவமை உம்மை அன்மொழி

எழுவாய் விளிநர் எச்சமுற்று இடைஉரி

தழுவு தொடர்அடுக்கு எனநர் ஏழே (நன்னூல்: 152)

அல்வழி தொடர்களின் வகைகள்:

- **உவமைத் தொடர்:** ஒரு பொருளின் தன்மையை அல்லது நிலையை வேறு ஒரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டு உணர்த்தும் தொடர் உவமைத் தொடர் ஆகும். உதாரணமாக, "கடல் நீர் மலைபோல் உயர்ந்தது".
- **உம்மைத் தொடர்:** ஒரு பொருளின் தன்மையை அல்லது நிலையை வேறு ஒரு பொருளின் தன்மையுடன் ஒப்பிட்டு உணர்த்தும் தொடர் உம்மைத் தொடர் ஆகும். உதாரணமாக, "கடல் நீர் பால்போல் வெண்மையாக இருந்தது".

- **பண்புத்தொடர்:** ஒரு பொருளின் தன்மையை அல்லது நிலையை உணர்த்தும் தொடர் பண்புத்தொடர் ஆகும். உதாரணமாக, "கடல் நீர் இளஞ்சிவப்பு நிறத்தில் இருந்தது".

அல்வழி தொடர்களின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

- **உவமைத் தொடர்:**
 - "கடல் நீர் மலைபோல் உயர்ந்தது".
 - கடல் நீர் பால்போல் வெண்மையாக உயர்ந்தது".
- **உம்மைத் தொடர்:**
 - "கடல் நீர் பால்போல் வெண்மையாக இருந்தது".
 - "கடல் நீர் பஞ்சுபோல் வெண்மையாக இருந்தது".
- **பண்புத்தொடர்:**
 - "கடல் நீர் இளஞ்சிவப்பு நிறத்தில் இருந்தது".
 - "கடல் நீர் குளிர்ச்சியாக இருந்தது".

அலகு – 3

மொழி – மொழியியல் - ஒலியனியல்

மொழியும் மொழியியலும்

மொழி என்பது மனிதர்களால் தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு முறையாகும். மொழிகள் ஒலிகள், அடையாளங்கள், குறியீடுகள் போன்ற பல்வேறு வடிவங்களில் இருக்கலாம்.

மொழியியல் என்பது மொழியை அறிவியல் முறைப்படி ஆராய்வதற்குரிய ஒரு துறையாகும். மொழியின் வடிவம், பொருள் சூழல் போன்றவற்றையும் மொழியியல் ஆய்வு செய்கிறது.

மொழி மற்றும் மொழியியலின் தொடர்பு:

மொழியியல் என்பது மொழியைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்கான ஒரு கருவியாகும். மொழியியலின் மூலம், மொழியின் வடிவம், பொருள், சூழல் போன்றவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும். இந்த அறிவு, மொழியை சரியாக பயன்படுத்துவதற்கும், மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதற்கும் பயன்படுகிறது.

மொழியியல் என்பது ஒரு பரந்த துறையாகும். மொழியியல் துறையின் முக்கிய பிரிவுகளாவன:

- **ஒலியியல்:** மொழியின் ஒலிகளைப் பற்றி ஆராய்கிறது.
- **இலக்கணம்:** மொழியின் வடிவத்தைப் பற்றி ஆராய்கிறது.
- **சொற்பொருள்:** மொழியின் பொருளைப் பற்றி ஆராய்கிறது.
- **பன்மொழியியல்:** இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மொழிகளின் ஒப்பீட்டு ஆய்வுகளை மேற்கொள்கிறது.
- **மொழியியல் வரலாறு:** மொழியின் வளர்ச்சியை ஆராய்கிறது.

மொழியியல், மனித அறிவின் முக்கியமான ஒரு துறையாகும். மொழியியலின் மூலம், மொழியின் இயல்பைப் பற்றியும், மொழியின் பயன்பாட்டைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்ள முடியும். இந்த அறிவு, மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கியமானது.

மொழியைப் பற்றிய அறிவியல் ஆராய்ச்சி, மொழியியலாகும் (linguistics). இதில் விளக்கமுறை, வரலாற்றியல், ஒப்பீடு முதலிய பல முறைகள் அல்லது துறைகள் உண்டு. டி.சாகூர் முதற்கொண்டு புகழ்பெற்ற பல மொழியியலறிஞர்கள், மொழியாராய்ச்சிக்கு மிகச் சிறந்த பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்கள். இந்த மொழியியல் அறிஞர்களில் பலர், இலக்கியத்திலும், இலக்கியம் அக்கறை கொள்கின்ற பல சிந்தனைத் துறைகளிலும் ஆர்வம் உடையவர்கள். ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டவர்கள். இலக்கிய மொழியை, மொழியியல் துணைக்கொண்டு ஆராய்வது மொழியியல் அணுகுமுறை என்றும் நடையியல் (Linguistic Approach; stylistics) என்றும் வழங்கப்படுகிறது. ரோமன் யகோப்சன், ஸ்டீபன் உல்மன், சாமுவேல் லெவின், சாட்மன், டி.பவுலர், ரி.பாத்தேர், எம்.ஏ.கே.ஹாலிடே, எம்.எல்.பிராத் முதலியோர் இத்துறையில் ஆழமாக ஈடுபட்டவர்களில் சிலர்.

இலக்கியத்திற்கு அடிப்படையானது அல்லது இலக்கியம் என்றால் இன்னது என்று இனங்காட்டுவது, இலக்கியத்தனம் அல்லது இலக்கியப் பண்பே (Literariness) என்று கூறுவர். மேலும் அது மொழியின் விசேடமான பண்புகளில் உள்ளது என்றும் மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இந்தக் கருதுகோளோ மொழியியல் வழிப்பட்ட திறனாய்வுக்கு அடிப்படையாகும்.

மொழி, பொதுப் பண்புகள் கொண்டதெனினும், இலக்கியத்தில் இடம்பெறுகிறபோது, அதற்கு இலக்கியமாக்குகின்ற சக்தியிருக்க வேண்டும். இது ஒலி, சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம் முதலிய கூறுகளிலும் அவற்றின் வருகை முறைகளிலும், இலக்கியத்திற்கான சிறப்பியல் கூறுகளைப் பெற்று வருகிறது. பொது மொழியிலிருந்து வித்தியாசப்படும் பிறழ்ந்தும் வருகிறது (deviation / difference). முன்னர் ஓரிடத்தில் சொன்னது போல, 'நான் என் கண்களால் கற்பினுக்கு அணியாம் சீதையைக் கண்டேன்' என்பது இயல்பு மொழியெனின், கவிதைக்கெனப் 'பிறழ்தொடராகக்' 'கண்டனென் என்பது இயல்பு மொழியெனின், கவிதைக்கெனப் 'பிறழ்தொடரலாகக் கண்டெனென் கற்பினுக் கணியைக் கண்களால்" என்று வருவது போன்றது இது.

மொழியியல் பிரிவுகள்

மொழியியல் (Linguistics) என்பது மொழியை அறிவியல் முறைப்படி ஆராய்வதற்குரிய ஒரு துறையாகும். மொழியின் வடிவம், பொருள் சூழல் போன்றவற்றையும் மொழியியல் ஆய்வு செய்கிறது. பொதுவான சகாப்தத்திற்கு முந்திய 4-ம் நூற்றாண்டில் இந்திய இலக்கண அறிஞரான பாணினி சமஸ்கிருத மொழியைப்பற்றி ஒரு முறையான ஆய்வு விளக்கத்தை எழுதியுள்ளார்.

மொழியியலாளர்கள் சொற்களின் ஒலி மற்றும் பொருளுக்கு இடையிலான ஒர் ஒற்றுமையைக் கவனிப்பதன் மூலம் பாரம்பரியமாக மனித மொழியை பகுப்பாய்வு செய்கின்றனர். ஒலிப்பியல் என்பது பேச்சு மற்றும் உரையாடல் ஒலிகளைப் பற்றிய ஆய்வு ஆகும். மேலும் இது அவர்களின் ஒலி தொடர்பான மற்றும் ஒலிகளை தெளிவாக உச்சரிப்பதற்குரிய உச்சரிப்பொலியியல் பண்புகளுக்குள்ளும் நுழைகிறது. மறுபுறம், மொழியின் அர்த்தத்தை ஆய்வு செய்து உலகின் பிற கூறுகள், பண்புகள் மற்றும் உலகின் பிற அம்சங்கள் ஆகியவற்றிற்கு இடையேயான உறவுகளை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது, செயல்படுத்துவது மற்றும் பொருளை வழங்குவது, ஆகியவற்றைப் பற்றியும் மொழியியல் பேசுகிறது. அதேவேளையில் சொற்பொருள்களைப்பற்றிய ஆய்வு, சூழல் எவ்வாறு மொழிக்கான பொருளை உருவாக்குகிறது என்ற உண்மை நிலையையும் ஆராய்வதை மொழியியல் நடைமுறையாகக் கொண்டுள்ளது.

இலக்கணம் என்பது ஒரு மொழியில் சொற்களின் உற்பத்தி மற்றும் பயன்பாட்டை நிர்வகிக்கும் விதிமுறைகள் தொடர்பான நடைமுறையாகும். இவ்விதிமுறைகள் ஒலிகளுக்கும், அவை தரும் பொருளுக்கும் பொருந்தும். மேலும், ஒலிக்கும் ஒலியமைப்புகளின் அமைப்பு சார்ந்த குரலியல், சொற்களின் அமைப்பு மற்றும் உருவாக்கம் சார்ந்த உருபனியல், சொற்றொடர்கள் உருவாக்கம் மற்றும் அமைப்பு சார்ந்த தொடரியல் உள்ளிட்டவற்றின் உட்கூறுகள் சார்ந்த துணைவிதிகளையும் இலக்கணக் கோட்பாடுகள் கவனம் செலுத்துகின்றன. இவை பெரும்பாலும் நோம் சோம்சுகியின் சித்தாந்தக் கல்வியின் பொது இலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன.

மொழியியல் ஆய்வு, கீழே தரப்பட்டுள்ள மூன்று விதமான அடிப்படைகளில் நடைபெறுவதாகக் காணப்படுகிறது. பழங்கால இலக்கணப் பதிப்பான

தொல்காப்பியம், தமிழ் மொழியில் மட்டும் இல்லாமல் உலக மொழிகளில் ஒரு மொழியியல் ஆய்வு என்பதில் முதன்மையும், தொன்மையும் பெற்றது.

- **விளக்கமுறையும் வரலாற்று முறையும் - (Synchronic and diachronic)**

விளக்கமுறை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒரு மொழியின் நிலையைக் கருத்திலெடுத்து ஆய்வு செய்வதைக் குறிக்கும். வரலாற்றுமுறை என்பது ஒரு மொழியின் அல்லது ஒரு மொழிக் குழுவின் வரலாற்றையும், அவற்றில் எவ்வாறான அமைப்பு மாற்றங்களை ஏற்பட்டுள்ளன என்பதையும் ஆராய்வதாகும்.

- **கோட்பாட்டு மற்றும் பயன்பாட்டு முறை -**

கோட்பாட்டு மொழியியல், தனிப்பட்ட மொழிகளை விவரிப்பதற்கான சட்டகங்களை (frameworks) உருவாக்குவதுடன், அனைத்து மொழிகள் தொடர்பான கோட்பாடுகள் பற்றியும் கவனத்திற் கொண்டுள்ளது.

- **குழந்தைசார் மற்றும் சுதந்திரமான -**

இப்பகுப்பு தொடர்பில் சொற்கள் சரியாக நிலைநிறுத்தப்படாததால், வசதி கருதி இப்பெயர்கள் இங்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பிரித்தானிக்கா (Britannica) கலைக்களஞ்சியம் பெரு மொழியியல் (macrolinguistics), நுண் மொழியியல் (Microlinguistics) என்னும் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறது. குழல்சார் மொழியியல், ஒரு மொழி எவ்வாறு இந்த உலகத்துடன் பொருத்தப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது என்பதை அதன் சமூகச் செயற்பாடு எவ்வாறு பெறப்பட்டது, எவ்வாறு உருவானது மற்றும் எவ்வாறு நோக்கப்படுகிறது என்பவற்றைக் கருத்திலெடுத்து ஆராய்கின்றது. சுதந்திர மொழியியல், மொழிகளின் புறநிலை அம்சங்களைக் கருத்தில் கொள்ளாது, அம்மொழிகளைத் தனியாக ஆராய முற்படுகிறது.

இவ்வாறானப் பகுப்புகள் இருந்தாலும், பொதுவாக எவ்வித சிறப்பு அடைமொழிகளுமில்லாது, வெறுமனே “மொழியியலாளர்கள்” என்று அழைக்கப்படுபவர்கள், மொழியியலின் மையக்கருவாகக் கருதப்படும் சுதந்திர கோட்பாட்டு விளக்கமுறை (synchronic) மொழியியல் பற்றியே முக்கியமாக

ஆர்வமுடையவர்களாக உள்ளார்கள். இதுவே பொதுவாகக் “கோட்பாட்டு

மொழியியல்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

- ஒலிப்பியல் (phonetics)
- ஒலியியல் (phonology)
- தொடரியல் (syntax)
- சொற்பொருளியல் (semantics)
- சூழ்பொருளியல் (pragmatics)
- சொற்பிறப்பியல் (etymology)
- சொல்லியல் (lexicology)
- அகராதிக்க கலை (lexicography)
- கோட்பாட்டு மொழியியல்
- வரலாற்று – ஒப்பீட்டு மொழியியல் மற்றும் விளக்க மொழியியல்
- மொழியியற் குறியீட்டியல் (linguistic typology)
- கணிப்புசார் மொழியியல்
- மொழித் தொகுப்பு
- குறியியல் (semiotics)

கோட்பாட்டு மொழியியல் பொதுவாக, ஓரளவுக்குத் தனித்தனியாக ஆராயத்தக்க வகையில் பல்வேறு பிரிவுகளாக வகுக்கப்படுகிறது. கீழ்வரும் பிரிவுகள் இன்று பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

- **ஒலிப்பியல் (phonetics)**, ஒரு மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் வெவ்வேறு ஒலிகள் பற்றிய துறை.
- **ஒலியியல் (phonology)**, ஒரு மொழியின் அடிப்படை ஒலிகளின் வடிவரு பற்றி ஆராயும் துறை.
- **உருபணியல்**, சொற்களின் உள் அமைப்புப் பற்றி ஆராயும் துறை.

- **சொற்றொடரியல் (syntax)**, எவ்வாறு சொற்கள் சேர்ந்து இலக்கணத்துக்குட்பட்ட வசனங்களை உருவாக்குகின்றன என்பதை ஆராயும் துறை.
- **சொற்பொருளியல் (semantics)**, சொற்களின் நேரடியான (literal) பொருளை ஆராய்தலுக்கும், (சொல் குறிக்கும் பொருள் (lexical semantics), அவை சேர்ந்து உருவாக்கும் வசனங்களின் நேரடியான பொருள்களையும் ஆராயும் துறை.
- **மொழிநடை (stylistics)**, மொழியின் பாணிகளை ஆராயும் துறை.
- **சூழ்பொருளியல் (pragmatics)**, தொடர்புச் செயற்பாடுகளில் எவ்வாறு utterances பயன்படுத்தப்படுகின்றன (literally, figuratively) அல்லது வேறுவிதமாக) பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது பற்றிய ஆய்வு.
- **தொடரியல் (syntax)** ஒலி, உருபன்.

இந்த ஒவ்வொரு பகுதியினதும் தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. எனினும் கிட்டத்தட்ட எல்லா மொழியியலாளருமே இந்தப் பிரிவுகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு பொதுப் பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக்கொள்வர். இருந்தாலும் ஒவ்வொரு துணைப்பிரிவும், குறிப்பிடத்தக்க அறிவுபூர்வ ஆய்வுகளைச் செய்யக்கூடிய அளவுக்குத் தனியான அடிப்படையான எண்ணக்கருக்களைக் கொண்டுள்ளன.

வரலாற்று மொழியியல் (Diachronic Linguistics):

கோட்பாட்டு மொழியியலின் மையக்கருவானது, மொழியை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் (அநேகமாக நிகழ்காலம்) ஆராய்வதோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கும், அதேவேளை வரலாற்று மொழியியல், எப்படி மொழி காலப்போக்கில், சில வேளைகளில் நூற்றாண்டுகளில், மாற்றமடைகின்றது என்பதை ஆராய்கின்றது. வரலாற்று மொழியியல் வளமான வரலாற்றையும் (மொழியியல் துறை வரலாற்று மொழியியலிலிருந்தே உருவானது). மொழி மாற்றங்களை ஆராய்வதற்கான பலமான கோட்பாட்டு அடிப்படையையும் கொண்டுள்ளது.

அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களில், வரலாறல்லாத நோக்கின் கையே ஒங்கியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. வரலாறல்லாத நோக்கு சார்ந்த திருப்பம், பேர்டினண்ட் சோசருடன் தொடங்கி நோம் சோம்சுக்கி காலத்தில் முன்னணிக்கு வந்தது.

வெளிப்படையாக வரலாற்று நோக்கு வரலாறுசார் - ஒப்பீட்டு மொழியியல் மற்றும் சொற் பிறப்பியல் (etymology) என்பவற்றை உட்படுத்தியுள்ளது.

பண்பாட்டு மொழியியல்:

கோட்பாட்டு மொழியியல், ஒவ்வொரு மொழிக்கு உள்ளேயும், ஒரு குழுவாக எல்லா மொழிகளுக்கு இடையேயும் உள்ள பொதுவான தன்மைகளைக் கண்டுபிடித்து விளக்கமுயலுகின்ற அதேவேளை, பயன்பாட்டு மொழியியல், இந்தக் கண்டுபிடிப்புகளின் பெறும்பேறுகளை ஏனைய துறைகளில் பயன்படுத்துகிறது. வழக்கமாகப் பயன்பாட்டு மொழியியல், மொழியியல் ஆய்வை, மொழி கற்பித்தல், மற்றும் ஏனைய துறைகளில் பயன்படுத்துவதைக் குறிப்பிடுகிறது. பேச்சுத் தொகுப்பு (Speech synthesis) மற்றும் பேச்சு அடையாளம் காணல் (Speech recognition), என்பன, கணினிகளில் குரல் இடைமாற்றிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு மொழியியல் அறிவைப் பயன்படுத்தும் உதாரணங்களாகும்.

சூழ்நிலை மொழியியல்:

சூழ்நிலை மொழியியலே, மொழியியல் ஏனைய கல்வித்துறைகளுடன் தொடர்பு கொள்ளும் பகுதியாகும். சமூக மொழியியல், மானிடவியல்சார் மொழியியல் (antropological linguistics) மற்றும் மொழியியல்சார் மானிடவியல் (linguistic anthropology) என்பன சமூகத்தை முழுமையாகக் கருத்திலெடுக்கின்ற சமூக அறிவியலும், மொழியியலும் தொடர்பு கொள்ளுகின்ற இடமாகும்.

திறனாய்வுப் பேச்சுக்கூறுபாடு (critical discourse analysis) இதிலேதான் பேச்சுக்கலை (rhetoric)யின் தத்துவமும் மொழியியலோடு தொடர்பு கொள்ளுகின்றன. உளமொழியியலும் (psycholinguistic) நரம்பு மொழியியலும் (neurolinguistics) மருத்துவ அறிவியல்கள் மொழியியலைச் சந்திக்கும் இடமாகும். ஏனைய மொழியியலின் வேறு துறைத் தொடர்புகளுள்ள பகுதிகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும். மொழி கற்றல் (language acquisition), படிமலர்ச்சி மொழியியல், (Stratificational linguistics) மற்றும் அறிதிற அறிவியல் (cognitive science) ஆகும்.

ஒலியியல்

ஒலி என்பது ஒரு மொழியின் அடிப்படை அலகு ஆகும். ஒரு மொழியில் உள்ள சொற்கள், சொற்றொடர்கள், வாக்கியங்கள் போன்ற அனைத்தும் ஒலிகளின் சேர்க்கைகளால் உருவாக்கப்படுகின்றன.

ஒலிகளைப் பற்றிய ஆய்வு ஒலியியல் எனப்படுகிறது. ஒலியியல் என்பது மொழியியல் துறையின் ஒரு முக்கியமான பிரிவாகும்.

ஒலியன் என்பது தமிழில் காணப்படும் சொற்களின் பொருள்களை வேறுபடுத்தி அறிவதற்கு உரிய அடிப்படையான ஒலி அலகு. எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழில் காணப்படும் அடு, ஆடு, இடு, ஈடு, முதலியன பொருள் கொள்ளுதலில் தம்முள் வேறுபட்டவை ஆகும்.

இவ்வேறுபாட்டை இச்சொற்களில் காணப்படும் அ(a), ஆ(a:), இ(i), ஈ(i) ஆகிய ஒலியன்கள் காட்டுகின்றன. எனவே அ, ஆ, இ, ஈ முதலியன தமிழ் மொழியில் காணப்படும் தனித்தனி உயிர் ஒலியன்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

இவ்வாறு தமிழ் மொழியில் காணப்படும் சொற்கள் அனைத்தையும் ஆராயும்போது, அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ என்ற 12 உயிர் எழுத்துக்களும், க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் ஆகிய 18 மெய் எழுத்துக்களும், ∴. என்னும் எழுத்தால் குறிக்கப்படும் ஆய்தமும் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம் என்று 33 ஒலியன்கள் உள்ளன.

ஒலிகளின் வகைகள்

ஒலிகளை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

- உயிரொலிகள்
- மெய்யொலிகள்

உயிரொலி என்பது பேச்சு உறுப்புகளால் எவ்விதத் தடையுமின்றி வெளிப்படும் ஒலி ஆகும். உயிரொலிகள் ஒலிக்கும்போது, காற்று நுரையீரலில் இருந்து எந்தத் தடையுமின்றி வெளிப்படுகிறது.

தமிழில் 12 உயிரொலிகள் உள்ளன. அவற்றில் 11 உயிர்மெய்கள், 1 உயிர்மெய் அல்லாத ஒலி ஆகும்.

- உயிர்மெய்கள்
அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ,
- உயிர்மெய் அல்லாத ஒலி
∴.

மெய்யொலிகள்

மெய்யொலி என்பது பேச்சு உறுப்புகளால் தடைபட்டு வெளிப்படும் ஒலி ஆகும். மெய்யொலிகள் ஒலிக்கும்போது, காற்று நுரையீரலில் இருந்து வெளிப்படும்போது, உதடுகள், பற்கள், நாக்கு, தொண்டை போன்ற பேச்சு உறுப்புகளால் தடைபடுகின்றன.

தமிழில் 18 மெய்யொலிகள் உள்ளன. அவற்றில் 13 மெய்யெழுத்துக்கள், 5 மெய்யெழுத்துக்களிலிருந்து உருவான மெய்யொலிகள் ஆகும்.

மெய்யெழுத்துக்கள்

க, ங, ச, ஞ, த, ந, ப, ம, வ, ய, ர.

மெய்யெழுத்துக்களிலிருந்து உருவான மெய்யொலிகள்

கூ, ஸ், ஹ, க்ஷ

ஒலிகளின் பண்புகள்

ஒலிகளின் பண்புகளைப் பொறுத்து. ஒலிகளை மேலும் பல வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவற்றில் சில முக்கியமான வகைகள் பின்வருமாறு:

- **உயரம்**
 - உயர்ந்த ஒலிகள்
 - தாழ்ந்த ஒலிகள்
- **வீச்சு**
 - நீண்ட ஒலிகள்
 - குறுகிய ஒலிகள்
- **தொனம்**
 - உயர்ந்த தொனியில் ஒலிக்கும் ஒலிகள்
 - தாழ்ந்த தொனியில் ஒலிக்கும் ஒலிகள்
- **வன்மை**
 - மென்மையான ஒலிகள்
 - கடினமான ஒலிகள்
- **உணர்வு**
 - மூச்சு ஒலிகள்
 - ஈரமான ஒலிகள்

ஒலிகள் மற்றும் பொருள்

ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலிகள், அந்த மொழியின் பொருளைத் தீர்மானிக்கின்றன. ஒரு சொல்லின் பொருள், அந்தச் சொல்லில் உள்ள ஒலிகளின் அமைப்பை பொறுத்தே அமையும்.

உதாரணமாக "கல்" என்ற சொல்லில் உள்ள "க" என்ற ஒலி "கல்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ச" என்ற ஒலியிலிருந்து வேறுபட்டது. இந்த வேறுபாடு "கல்" என்ற சொல்லிற்கும் "சல்" என்ற சொல்லிற்கும் வேறுபட்ட பொருளைத் தருகிறது.

இவ்வாறு ஒலிகள் மொழியின் அடிப்படையாகும். ஒலிகளின் பண்புகள் மொழியின் பொருளைத் தீர்மானிக்கின்றன.

ஒலியியல் வகைகள்:

ஒலிகள் அவை பகுக்கப்படும் போது பயன்படும் ஒலி உறுப்புக்களின் இடத்தையும் (place) அவை பகுக்கப்படும் முறையையும் (manner) அடிப்படையாக வைத்துப் பல்வேறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படும்.

ஒலி உறுப்புக்கள்:

- **காற்றறைகள் (air chambers)** – நெஞ்சு, தொண்டை, வாய், மூக்கு – நெஞ்சிலிருந்து எழும் காற்று தொண்டை வழி சென்று வாய், மூக்கு ஆகியன வழி வெளிப்படும்போது தான் இவ்வொலிகள் உண்டாகின்றன.
- **ஒலி எழுப்பிகள் (articulators)** – பல், இதழ், நாக்கு, அண்ணம், குரல்வளை - இவற்றுள் பல், அண்ணம் ஆகியன அசையா உறுப்புக்கள். இதழ், நாக்கு, குரல்வளை மடல்கள் (vocal chords) அசையும் உறுப்புக்கள்.
- **வாய் ஒலிகளும் மூக்கு ஒலிகளும் (oral & nasal)**

காற்று வாய்வழி வரும்பொழுது மூக்கறை அடைப்பட்டு வாய்வழி ஒலி வரும்போது உருவாகும் ஒலி அலைகள் வாய் ஒலிகள் (oral sound) – அ, இ, க, ச, ட போன்றவை.

ஒலியியல் என்பது மொழியின் ஒலிகளைப் பற்றி ஆராய்வதற்குரிய ஒரு துறையாகும். ஒலியியல் என்பது ஒரு பரந்த துறையாகும்.

ஒலியியல் துறையின் முக்கிய பிரிவுகளாவன:

- **உயிரொலியியல்** - உயிரொலிகளைப் பற்றி ஆராய்கிறது.

- **மெய்யொலியியல்** - மெய்யொலிகளைப் பற்றி ஆராய்கிறது.
- **ஒலிப்பியல்** - ஒலிகளின் உற்பத்தி, பண்புகள் மற்றும் ஒலிப்பு முறைகளைப் பற்றி ஆராய்கிறது.
- **கேட்பொலியியல்:** ஒலிகளின் பண்புகள் மற்றும் ஒலிப்பு முறைகளைப் பயன்படுத்தி மொழியின் ஒலிப்பொலிவைப் பற்றி ஆராய்கிறது.

உயிரொலியியல்

உயிரொலி என்பது பேச்சு உறுப்புகளால் எவ்விதத் தடையுமின்றி வெளிப்படும் ஒலி ஆகும். உயிரொலிகள், ஒலிக்கும்போது, காற்று நுரையீரலில் இருந்து எந்தத் தடையுமின்றி வெளிப்படுகிறது.

உயிரொலி என்பது உயிரொலிகளைப் பற்றி ஆராய்கிறது. உயிரொலியியல் ஆய்வுகள் பின்வரும் தலைப்புகளை உள்ளடக்குகின்றன.

- உயிரொலிகளின் வகைகள்
- உயிரொலிகளின் உற்பத்தி
- உயிரொலிகளின் பண்புகள்

மெய்யொலியியல்

மெய்யொலி என்பது பேச்சு உறுப்புகளால் தடைபட்டு வெளிப்படும் ஒலி ஆகும். மெய்யொலிகள் ஒலிக்கும்போது, காற்று நுரையீரலில் இருந்து வெளிப்படும்போது உதடுகள், பற்கள், தொண்டை போன்ற பேச்சு உறுப்புகளால் தடைபடுகின்றன.

மெய்யொலியியல் என்பது மெய்யொலிகளைப் பற்றி ஆராய்கிறது. மெய்யொலியியல் ஆய்வுகள் பின்வரும் தலைப்புகளை உள்ளடக்குகின்றன.

- மெய்யொலிகளின் வகைகள்
- மெய்யொலிகளின் உற்பத்தி
- மெய்யொலிகளின் பண்புகள்

ஒலிப்பியல்

ஒலிப்பியல் என்பது ஒலிகளின் உற்பத்தி, பண்புகள் மற்றும் ஒலிப்பு முறைகளைப் பற்றி ஆராய்கிறது. ஒலிப்பியல் ஆய்வுகள் பின்வரும் தலைப்புகளை உள்ளடக்குகின்றன.

- ஒலி உறுப்புகள்
- ஒலி உற்பத்தி செயல்முறைகள்
- ஒலிகளின் பண்புகள்
- ஒலிப்பு முறைகள்

கேட்பொலியியல்

கேட்பொலியியல் என்பது ஒலிகளைக் கேட்கும் முறைகளைப் பற்றி ஆராய்கிறது. கேட்பொலியியல் ஆய்வுகள் பின்வரும் தலைப்புகளை உள்ளடக்குகின்றன.

- காது
- ஒலி கேட்கும் செயல்முறைகள்
- ஒலி கேட்கும் குறைபாடுகள்

ஒலியியக்கவியல்

ஒலியியக்கவியல் என்பது ஒலிகளின் பண்புகள் மற்றும் ஒலிப்பு முறைகளைப் பயன்படுத்தி மொழியின் ஒலிப்பொலிவைப் பற்றி ஆராய்கிறது. ஒலியியக்கவியல் ஆய்வுகள் பின்வரும் தலைப்புகளை உள்ளடக்குகின்றன:

- ஒலிகளின் ஒலிப்பொலிவு
- ஒலிப்பொலிவின் அழகியல்
- ஒலிப்பொலிவின் பயன்பாடு

இந்தவகை ஒலியியல்கள் ஒவ்வொன்றும் மொழியின் ஒலிகளைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலைப் பெறுவதற்கும், மொழியை சரியாக பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுகின்றன.

ஒலிப்பு உறுப்புகள்

ஒலிப்பு உறுப்புகள் என்பது பேச்சு உறுப்புகளாகும். இவை பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்கப் பயன்படுகின்றன. ஒலிப்பு உறுப்புகள் பின்வருமாறு:

- உதடுகள்
- பற்கள்
- நாக்கு
- அண்ணம்
- குரல்வளை

உதடுகள்

உதடுகள் பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்க மிக முக்கியமான உறுப்புகளாகும். உதடுகள் ஒன்றோடொன்று இணைந்தும், பிரியும்போதும், வளைந்தும், நீண்டும், சாய்ந்தும் பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்குகின்றன.

பற்கள்

பற்கள் பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்க உதடுகளுக்குத் துணையாக செயல்படுகின்றன. உதடுகள் பற்களில் உராய்ந்தும், உரசாமல் திறந்தும், மூடியும் பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்குகின்றன.

நாக்கு

நாக்கு பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்க மிக முக்கியமான உறுப்புகளாகும். நாக்கு அண்ணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் உராய்ந்தும், உரசாமல் திறந்தும், மூடியும் பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்குகின்றன.

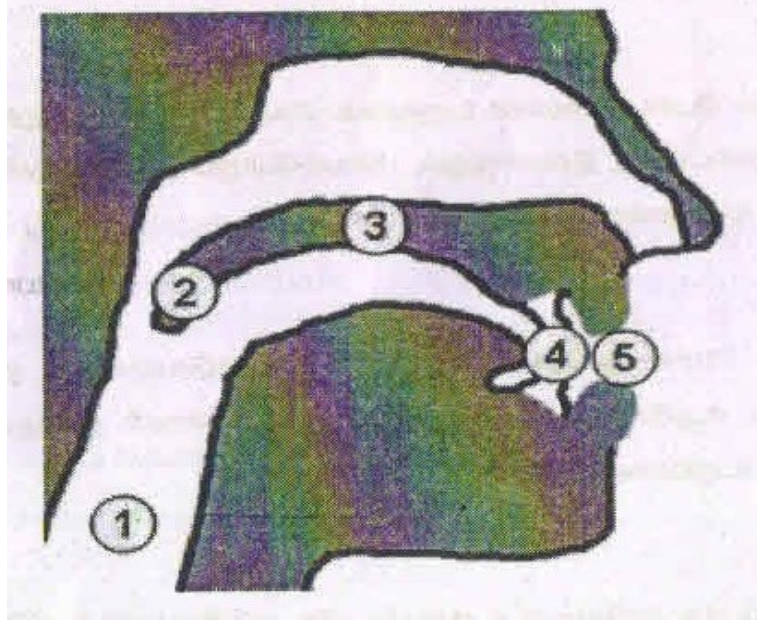
அண்ணம்

அண்ணம் பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்க உதடுகள், பற்கள் மற்றும் நாக்கிற்குத் துணையாக செயல்படுகின்றன. அண்ணம் நாக்கின் உராய்வைத் தடுக்கவோ, உராய்வை அதிகரிக்கவோ உதவுகிறது.

குரல்வளை

குரல்வளை ஒலிகளை உருவாக்க மிக முக்கியமான உறுப்புகளாகும். குரல்வளையின் மடல்கள் ஒன்றோடொன்று இணைந்தும், பிரியும்போதும் பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்குகின்றன. குரல்வளையின் மடல்கள் ஒன்றோடொன்று இணைந்தால், காற்று குரல்வளையின் வழியாகச் செல்ல முடியாமல் தடுக்கப்பட்டு, உயிரொலிகள் உருவாகும். குரல்வளையின் மடல்கள் ஒன்றோடொன்று பிரியாமல் இருந்தால் காற்று குரல்வளையின் வழியாகச் சென்று, மெல்லிய ஒலிகள் உருவாகும்.

இந்த ஒலிப்பு உறுப்புகள் ஒன்றோடொன்று இணைந்து, பலவிதமான பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்குகின்றன.

இந்திய மொழிகளின் அடிப்படையில் ஒலிப்புமுறை வெளிப்படும் விதம்

உயிர் ஒலிகள்

உயிர் ஒலிகள் என்பது பேச்சு உறுப்புகளால் எவ்விதத் தடையுமின்றி வெளிப்படும் ஒலி ஆகும். ஊயிரொலிகள் ஒலிக்கும்போது, காற்று நுரையீரலில் இருந்து எந்தத் தடையுமின்றி வெளிப்படுகிறது.

உயிரொலிகளின் உற்பத்தி

உயிரொலிகள் உற்பத்தியாக, குரல்வளையின் மடல்கள் ஒன்றோடொன்று இணைந்து காற்று வெளியேறாமல் தடுக்கப்படுகின்றன. இதனால், நுரையீரலில் இருந்து வெளியேறும் காற்று, குரல்வளையின் வழியாகச் செல்ல முடியாமல் தடுக்கப்பட்டு, உயிரொலிகள் உருவாகும்.

உயிரொலிகளின் பண்புகள்

- **உயரம்**

உயிரொலிகளின் உயரம், குரல்வளையின் மடலின் இறுக்கத்தைப் பொறுத்தது. குரல்வளையின் மடல்கள் இறுக்கமாக இருக்கும்போது, உயர்ந்த உயிரொலிகள் உருவாகும். குரல்வளையின் மடல்கள் தளர்வாக இருக்கும்போது, தாழ்ந்த உயிரொலிகள் உருவாகும்.

- **வீச்சு**

உயிரொலிகளின் வீச்சு, உயிரொலி ஒலிக்கும் நேரத்தைப் பொறுத்தது. உயிரொலி ஒலிக்கும் நேரம் நீண்டதாக இருக்கும்போது, நீண்ட உயிரொலிகள் உருவாகும். உயிரொலி ஒலிக்கும் நேரம் குறுகியதாக இருக்கும்போது, குறுகிய உயிரொலிகள் உருவாகும்.

- **தொனம்**

உயிரொலிகளின் தொனம், குரல்வளையின் மடல்களின் அதிர்வுகளைப் பொறுத்தது. குரல்வளையின் மடல்கள் வேகமாக அதிர்வதால் உருவாகும். குரல்வளையின் மடல்கள் கடினமாக அதிர்வதால் உருவாகும் உயிரொலிகள் உயர்ந்த தொனியில் இருக்கும். குரல்வளையின் மடல்கள் மெதுவாக அதிர்வதால் உருவாகும் உயிரொலிகள் தாழ்ந்த தொனியில் இருக்கும்.

- **வன்மை**

உயிரொலிகளின் வன்மை, நாக்கின் உராய்வைப் பொறுத்தது. நாக்கு அண்ணத்தில் உராய்ந்து உருவாகும் உயிரொலிகள், மென்மையாக இருக்கும். நாக்கு அண்ணத்தில் உராய்ந்து உருவாகாத உயிரொலிகள், கடினமாக இருக்கும்.

- **உணர்வு**

உயிரொலிகளின் உணர்வு, காற்றின் ஓட்டத்தைப் பொறுத்தது. காற்று நுரையீரலில் இருந்து வெளிவரும்போது தடையின்றி வெளிப்பட்டால், மூச்சு ஒலிகள் உருவாகும். காற்று நுரையீரலில் இருந்து வெளிவரும்போது தடைப்பட்டு வெளிப்பட்டால், ஈரமான ஒலிகள் உருவாகும்.

உயிரொலிகளின் பயன்பாடு

உயிரொலிகள் மொழியின் அடிப்படை அலகுகளாகும். ஒரு மொழியில் உள்ள சொற்கள், சொற்றொடர்கள், வாக்கியங்கள் போன்ற அனைத்தும் உயிரொலிகளின் சேர்க்கைகளால் உருவாக்கப்படுகின்றன.

உயிரொலிகள் ஒலிக்கும்போது, அவை மொழியின் பொருளைத் தீர்மானிக்கின்றன. ஒரு சொல்லின் பொருள், அந்தச் சொல்லில் உள்ள உயிரொலிகளின் அமைப்பைப் பொறுத்தே அமையும்.

உதாரணமாக "கல்" என்ற சொல்லில் உள்ள "க" என்ற ஒலி "சல்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ச" என்ற ஒலியிலிருந்து வேறுபட்டது. இந்த வேறுபாடு, "கல்" என்ற சொல்லிற்கும் "சல்" என்ற சொல்லிற்கும் வேறுபட்ட பொருளைத் தருகிறது.

மெய்யொலிகள்

மெய்யொலிகள் என்பது பேச்சு உறுப்புகளால் தடைபட்டு வெளிப்படும் ஒலி ஆகும். மெய்யொலிகள் ஒலிக்கும்போது, காற்று நுரையீரலில் இருந்து வெளிப்படும்போது, உதடுகள், பற்கள், நாக்கு, தொண்டை போன்ற பேச்சு உறுப்புகளால் தடைப்படுகின்றன.

மெய்யொலிகளின் உற்பத்தி:

மெய்யொலிகள் உற்பத்திக்காக, குரல்வளையின் மடல்கள் ஒன்றோடொன்று இணைந்து காற்று வெளியேறாமல் தடுக்கப்படுகின்றன. இதனால், நுரையீரலில் இருந்து வெளியேறும் காற்று, குரல்வளையின் வழியாகச் செல்லமுடியாமல் தடுக்கப்பட்டு, மெய்யொலிகள் உருவாகும்.

மெய்யொலிகள் உற்பத்தியில் ஈடுபடும் முக்கியமான பேச்சு உறுப்புகள் நாக்கு மற்றும் அண்ணம் ஆகும். நாக்கு அண்ணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் உராய்ந்தும், உரசாமல் திறந்தும், மூடியும் பேச்சு ஒலிகளை உருவாக்குகின்றன.

மெய்யொலிகளின் பண்புகள்

தமிழ் இலக்கண நூலார் மெய் ஒலிகளை மூன்று வகையாகப் பிரித்துக் கையாளுகின்றனர். அவையாவன:

1. வல்லினம்
2. மெல்லினம்
3. இடையினம்

க, ச, ட, த, ப, ற என்பனவற்றை வல்லின ஒலிகளாகவும் ங, ஞ, ண, ம, ன ஆகியவற்றை மெல்லின ஒலிகளாகவும், ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்பனவற்றை இடையின ஒலிகளாகவும் பிரிக்கின்றனர். இதனை,

வல்லெழுத்து என்ப கசட தபற

மெல்லெழுத்து என்ப ஙஞண நமன

இடையெழுத்து என்ப யரல வழள (தொல். எழுத்து 19-21)

என்ற நூற்பாக்களில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

வல்லின ஒலிகள் மார்பினை இடமாகக் கொண்டும், மெல்லின ஒலிகள் மூக்கை இடமாகக் கொண்டும், இடையின ஒலிகள் மிடற்றினை (கழுத்து) இடமாகக் கொண்டும் பிறக்கின்றன என்கிறார் நன்னூலார். இதனை,

”அவ்வழி

ஆவி இடைமை இடம் மிடறு ஆகும்;”

மேவும் மென்மை மூக்கு; உரம் பெறும் வன்மை” (நன். எழு - 75)

என்ற நூற்பாவில் அவர் உணர்த்துகிறார்.

தற்கால மொழியியலார் பாகுபாடு

தற்கால மொழியியலார் தமிழில் உள்ள மெய் ஒலிகளை இருவகை நோக்கில் பாகுபாடு செய்துள்ளனர். அவை ஒலிக்கருவிப் பாகுபாடு, ஒலிப்புமுறைப் பாகுபாடு என்பன ஆகும். இவ்விருவகைப் பாகுபாட்டில் தமிழில் காலந்தொட்டு வழங்கிவரும் பதினெட்டு மெய் ஒலிகளோடு தற்காலத் தமிழில் வழங்கும் கிரந்த எழுத்துக்களாகிய “ஸ“, ஷ” ஆகிய இரண்டையும் மொழியியலார் சேர்த்துக்கொள்கின்றனர்.

ஒலிக்கருவிப் பாகுபாடு

மொழியியலார் மெய் ஒலிகளைப் பாகுபாடு செய்யும்போது, ஒலிக்கும் கருவிகளாகிய (பேச்சு உறுப்புகளாகிய) இதழ், நா, பல், அண்ணம் என்பனவற்றால் பிறத்தலை (Points of articulation) ஒட்டிப் பின்வரும் ஏழு வகைகளாகப் பாகுபாடு செய்துள்ளனர். (இதழ், நா, பல், அண்ணம் ஆகியவற்றை மெய் ஒலிகள் வாயின்கண் பிறத்தற்கு உதவும் இடங்கள் (places of articulation) என்றும் மொழியியலார் கூறுவர்.

1. ஈரிதழ் (Bi-labial) – ப, ம
2. புல் இதழ் (Labio-dental) – வ
3. புல் (Dental) – த, ந
4. ஆண்பல் (alveolar) – ர, ல, ழ, ன, ஸ
5. வளை நா (Retroflex) – ட, ண, ள, ஷ
6. முன் அண்ணம் (Palatal) – ச, ஞ, ய, ற
7. பின் அண்ணம் (Velar) – க, ங

ஒலிப்புமுறைப் பாகுபாடு

மெய்ஒலிகளின் ஒலிப்பு முறையை (Manner of articulation) ஒட்டித் தமிழில் உள்ள மெய் ஒலிகளைப் பின்வரும் ஆறு வகைகளாக மொழியியலார் பாகுபாடு செய்துள்ளனர்.

1. வெடிப்பொலிகள் (Plosive Sounds) – க, ச, ட, த, ப
2. மூக்கொலிகள் (Nasal Sounds)- ங, ஞ, ண, ந, ம, ன
3. மருங்கொலிகள் (Lateral Sounds) – ல, ள
4. வருடொலிகள் (Flap Sounds) – ர, ழ, ற
5. உரசொலிகள் (Fricative Sounds) - ஸ, ஷ
6. அரை உயிர்கள் (Semi – Vowels) – ய, வ

பிற ஒலிகள்

மொழியில் உயிரொலிகள் மற்றும் மெய்யொலிகள் தவிர, பிற ஒலிகளும் உள்ளன. ஆவை பின்வருமாறு:

- நெடில்

நெடில் என்பது ஒரு உயிரொலியின் நீண்ட ஒலி ஆகும். ஊதாரணமாக, "ஆ" என்ற உயிரொலி நீண்டதாக ஒலிக்கும்போது அது "ஆஆ" என்று ஒலிக்கும்.

- உயிர்மெய்

உயிர்மெய் என்பது ஒரு உயிரொலி மற்றும் ஒரு மெய்யொலி சேர்ந்து உருவாகும் ஒலி ஆகும். ஊதாரணமாக, "கா" என்ற ஒலி உயிர்மெய் ஆகும்.

- மெய்யீர்ப்பு

மெய்யீர்ப்பு என்பது ஒரு மெய்யொலி மற்றும் ஒரு உயிரொலி சேர்ந்து உருவாகும் ஒலி ஆகும். ஊதாரணமாக, "கூ" என்ற ஒலி மெய்யீர்ப்பு ஆகும்.

- இடையிடையேயுள்ள ஒலிகள்

இடையிடையேயுள்ள ஒலிகள் என்பது உயிரொலிகள் மற்றும் மெய்யொலிகளுக்கு இடையில் உருவாகும் ஒலிகள் ஆகும். உதாரணமாக "அ.:" என்ற ஒலி இடையிடையேயுள்ள ஒலி ஆகும்.

இவை தவிர, மொழியில் பிற ஒலிகளும் உள்ளன. ஊதாரணமாக, "கூழ்" என்ற ஒலி ஒரு மெய்யீர்ப்பு ஆகும். ஆனால் இது ஒரு தனித்தனி மெய்யொலியாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்த ஒலிகள் அனைத்தும் மொழியின் பல்வேறு கூறுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஊதாரணமாக, உயிரொலிகள் மற்றும் மெய்யொலிகள் சொற்களை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நெடில்கள் மற்றும் மெய்யீர்ப்புகள் சொற்களின் பொருளை மாற்றும் வகையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இடையிடையேயுள்ள ஒலிகள் சொற்களின் ஒலிப்பு மற்றும் பொருளை மாற்றும் வகையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பிற ஒலிகள் மொழியின் பல்வேறு கூறுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஒரு மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளும்போது, அந்த மொழியில் உள்ள ஒலிகளையும் அவற்றின் பண்புகளையும் அறிந்துகொள்வது அவசியம். ஒலிகளைப் பற்றிய அறிவு, அந்த மொழியில் உள்ள சொற்களையும் அவற்றின் பொருளையும் சரியாக புரிந்துகொள்ள உதவும்.

ஒலியன் வரைமுறை

ஒலியன் என்பது மொழியில் உள்ள ஒலிகளை, விளக்க மொழியியல் (Descriptive linguistics) அடிப்படையில் விளக்குவதாகும். அவ்வாறு விளக்கும்போது, அவ்வொலியானது எந்த வகையைச் சார்ந்தது (உயிர், மெய்) என்பதையும், அவ்வொலிகள் எங்கிருந்து பிறக்கின்றன என்பதையும் நோக்க வேண்டும். இவ்வாறு பிரித்துப் பார்த்துப் படிப்பதற்கு ஒலியனியல், (phonology) என்று பெயர்.

சான்று : உயிர் (Vowel)

“இ” – மேல் முன் உயிர் (high front vowel)

”அ” – கீழ் பின் உயிர் (low back vowel)

இவ்வொலிகள் உயிர்குறில்கள் (short vowels) ஆகும். இவைகளுக்கு இணையான உயிர் நெடில்களை Long vowels என்பர். மொழியியலில் ஐந்து உயிர்க்குறில்கள், இவைகளுக்கு இணையான நெடில்களை ஒரே ஒலியன் ஆகக் கொண்டு மீக்கூற்று ஒலியன் (suprasegmental phoneme) என்று அழைப்பது வழக்கம்.

மாற்று ஒலி (allophone)

வருணனை மொழியியலின்படி மெய் எழுத்துக்களைப் பிரித்து பார்க்கலாம். ஒரு சொல்லில் இடம்பெறும் ஓர் ஒலி, அதன் முன்னும் பின்னும் அமைந்து வரும் ஒலியன்களைப் பொறுத்து, தன் தன்மையிலிருந்து சற்று மாறுபட்டு ஒலிப்பதையே மாற்று ஒலி (allophone) என்கிறோம்.

சான்று கப்பல், மகன், தங்கம்

இங்கு இடம்பெறும் “க” என்னும் ஒலியை உச்சரிக்கும்போது, சொல்லுக்கு ஏற்றபடி அதன் மாற்றுத் தன்மையை நம்மால் உணரமுடிகிறது.

ஒலியன்களின் வரையறை பின்வருமாறு:

- ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலிகளின் அடிப்படை அலகு ஒலியன் ஆகும்.
- ஒலியன் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட ஒலியைக் குறிக்கும் ஒரு கோட்பாட்டுக் கருத்தாகும்.
- ஒரு மொழியில் உள்ள சொற்கள், சொற்றொடர்கள், வாக்கியங்கள் போன்ற அனைத்தும் ஒலியன்களின் சேர்க்கைகளால் உருவாக்கப்படுகின்றன.

ஒலியன்களைப் பற்றிய சில முக்கியமான கருத்துக்கள் பின்வருமாறு:

- ஒலியன்கள் பொருள் சார்ந்தவை அல்ல.
- ஒலியன்கள் ஒலிப்பு சார்ந்தவை.
- ஒலியன்கள் ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலிகளைக் குறிக்கும் ஒரு அடிப்படை அலகுகள்.

ஒலியன்கள் மொழியின் ஒரு முக்கியமான அம்சமாகும். ஒலியன்களைப் பற்றிய அறிவு, ஒரு மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளவும், அந்த மொழியில் உள்ள சொற்களையும் அவற்றின் பொருளையும் சரியாக புரிந்துகொள்ளவும் உதவும்.

மாற்றொலி

மாற்றொலி என்பது ஒரு மொழியில் உள்ள ஒரே ஒரு ஒலியன். சூழலைப் பொறுத்து வேறுபட்ட ஒலிகளை உருவாக்கும்போது ஏற்படும் ஒலி மாற்றம் ஆகும். மாற்றொலிகள் ஒரு மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பின் ஒரு முக்கியமான அம்சமாகும்.

க் என்ற ஒரே ஒலியன் கடல், பங்கு, பகல் ஆகிய சொற்களில், k, g, h என்று தடையொலியாக, ஒலிப்பொலியாக, உரசொலியாக ஒலிக்கக் காணலாம். இப்படி சூழலுக்கு ஏற்பத் திரிபடைந்து ஒலிக்கும் ஒலி மாற்றொலி ஆகும். க் என்பது ஒலியன் k, g, h என்பன மாற்றொலிகள் ஆகும்.

மாற்றொலிகள் ஏற்படுவதற்கு பல காரணங்கள்:

- **உச்சரிப்பு சூழல்:**

ஒரு ஒலியன் மற்றொரு ஒலியுடன் சேர்ந்து வரும்போது, அதன் ஒலி மாறலாம். ஊதாரணமாக, தமிழ் மொழியில் "க" என்ற ஒலியன் "க" என்ற ஒலியுடன் சேர்ந்து வரும்போது "க்" என்ற தடையொலியாக ஒலிக்கும்.

- **சொற்பிறப்பியல்:**

ஒரு சொற்களில் உள்ள ஒலியன்கள், அந்தச் சொல்லின் தோற்றம் மற்றும் பொருள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து மாறலாம். ஊதாரணமாக, தமிழ் மொழியில் "காலம்" என்ற சொல் "கால்" என்ற சொல்லிலிருந்து வந்தது. "காலம்" என்ற சொல்லில் "க" என்ற ஒலியன் "க்" என்ற தடையொலியாக மாறியுள்ளது.

ஒலியியல் மரபு:

ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலியன்கள், அந்த மொழியின் ஒலியியல் மரபுகளின் அடிப்படையில் மாறலாம். உதாரணமாக, தமிழ் மொழியில் "அ" என்ற உயிரொலி, "அ" என்ற உயிரொலியுடன் சேர்ந்து வரும்போது "ஆ" என்ற உயிரொலியாக மாறலாம்.

மாற்றொலிகள் ஏற்படுவதால், ஒரு மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிப்பு மற்றும் பொருள் ஆகியவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்படலாம். உதாரணமாக, தமிழ் மொழியில் "கடல்" என்ற சொல் "க" என்ற ஒலியுடன் சேர்ந்து "கடல்" என்ற சொல்லின் ஒலிப்பும் பொருளும் மாறிவிட்டன.

மாற்றொலிகள் ஒரு மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பை ஆய்வு செய்வதற்கும், அந்த மொழியில் உள்ள சொற்களின் பொருளை சரியாக புரிந்துகொள்வதற்கும் உதவும்.

ஒலியன் கொள்கைகள்:

ஒலியன் கொள்கைகள் என்பது ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலியன்களைக் கண்டறிவதற்கும், அவற்றின் பண்புகளை விளக்கவும் பயன்படுத்தப்படும் கொள்கைகள் ஆகும்.

- **வேற்று நிலைக் கொள்கை (Contrastive analysis):** இந்த கொள்கையின்படி, ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலியன்கள், அந்த மொழியில் உள்ள சொற்களின் பொருளை வேறுபடுத்தும் திறன் கொண்டவையாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, தமிழ் மொழியில் “க” மற்றும் “க” என்ற இரண்டு ஒலியன்கள் உள்ளன. இந்த இரண்டு ஒலியன்களும் “கடல்” மற்றும் “கடல்” என்ற சொற்களில் உள்ளன. இதில் “க” என்ற ஒலியன் “க” என்ற ஒலியுடன் வேறுபட்டு இருப்பதால், இந்த இரண்டு சொற்களின் பொருளும் வேறுபடுகிறது.
- **துணைநிலைக் கொள்கை (Complementary distribution) -** இந்த கொள்கையின்படி ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலியன்கள், அவை ஒரே இடத்தில் வராதவாறு அமைந்திருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, தமிழ் மொழியில் “க” என்ற ஒலியன், உயிரொலிகளுக்கு முன்னால் மட்டுமே வர முடியும். “க” என்ற ஒலியன் மெய்யொலிகளுக்கு முன்னால் வர முடியாது.
- **உறழ்ச்சிக் கொள்கை (Assimilation):** இந்த கொள்கையின்படி, ஒரு ஒலியன் அதன் அருகில் உள்ள ஒலியுடன் ஒத்து ஒலிக்கலாம். உதாரணமாக, தமிழ் மொழியில் “க” என்ற ஒலியன் “ம” என்ற ஒலியுடன் சேர்ந்து வரும்போது, “க்” என்ற தடையொலியாக ஒலிக்கும்.
- **அழகமைப்புக் கொள்கை (Euphony):** இந்த கொள்கையின்படி, ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலியன்கள், அவை ஒலிப்பதற்கு இனிமையாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, தமிழ் மொழியில் “க” என்ற ஒலியன் “க” என்ற ஒலியுடன் சேர்ந்து வரும்போது, “க்” என்ற தடையொலியாக மாறினால், அது ஒலிப்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும்.
- **சிக்கனக் கொள்கை (Economy):** இந்த கொள்கையின்படி, ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலியன்கள், அவை குறைந்த எண்ணிக்கையில் இருப்பது நல்லது.

உதாரணமாக, தமிழ் மொழியில் “க” என்ற ஒலியன் ஒரு மெய்யொலியாகும். “க” என்ற ஒலியுடன் “க்” என்ற தடையொலியின் ஒலிப்பு ஒத்துப்போகிறது. எனவே, “க” என்ற ஒலியை மட்டும் பயன்படுத்தி, “க” என்ற ஒலியுடன் “க்” என்ற தடையொலியின் ஒலிப்பையும் குறிக்கலாம். இது சிக்கனமானதாகும்.

இந்த கொள்கைகளைப் பயன்படுத்தி, ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலியன்களைக் கண்டறிவதற்கும், அவற்றின் பண்புகளை விளக்கவும் முடியும்.

வேற்று நிலைக்கொள்கை - துணை நிலைக்கொள்கை

ஒரு மொழியின் அடித்தளம் ஒலியன் ஆகும். மனிதர்கள் பேசும் மொழியில் ஒலியன் என்பது, கோட்பாட்டு அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட ஓர் ஒலியைக் குறிக்கும் ஒன்றாகும். சொற்களும், உருபங்களும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபடுவதற்குக் காரணமாயிருப்பன ஒலியன்களே ஆகும். ஒரு சொல்லிலுள்ள ஓர் ஒலியனை இன்னொரு ஒலியனாக மாற்றினால் அச்சொல்லின் பொருள் மாறிவிடும் அல்லது, அது பொருளற்ற ஒன்றாகிவிடும்.

ஒரு மொழியில் வழங்கும் அடிப்படை ஒலிகளை ஒலியன் என்கிறோம். பல்வேறு நுட்பங்களைக் கொண்ட பேச்சு மொழியில் ஒலி வேறுபாடுகளுக்கு இடையில் மாறாகவும், அடிப்படையானதுமான ஒலியை ஒலியன் என்கின்றனர். இவ்வொலியன் என்பது பேச்சொலியின் சிறு பகுதியாக அமைகிறது. அதே நேரத்தில் பொருள் மாற்றம் செய்யக்கூடிய தனி ஒலியாகவும் விளங்குவதை ஒலியன் என்கிறோம். புணரின் என்னும் அறிஞர் மொழிக்கான பொருள் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் தகுதிப்பாடு உடைய மிகச்சிறிய கூறு ஒலியன் என்கிறார்.

ஒலியன்களைத் தொகுக்க மொழியியலாளர்கள் ஐந்து கொள்கைகளை வரையறுக்கின்றனர்.

1. வேற்று நிலைக் கொள்கை
2. துணை நிலைக் கொள்கை
3. உறழ்ச்சி (அ) ஊசலாட்டம்
4. அழகமைப்புக் கொள்கை
5. சிக்கனக் கொள்கை

வேற்று நிலைக் கொள்கை:

கடம், உடம், மடம், படம் இவை நான்கும் வெவ்வேறு பொருள் தரும் சொற்கள், முற்றிலும் 'டம்' என்ற ஒலி அமைப்பு உள்ளது. இவற்றின் இடையே உள்ள முதலொலி க, உ, ம, ப வேறுபட்டு பொருள் மாற்றம் செய்கிறது. இவ்வாறு பொருள் மாற்றம் பெறத் துணைபுரியும் ஒலிகளை குறையொலி என்பர். வேறுபட்ட நிலையால் பொருள் வேறுபடும் நிலையை, வேற்று நிலைக்கொள்கை என்பர்.

துணை நிலைக் கொள்கை

இது வேற்று நிலைக் கொள்கையிலிருந்து வேறுபட்டது. கடல், தங்கம், அகம், இச்சொற்களில் ஒரே ககர ஒலி இல்லாமல் மூன்று ககர ஒலிகளை k, g, h காணமுடிகிறது. மொழி முதலில் k ஒலி வடிவமும் மெல்லினத்தை அடுத்து g என்ற ஒலி வடிவமும், இரண்டு உயிர் ஒலிக்கிடையில் h என்ற ஒலி வடிவத்தையும் காண்கிறோம். இவைகளும் ஒன்று ஒலியனாகவும் மற்றவை மாற்று ஒலியாகவும் இருக்கின்றன.

அழகமைப்புக் கொள்கை

க, ச, ட, த, ப, ற – வல்லினம் ங, ஞ, ந, ம, ன – மெல்லினம் ஏதோ ஒன்று குறைவதாக உள்ளது. அந்த குறைவு 'ண'வாகும். மெல்லின எழுத்தில் 'ண' இருந்தால் தான் அது அழகமைப்பு கொள்கையாக அமையும் மன்-நிலைபெற்று இருத்தல்.

சிக்கனக் கொள்கை

ஒரு மொழியில், ஒரு வகையில் ஒலியன்களை தொகுக்கின்றபோது ஒரு எண்ணிக்கையும் மற்றொரு வகையில் தொகுக்கின்றபோது அதைவிடக் குறைவாக வருகின்றது. இவ்வாறு குறைவாக வருகின்றதையே எடுத்துக்கொண்டால் அதுவே சிக்கனக் கொள்கை என்கிறோம்.

ஒலி ஒற்றுமைக் கொள்கை

ஒலி ஒற்றுமைக் கொள்கை என்பது, ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அதன் பொருளுடன் ஒத்துப்போக வேண்டும் என்ற கொள்கையாகும். இந்த கொள்கையின்படி, ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் இனிமையாகவும், கேட்பதற்கும்

பேசுவதற்கும் எளிதாக இருக்க வேண்டும். மேலும், ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அதன் பொருளுடன் பொருத்தமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

தமிழ் மொழியில், ஒலி ஒற்றுமைக் கொள்கை மிகவும் முக்கியமானதாக இருப்பதால், இந்த கொள்கை தமிழ் மொழியின் அழகையும், வளமையையும் பாதுகாக்க உதவுகிறது.

‘ ஒலி ஒற்றுமைக் கொள்கையின்படி, தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிகள் பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

- **ஒற்றுமையான ஒலிகள்:** ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் ஒத்ததாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, “ஆசை” என்ற சொல்லில் உள்ள அனைத்து ஒலிகளும் “ஆ” என்ற ஒலிக்கு ஒத்தவையாக உள்ளன.
- **இனிமையான ஒலிகள்:** ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் இனிமையாகவும் கேட்பதற்கும், பேசுவதற்கும், எளிதாகவும் இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, “கொடி” என்ற சொல்லில் உள்ள ஒலிகள் மிகவும் இனிமையானவையாக உள்ளன.
- **பொருத்தமான ஒலிகள்:** ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அதன் பொருளுடன் பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, “நல்லது” என்ற சொல்லில் உள்ள “நல்ல” என்ற ஒலிகள் “நல்ல” என்ற பொருளுக்கு பொருத்தமானவையாக உள்ளன.

ஒலி ஒற்றுமைக் கொள்கையின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

- “ஆசை” என்ற சொல்லில் உள்ள அனைத்து ஒலிகளும் “ஆ” என்ற ஒலிக்கு ஒத்தவையாக உள்ளன. இந்த ஒலிகள் இனிமையானவையாகவும், பொருத்தமானவையாகவும் உள்ளன.
- “கொடி” என்ற சொல்லில் உள்ள ஒலிகள் மிகவும் இனிமையானவையாக உள்ளன. மேலும், இந்த ஒலிகள் “கொடி” என்ற பொருளுக்கு பொருத்தமானவையாக உள்ளன.
- “நல்லது” என்ற சொல்லில் உள்ள “நல்ல” என்ற ஒலிகள் “நல்ல” என்ற பொருளுக்கு பொருத்தமானவையாக உள்ளன.

ஒலி ஒற்றுமைக் கொள்கை தமிழ் மொழியின் அழகையும், வளமையையும் பாதுகாக்க உதவுகிறது. இந்த கொள்கையைப் பின்பற்றி தமிழ் மொழியில் புதிய சொற்களை உருவாக்குவதும், பழைய சொற்களைப் பயன்படுத்துவதும் மிகவும் முக்கியம்.

சுருக்கக் கொள்கை

சுருக்கக் கொள்கை என்பது ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்களை சுருக்கிக் கூறும் கொள்கையாகும். இந்த கொள்கையின்படி, ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்கள் பேசவும் எழுதவும் எளிதாக இருக்க வேண்டும். மேலும், ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்கள் அதன் பொருளுடன் பொருத்தமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

தமிழ் மொழியில், சுருக்கக் கொள்கை மிகவும் முக்கியமானதாக கருதப்படுகிறது. தமிழ் மொழியின் ஒலிகள் மிகவும் அழகாகவும், இனிமையவும் இருப்பதால், இந்த கொள்கை தமிழ் மொழியின் அழகையும், வளமையையும் பாதுகாக்க உதவுகிறது.

சுருக்கக் கொள்கையின்படி, தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்கள் பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

- **சுருக்கமான ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்கள்:** ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்கள் சுருக்கமாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, “அண்ணா” என்ற சொல்லை “ண்ணா” என்று சுருக்கிக் கூறலாம்.
- **இனிமையான ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்கள்:** ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்கள் இனிமையாகவும், கேட்பதற்கும் பேசவும் எளிதாகவும் இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, “கொடி” என்ற சொல்லை “டி” என்று சுருக்கிக் கூறலாம்.
- **பொருத்தமான ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்கள்:** ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்கள் அதன் பொருளுடன் பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, “நல்லது” என்ற சொல்லை “நல்” என்று சுருக்கிக் கூறலாம்.

சுருக்கக் கொள்கையின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

- “அண்ணா” என்ற சொல்லை “ண்ணா” என்று சுருக்கிக் கூறலாம். இந்த ஒலிகள் சுருக்கமாகவும், இனிமையாகவும், பொருத்தமாகவும் உள்ளன.
- “கொடி” என்ற சொல்லை “டி” என்று சுருக்கிக் கூறலாம். இந்த ஒலிகள் சுருக்கமாகவும், இனிமையாகவும் பொருத்தமாகவும் உள்ளன.
- “நல்லது” என்ற சொல்லை “நல்” என்று சுருக்கிக் கூறலாம். இந்த ஒலிகள் சுருக்கமாகவும், இனிமையாகவும், பொருத்தமாகவும் உள்ளன.

சுருக்கக் கொள்கை தமிழ் மொழியின் அழகையும், வளமையையும் பாதுகாக்க உதவுகிறது. இந்த கொள்கையைப் பின்பற்றி தமிழ் மொழியில் புதிய சொற்களை உருவாக்குவதும், பழைய சொற்களைப் பயன்படுத்துவதும் மிகவும் முக்கியம்.

சுருக்கக் கொள்கையின் சில பயன்கள்:

- பேச்சு மற்றும் எழுத்து ஆகியவற்றை எளிதாக்குகிறது.
- மொழியின் அழகை மேம்படுத்துகிறது.
- மொழியின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது.

சுருக்கக் கொள்கையின் சில வரம்புகள் பின்வருமாறு:

- சில சொற்களின் பொருளை மாற்றியமைக்கலாம்.
- சில சொற்களின் ஒலி அழகைக் குறைக்கலாம்.

சுருக்கக் கொள்கையைப் பயன்படுத்தும்போது, இந்த வரம்புகளை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

உறழ்ச்சிக் கொள்கை (அ) ஊசலாட்டம்:

சிலச்சொற்கள் பொருள் மாறுபாடு தோற்றுவிக்காமல் அதே நேரத்தில் குறை ஒலி இணைகளாக அமைவதைக் காண்கிறோம். இவ்வியல்பை உறழ்ச்சி அல்லது ஊசலாட்டம் என்கிறோம். எ.கா. பழம் - பளம் இரண்டு குறை ஒலி இணையாக அமைந்திருக்கின்றன. ழ ள வெவ்வேறு ஒலிகளாக இருந்தாலும் பொருள் வேறுபாடு தரவில்லை. இவ்வாறு உறழ்ந்து வருவதனை உறழ்ச்சி அல்லது ஊசலாட்டம் எனலாம்.

உறழ்ச்சிக் கொள்கை (ஊசலாட்டக் கொள்கை) என்பது, ஒலியன்களின் ஒலித்திறன் ஒரே மாதிரியாக இருக்காமல், அவை ஒன்றுக்கொன்று உறழ்ந்து

மாறிக்கொண்டே இருப்பதாகக் கூறும் கொள்கையாகும். இந்த கொள்கையின்படி, ஒலியங்களின் ஒலித்திறன் பின்வரும் காரணங்களால் பாதிக்கப்படலாம்.

- அடுத்தடுத்து வரும் ஒலிகளின் ஒலித்திறன்
- ஒலியங்களின் இடம்
- சொற்றொடர் அல்லது வாக்கியத்தில் ஒலியங்களின் பயன்பாடு

தமிழ் மொழியில், உறழ்ச்சிக் கொள்கை மிகவும் முக்கியமானதாக கருதப்படுகிறது. தமிழ் மொழியில் உள்ள ஒலியங்கள் மிகவும் அழகாகவும், இனிமையாகவும் இருப்பதால், இந்த கொள்கை தமிழ் மொழியின் அழகையும், வளமையையும் பாதுகாக்க உதவுகிறது.

உறழ்ச்சிக் கொள்கையின்படி தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிகள் பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

- **ஒலித்திறனில் உறழ்ச்சி:** ஒரு சொல்லிலுள்ள ஒலிகளின் ஒலித்திறன் ஒரே மாதிரியாக இருக்காமல், அவை ஒன்றுக்கொன்று உறழ்ந்து மாறிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, “ஆசை” என்ற சொல்லில் உள்ள “ஆ” என்ற ஒலி மிகவும் உயர்ந்த ஒலித்திறனைக் கொண்டுள்ளது. அதே சமயம், “சை” என்ற ஒலி குறைந்த ஒலித்திறனைக் கொண்டுள்ளது.
- **இனிமையான ஒலித்திறன்:** ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் இனிமையான ஒலித்திறனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, “கொடி” என்ற சொல்லில் உள்ள “க” என்ற ஒலி மிகவும் உறுதியான ஒலித்திறனைக் கொண்டுள்ளது. அதே சமயம், “டி” என்ற ஒலி இனிமையான ஒலித்திறனைக் கொண்டுள்ளது.
- **பொருத்தமான ஒலித்திறன்:** ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அதன் பொருளுடன் பொருத்தமான ஒலித்திறனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, “நல்லது” என்ற சொல்லில் உள்ள “நல்ல” என்ற ஒலிகள் நல்ல என்ற பொருளுக்கு பொருத்தமான ஒலித்திறனைக் கொண்டவையாக உள்ளன.

உறழ்ச்சிக் கொள்கையின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

- “ஆசை” என்ற சொல்லில் உள்ள “ஆ” என்ற ஒலி மிகவும் உயர்ந்த ஒலித்திறனைக் கொண்டுள்ளது. அதே சமயம், “சை” என்ற ஒலி குறைந்த ஒலித்திறனைக் கொண்டுள்ளது. இந்த உறழ்ச்சியான ஒலித்திறன், “ஆசை” என்ற சொல்லுக்கு ஒரு சிறப்பு அழகைக் கொடுக்கிறது.
- “கொடி” என்ற சொல்லில் உள்ள “க” என்ற ஒலி மிகவும் உறுதியான ஒலித்திறனைக் கொண்டுள்ளது. அதே சமயம், “டி” என்ற ஒலி இனிமையான ஒலித்திறனைக் கொண்டுள்ளது. இந்த உறழ்ச்சியான ஒலித்திறன், “கொடி” என்ற சொல்லுக்கு ஒரு அழகான ஒலிப்பை உருவாக்குகிறது.
- “நல்லது” என்ற சொல்லில் உள்ள “நல்ல” என்ற ஒலிகள் “நல்ல” என்ற பொருளுக்கு பொருத்தமான ஒலித்திறனைக் கொண்டவையாக உள்ளன. இந்த உறழ்ச்சியான ஒலித்திறன், “நல்லது” என்ற சொல்லுக்கு ஒரு சிறப்பு பொருள் வெளிப்பாட்டை உருவாக்குகிறது.
- உறழ்ச்சிக் கொள்கை தமிழ் மொழியின் அழகையும், வளமையையும் பாதுகாக்க உதவுகிறது. இந்த கொள்கையை பின்பற்றி தமிழ் மொழியில் புதிய சொற்களை உருவாக்குவதும், பழைய சொற்களைப் பயன்படுத்துவதும் மிகவும் முக்கியம்.

உறழ்ச்சிக் கொள்கையின் சில பயன்கள் பின்வருமாறு:

- பேச்சு மற்றும் எழுத்து ஆகியவற்றை இனிமையாக்குகிறது.
- மொழியின் அழகை மேம்படுத்துகிறது.
- மொழியின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது.

உறழ்ச்சிக் கொள்கையின் சில வரம்புகள் பின்வருமாறு:

- சில சொற்களின் பொருளை மாற்றியமைக்கலாம்.
- சில சொற்களின் ஒலி அழகைக் குறைக்கலாம்.

கென்னத் பைக்கின் அடிப்படை ஒலியனியல் கொள்கைகள்

கென்னத் பைக்கின் அடிப்படை ஒலியனியல் கொள்கைகள் என்பது, ஒலியன்களின் ஒலித்திறன் மற்றும் அவை ஒன்றுக்கொன்று உறழ்ந்து மாறிக்கொண்டே

இருப்பதைப் பற்றிய கொள்கைகள் ஆகும். இந்த கொள்கைகள் தமிழ் மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பை விளக்கவும், தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிப்பை மேம்படுத்தவும் உதவுகிறது.

கென்னத் பைக்கின் அடிப்படை ஒலியியல் கொள்கைகள் பின்வருமாறு:

- **ஒலி ஒற்றுமைக் கொள்கை:** ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அதன் பொருளுடன் ஒத்துப்போக வேண்டும்.
- **சுருக்கக் கொள்கை:** ஒரு சொல்லின் ஒலிகள் அல்லது எழுத்துக்கள் பேசவும் எழுதவும் எளிதாக இருக்க வேண்டும்.
- **உற்றுச்சிக் கொள்கை:** ஒலியன்களின் ஒலித்திறன் ஒரே மாதிரியாக இருக்கலாம். அவை ஒன்றுக்கொன்று உற்றுந்து மாறிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

இந்தக் கொள்கைகள் தமிழ் மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பை விளக்க பின்வரும் வழிகளில் உதவுகின்றன.

- **ஒலி ஒற்றுமைக் கொள்கை:** இந்த கொள்கை தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிப்பை இனிமையாகவும், பொருத்தமாகவும் ஆக்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, “ஆசை” என்ற சொல்லில் உள்ள அனைத்து ஒலிகளும் “ஆ” என்ற ஒலிக்கு ஒத்தவையாக இருப்பதால், இந்த சொல் இனிமையான ஒலிப்பை உருவாக்குகிறது.
- **சுருக்கக் கொள்கை:** இந்த கொள்கை தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிப்பை எளிமையாகவும், பேசவும் எழுதவும் எளிதாகவும் ஆக்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, “அண்ணா” என்ற சொல்லை “ண்ணா” என்று சுருக்கிக் கூறலாம். இந்த சொல் சுருக்கமாகவும், பேசவும், எழுதவும், எளிதாகவும் உள்ளது.
- **உற்றுச்சிக் கொள்கை:** இந்த கொள்கை தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிப்பை இனிமையாகவும், அழகாகவும் ஆக்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, “ஆசை” என்ற சொல்லில் உள்ள “ஆ” என்ற ஒலி மிகவும் உயர்ந்த ஒலித்திறனைக் கொண்டுள்ளது. அதே சமயம், “சை” என்ற ஒலி குறைந்த

ஒலித்திறனைக் கொண்டுள்ளது. இந்த உறழ்ச்சியான ஒலித்திறன், “ஆசை” என்ற சொல்லுக்கு ஒரு சிறப்பு அழகைக் கொடுக்கிறது.

கென்னத் பைக்கின் அடிப்படை ஒலியனியல் கொள்கைகள் தமிழ் மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பை விளக்கவும், தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிப்பை மேம்படுத்தவும் உதவும்.

ஒலியன் சேர்க்கைகள்

ஒலியன் சேர்க்கைகள் என்பது, இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஒலியன்கள் ஒன்றாக இணைந்து ஒரு புதிய ஒலியைத் தோற்றுவிக்கும் நிகழ்வாகும். தமிழ் மொழியில், ஒலியன் சேர்க்கைகள் மிகவும் பொதுவான நிகழ்வாகும்.

தமிழ் மொழியில் உள்ள ஒலியன் சேர்க்கைகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன:

- **நிலையான ஒலியன் சேர்க்கைகள்:** இவை எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் மாறாமல் இருக்கும் ஒலியன் சேர்க்கைகள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, “க் + ஷ” சேர்க்கையால் “ச்” என்ற ஒலி உருவாகும்.
- **பொருத்தமான ஒலியன் சேர்க்கைகள்:** இவை சில குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையிலும் மட்டுமே ஏற்படும் ஒலியன் சேர்க்கைகள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, “ந + ப” சேர்க்கையால் “ம்ப” என்ற ஒலி உருவாகும்.
- **தவிர்க்கப்படும் ஒலியன் சேர்க்கைகள்:** இவை எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் ஏற்படாத ஒலியன் சேர்க்கைகள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, “வ + ம” சேர்க்கையால் எந்த ஒரு ஒலியும் உருவாகாது.

தமிழ் மொழியில் உள்ள ஒலியன் சேர்க்கைகள் பின்வரும் வழிகளில் ஏற்படலாம்.

- **இறுதி ஒலியன்கள் ஒன்றிணைதல்:** ஒரு சொல்லின் இறுதி ஒலியன் அடுத்த சொல்லின் முதல் ஒலியன் உடன் இணைந்து ஒரு புதிய ஒலியைத் தோற்றுவிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, “கொ + டா” என்ற சொற்கள் சேர்ந்து “கொட்ட” என்ற சொல்லை உருவாக்கும். இதில், “க” என்ற ஒலியானது “டா” என்ற சொல்லின் முதல் ஒலியான “ட” உடன் இணைந்து “ட்ட” என்ற ஒலியைத் தோற்றுவிக்கிறது.

- **உயிரெழுத்துகள் ஒன்றிணைதல்:** ஒரு சொல்லின் இறுதி உயிரெழுத்து அடுத்த சொல்லின் முதல் உயிரெழுத்து உடன் இணைந்து ஒரு புதிய உயிரெழுத்தைத் தோற்றுவிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக “கொ + ஆ” என்ற சொற்கள் சேர்ந்து “கோ” என்ற சொல்லை உருவாக்கும். இதில் “ஒ” என்ற ஒலியானது “ஆ” என்ற சொல்லின் முதல் ஒலியான “ஆ” உடன் இணைந்து “ஓ” என்ற உயிரெழுத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது.
- **ஒலியன்களின் இடம்:** ஒரு ஒலியன் மற்றொரு ஒலியனின் அருகில் இருப்பதால், அவை ஒன்றிணைந்து ஒரு புதிய ஒலியைத் தோற்றுவிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக “கொ + டி” என்ற சொற்கள் சேர்ந்து “கோடி” என்ற சொல்லை உருவாக்கும். இதில் “டி” என்ற ஒலியானது “க” என்ற ஒலியன் அருகில் இருப்பதால், அவை ஒன்றிணைந்து “டி” என்ற ஒலியைத் தோற்றுவிக்கிறது.
- **தமிழ் மொழியில் உள்ள ஒலியன் சேர்க்கைகள் தமிழ் மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பை பாதிக்கும் முக்கியமான நிகழ்வாகும்.** இந்த சேர்க்கைகள் தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிப்பை மாற்றவும், புதிய சொற்களை உருவாக்கவும் உதவுகின்றன.

தமிழ் மொழியில் உள்ள ஒலியன் சேர்க்கைகள் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளில் காணப்படுகின்றன.

- **இறுதி ஒலியன்கள் ஒன்றிணைதல்:**
 - “கொ + டா” → “கொட்ட”
 - “அ + ப” → “அப்”
- **உயிரெழுத்துக்கள் ஒன்றிணைதல்:**
 - “கொ + ஆ” → “கோ”
 - “அ + இ” → “ஐ”
- **ஒலியன்களின் இடம்:**
 - “கொ + டி” → “கோடி”
 - “ந + ப” → “ம்ப”

ஒலியன் அசைகள்

ஒலியன் அசைகள் என்பது, ஒரு ஒலியுடன் ஒரு உயிரெழுத்து இணைந்து உருவாகும் ஒலியன் அமைப்பாகும். தமிழ் மொழியில், ஒலியன் அசைகள் மிகவும் பொதுவான நிகழ்வாகும்.

ஒலியன் அசைகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன:

- **உயிர்மெய்கள்:** இவை ஒரு உயிரெழுத்து மற்றும் ஒரு மெய்யொலி இணைந்து உருவாகும் ஒலியன் அமைப்பாகும். எடுத்துக்காட்டாக “க + அ” என்ற ஒலியன் சேர்க்கையால் “கா” என்ற உயிர்மெய் உருவாகும்.
- **உயிர் நாகரிகங்கள்:** இவை ஒரு உயிரெழுத்து, ஒரு மெய்யொலி மற்றும் ஒரு நாகரிக ஒலி இணைந்து உருவாகும் ஒலியன் அமைப்பாகும். எடுத்துக்காட்டாக, “க + ஞ” என்ற ஒலியன் சேர்க்கையால் “ஞகா” என்ற உயிர் நாகரிகம் உருவாகும்.
- **உயிர்மெய்யசைகள்:** இவை ஒரு உயிரெழுத்து, ஒரு மெய்யொலி மற்றும் ஒரு உயிரெழுத்து இணைந்து உருவாகும் ஒலியன் அமைப்பாகும். எடுத்துக்காட்டாக “க + ள + ஆ” என்ற ஒலியன் சேர்க்கையால் “களா” என்ற உயிர்மெய்யசை உருவாகும்.

தமிழ் மொழியில் உள்ள ஒலியன் அசைகள் பின்வரும் வழிகளில் ஏற்படலாம்.

- **இறுதி ஒலியன்கள் ஒன்றிணைதல்:** ஒரு சொல்லின் இறுதி ஒலியன் அடுத்த சொல்லின் முதல் உயிரெழுத்து உடன் இணைந்து ஒரு உயிர்மெய்யசை உருவாகும். எடுத்துக்காட்டாக “கொ + டா” என்ற சொற்கள் சேர்ந்து “கொடா” என்ற சொல்லை உருவாக்கும். இதில் “க” என்ற ஒலியானது “டா” என்ற சொல்லின் முதல் உயிரெழுத்தான “ஆ” உடன் இணைந்து “கொஆ” என்ற உயிர்மெய்யசை உருவாகிறது.
- **உயிரெழுத்துகள் ஒன்றிணைதல்:** ஒரு சொல்லின் இறுதி உயிரெழுத்து அடுத்த சொல்லின் முதல் உயிரெழுத்துடன் இணைந்து ஒரு உயிர்மெய்யசை உருவாகும். எடுத்துக்காட்டாக, “கொ + ஆ” என்ற சொற்கள் சேர்ந்து “கோ” என்ற சொல்லை உருவாக்கும். இதில், “ஒ” என்ற ஒலியானது “ஆ” என்ற

சொல்லின் முதல் உயிரெழுத்தான “ஈ” உடன் இணைந்து “ஓ” என்ற உயிர்மெய்யை உருவாகிறது.

- **ஒலியன்களின் இடம்:** ஒரு ஒலியன் மற்றொரு ஒலியனின் அருகில் இருப்பதால், அவை ஒன்றிணைந்து ஒரு உயிர்மெய்யை உருவாகும். எடுத்துக்காட்டாக, “கொ + டி” என்ற சொற்கள் சேர்ந்து “கோடி” என்ற சொல்லை உருவாக்கும். இதில் “டி” என்ற ஒலியானது “க” என்ற ஒலியின் அருகில் இருப்பதால், இவை ஒன்றிணைந்து “கோடி” என்ற உயிர்மெய்யை உருவாகிறது. தமிழ் மொழியில் உள்ள ஒலியன் அசைகள் தமிழ் மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பை பாதிக்கும் முக்கியமான நிகழ்வாகும். இந்த அசைகள் தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களின் ஒலிப்பை மாற்றவும், புதிய சொற்களை உருவாக்கவும் உதவுகின்றன. தமிழ் மொழியில் உள்ள ஒலியன் அசைகள் பின்வரும் எடுத்தக்காட்டுகளில் காணப்படுகின்றன.

- உயிர்மெய்கள்:

“க + அ” → “கா”

“ப + ழ” → “பழ”

- உயிர் நாகரிகங்கள்

“க + ஞ” → “ஞ்கா”

“ச + ண்” → “ண்சா”

- உயிர்மெய்யசைகள்:

“க + ள + ஆ” → “களா”

“ந + ஞ + ழ” → “நஞ்”

அலகு – 4

உருபனியல்

அறிமுகம்

உருபனியல் (morphology) என்பது மொழியியலின் துணைத்துறைகளில் ஒன்று. இது சொற்களின் அமைப்புப் பற்றி ஆராயும் துறையாகும். பொருள் தரும் மிகச்சிறிய ஒலியகூறு உருபன் எனப்படுகிறது. உருபனே பொருளோடு நேரடியான தொடர்பு கொண்டது ஆகும். அன்பு, பண்பு, உலகம் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு உருபன். இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே பொருள் உடையன. மேலும் இவற்றை சிறு கூறுகளாகப் பிரிக்கமுடியாது.

நோக்கம்

சொற்றொடரியலின் மிகச்சிறிய அலகாகக் கருதப்படுகின்ற சொல், வேறு பலசொற்களுடன் ஓர் ஒழுங்கு முறையில் தொடர்புபட்டு இருப்பதைக் கணமுடியும். எடுத்துக்காட்டாக, தொழில், தொழில்கள், தொழிலாளி என்பன ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புப்பட்டவை. இவற்றை தமிழ்மொழி அறிந்தவர்கள் இவ்வாறான தொடர்புகளை அனுபவத்தின் வாயிலாக அறிந்திருப்பர். இந்த அனுபவத்தின் வாயிலான மொழியறிவின் மூலம் தொழில் என்பதற்குத் தொழில்கள் எப்படியோ, அதுபோல போர் என்பதற்கு போர்கள் என அவர்கள் அறிவார்கள். இதுபோலவே, தொழிலாளி என்ற சொல் உருவானது போல, போராளி என்ற சொல்லும் உருவாகும். இவ்வாறே அடிப்படையான சொற்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகுதி ஒழுங்கு விதிகளின் அடிப்படையில் பல்வேறு சொற்களாக உருவாகின்றன. இவ்வாறு ஒரு மொழியில், சொற்களின் உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ள விதிகளை ஆராய்ந்து வெளிக்கொணர்வது உருபனியலின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

உருபு

உருபு என்பது, ஒரு சொல்லின் பொருளை அல்லது பயன்பாட்டை மாற்றும் ஒரு சிறிய சொல் அல்லது எழுத்து ஆகும். உருபுகள் தமிழ் இலக்கணத்தில் மிகமுக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றன.

உருபுகளின் வகைகள்

தமிழ் மொழியில் உள்ள உருபுகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

- **வேற்றுமை உருபுகள்:** இவை ஒரு சொல்லின் வேற்றுமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "கண்ணனை" என்ற சொல்லில் உள்ள "ஐ" என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு ஆகும்.
- **கால உருபுகள்:** இவை ஒரு சொல்லின் காலத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "கண்டான்" என்ற சொல்லில் உள்ள "த்" என்பது இறந்த கால உருபு ஆகும்.
- **குணவினை உருபுகள்:** இவை ஒரு சொல்லின் குணத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "நல்லவன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ம்" என்பது குணவினை உருபு ஆகும்.
- **வினையெச்ச உருபுகள்:** இவை ஒரு சொல்லின் வினையெச்சத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "சென்றவன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ன்" என்பது வினையெச்ச உருபு ஆகும்.
- **உரிச்சொற்கள்:** இவை ஒரு சொல்லின் உரிமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "என் கண்ணன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "என்" என்பது உரிச்சொல் ஆகும்.
- **சொற்பொருள் உருபுகள்:** இவை ஒரு சொல்லின்பொருளை மாற்றுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "அவர்" என்ற சொல்லில் உள்ள "அ" என்பது ஒருமை உருபு ஆகும்.

உருபுகளின் பயன்கள்

உருபுகள் தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை வலுப்படுத்த உதவுகின்றன. உருபுகள் இல்லாமல், தமிழ் மொழியின் சொற்கள் முழுமையான பொருளைத் தராது.

தமிழ் மொழியில் உள்ள உருபுகளின் பயன்பாடு பின்வரும் வழிகளில் காணப்படுகிறது.

- உருபுகள் ஒரு சொல்லின் **வேற்றுமையை** வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "கண்ணனை" என்ற சொல்லில் உள்ள "ஐ" என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு ஆகும். இந்த உருபு இல்லாமல், "கண்ணனை" என்ற சொல் பொருள் தராது.

- உருபுகள் ஒரு சொல்லின் **காலத்தை** வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "கண்டான்" என்ற சொல்லில் உள்ள "த்" என்பது இரண்டாம் கால உருபு ஆகும். இந்த உருபு இல்லாமல், "கண்டான்" என்ற சொல் பொருள் தராது.
- உருபுகள் ஒரு சொல்லின் **குணத்தை** வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "நல்லவன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ம்" என்பது குணவினை உருபு ஆகும். இந்த உருபு இல்லாமல், "நல்லவன்" என்ற சொல் பொருள் தராது.
- உருபுகள் ஒரு சொல்லின் **வினையெச்சத்தை** வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "சென்றவன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ன்" என்பது வினையெச்ச உருபு ஆகும். இந்த உருபு இல்லாமல், "சென்றவன்" என்ற சொல் பொருள் தராது.
- உருபுகள் ஒரு சொல்லின் **உரிமையை** வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "என் கண்ணன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ன்" என்பது உரிச்சொல் ஆகும். இந்த உருபு இல்லாமல், "என் கண்ணன்" என்ற சொல் பொருள் தராது.
- உருபுகள் ஒரு சொல்லின் **பொருளை** மாற்றுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "அவர்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ர்" என்பது ஒருமை உருபு ஆகும். இந்த உருபு இல்லாமல், "அவர்" என்ற சொல் பொருள் தராது.

தமிழ் மொழியில் உள்ள உருபுகள் தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை வலுப்படுத்த உதவுகின்றன. உருபுகள் இல்லாமல், தமிழ் மொழியின் சொற்கள் முழுமையான பொருளைத் தராது.

உருபன் வகைகள்

செய்	- வினை நிகழ்ச்சி
த்	- இறந்த காலம் உணர்த்தும் உருபு
ஆன்	- ஆண்பாலை உணர்த்தும் உருபு

செய்தான் எனப்பதில் உள்ள செய், த், ஆன் ஆகிய மூன்றும் தனித்தனி உருபன்களாம். உருபன்களைப் பற்றிய செய்திகள் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

வேர் உருபன்

மேலும் பிரிக்க இடம் தராத சொல் வேர்ச்சொல் ஆகும். கல் என்பது வேர்ச்சொல். அதை மேலும் பிரிக்க முடியாது. இது வேர் உருபன் எனப்படும்.

அடி உருபன்

விகுதிகளை அல்லது ஒட்டுகளை ஏற்க இடமளிக்கும் சொற்கூறு அல்லது உருபன் அடிச்சொல் என்று பெயர் பெறும். செய் என்பது அடிச்சொல், கல் என்பது விகுதியை ஏற்கவும் வல்லது. அதுவும் அடிச்சொல். இதை அடி உருபன் எனலாம்.

ஓட்டு உருபன்

அடிச்சொல்லுடன் உருபுகள் ஒட்டுவதுண்டு. செய்தான் என்பதில் செய் என்னும் அடிச்சொல்லுடன் ஒட்டும் த், ஆன் ஆகிய இரண்டும் ஒட்டுகள். அவை ஒட்டு உருபன்கள் எனலாம். ஒட்டு, ஓர் அடிச்சொல்லுக்கு இடப்பக்கம் வந்தால் முன்னொட்டு என்றும், வலப்பக்கம் வந்தால் பின்னொட்டு என்றும் அடிச்சொல்லின் நடுவில் செருகப்பட்டால் இடை ஒட்டு என்றும் பெயர் பெறும்.

மாற்று உருபன்

ஒரு உருபன் பொருளை உணர்த்தும் நிலையில் தன்னை அடுத்து மாறுவது மாற்றுருபு (allomorph) ஆகும். செந்தாமரை, செவ்வானம், செம்மணல், செங்கமலம், செஞ்சட்டி, சேவடி போன்ற சொற்களில் செஞ்-, செவ்-, செம்-, செம்-, செங், செஞ்-, சே- ஆகியவை சிவப்பு என்ற ஒரே பொருளை உணர்த்தி வருகின்றன. எனவே இவை மாற்றுருபுகளாகும்.

மாற்று உருபன் என்பது, ஒரு சொல்லின் வேற்றுமையை வெளிப்படுத்தும் உருபன்களில் ஒன்றாகும். இவ்வுருபன்கள், ஒரு சொல்லின் வேற்றுமையை வெளிப்படுத்தும்போது, அச்சொல்லின் இறுதியில் சேர்க்கப்படும்.

மாற்று உருபன்கள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

- **இரண்டாம் வேற்றுமை மாற்று உருபன்கள்:** இவை ஒரு சொல்லின் இரண்டாம் வேற்றுமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "கண்ணன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ஐ" என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை மாற்று உருபன் ஆகும்.
- **மூன்றாம் வேற்றுமை மாற்று உருபன்கள்:** இவை ஒரு சொல்லின் மூன்றாம் வேற்றுமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "கண்ணனைப்

பார்த்தான்” என்ற சொல்லில் உள்ள ”ஐ” என்பது மூன்றாம் வேற்றுமை மாற்று உருபன் ஆகும்.

- **நான்காம் வேற்றுமை மாற்று உருபன்கள்:** இவை ஒரு சொல்லின் நான்காம் வேற்றுமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ”கண்ணிடம் பேசினான்” என்ற சொல்லில் உள்ள ”இடம்” என்பது நான்காம் வேற்றுமை மாற்று உருபன் ஆகும்.
- **ஐந்தாம் வேற்றுமை மாற்று உருபன்கள்:** இவை ஒரு சொல்லின் ஐந்தாம் வேற்றுமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ”கண்ணனுக்குப் பரிசு கொடுத்தான்” என்ற சொல்லில் உள்ள க்கு” என்பது ஐந்தாம் வேற்றுமை மாற்று உருபன் ஆகும்.

மாற்று உருபன்கள், ஒரு சொல்லின் வேற்றுமையை வெளிப்படுத்தும்போது அச்சொல்லின் இறுதியில் சேர்க்கப்படும். ஆனால், சில சொற்களில், மாற்று உருபன்கள், அச்சொல்லின் இடையில் சேர்க்கப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, ”கண்ணனையும் பார்த்தான்” என்ற சொல்லில் உள்ள ”யும்” என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை மாற்று உருபன் ஆகும். இந்த உருபன், “கண்ணனை” என்ற சொல்லின் இடையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

உருபன்களை கண்டறியும் நடைவின் விதிகள்

நடைவின் விதிகள் என்பது, தமிழ் இலக்கணத்தில் உள்ள உருபுகளைக் கண்டறிய உதவும் சில விதிகள் ஆகும். இவ்விதிகள், தமிழ்மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பையும், உருபுகளின் பண்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

நடைவின் விதிகள் பின்வருமாறு:

- ஒரே வேற்றுமை உருபன், ஒரே **வேற்றுமையை** மட்டுமே குறிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, ”கண்ணனை” என்ற சொல்லில் உள்ள ”ஐ” என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை உருபன் ஆகும். இது வேறு எந்த வேற்றுமையையும் குறிக்காது.
- ஒரே உருபன், ஒரே **பொருளை** மட்டுமே குறிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, ”கண்டான்” என்ற சொல்லில் உள்ள ”த்” என்பது இறந்தகால உருபு ஆகும். இது வேறு எந்த பொருளையும் குறிக்காது.

- ஒரு சொல்லில் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உருபுகள் இருந்தால், அவை ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, "கண்ணைப் பார்த்தான்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ஐ" மற்றும் "ப்" உருபுகள் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமாக உள்ளன.

இவ்விதிகள் மூலம், தமிழ் மொழியில் உள்ள உருபுகளை எளிதில் கண்டறிய முடியும்.

வேர்ச்சொல் ஒட்டுகள்

வேர்ச்சொல் ஒட்டுகள் என்பது, ஒரு வேர்ச்சொல்லுடன் சேர்ந்து, அதன் பொருளை மாற்றும் அல்லது புதிய பொருளைக் கொடுக்கும் எழுத்து அல்லது எழுத்துக்களின் தொகுப்பாகும். வேர்ச்சொல் என்பது ஒரு சொல்லில் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள அதன் பகுதியாகும். ஒரு மொழியில் ஒலியன் அடிப்படையில் தொடர்புள்ளவும், பொருட் தொடர்புகளைக் கொண்டனவுமான பல சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இவை அனைத்துக்கும் பொதுமையாக அமைந்திருப்பனவே வேர்ச்சொற்கள் ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டாக வளை, வளையம், வளையல், வடை, வட்டம், வட்டு, வட்டில், வடம் போன்ற சொற்கள் அனைத்துக்கும் அடிப்படையாக அமைந்திருப்பது வள் என்பதாகும். எனவே இச்சொற்களின் வேர்ச்சொல் வள் ஆகும்.

வேர்ச் சொற்களுடன் ஒட்டுக்கள் சேரும்போது பல்வேறு சொற்கள் உருவாகின்றன.

வேர்ச்சொல் ஒட்டுகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

- **பொருள் உருபுகள்:** இவை, ஒரு வேர்ச்சொல்லின் பொருளை மாற்றும். எடுத்துக்காட்டாக "கண்" என்ற வேர்ச்சொல்லுடன் "மயக்கம்" என்ற பொருள் உருபு சேர்ந்து "கண்மயக்கம்" என்ற சொல் உருவாகிறது. இதில், "மயக்கம்" என்ற பொருள் உருபு, "கண்" என்ற வேர்ச்சொல்லின் பொருளை "மயக்கத்தைக் கொண்ட கண்" என்று மாற்றுகிறது.
- **வினையெச்ச உருபுகள்:** இவை, ஒரு வேர்ச்சொல்லின் வினையெச்சத்தைக் குறிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக "கண்" என்ற வேர்ச்சொல்லுடன் "பார்க்கும்" என்ற வினையெச்ச உருபு சேர்ந்து "கண்பார்க்கும்" என்ற சொல் உருவாகிறது.

இதில், "பார்க்கும்" என்ற வினையெச்ச உருபு, "கண்" என்ற வேர்ச்சொல்லின் வினையெச்சத்தை "கண்ணைப் பார்க்கும்" என்று குறிக்கிறது.

- **வினைச்சொல் உருபுகள்:** இவை வேர்ச்சொல்லின் வினைச்சொல்லைக் குறிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக "கண்" என்ற வேர்ச்சொல்லுடன் "கட்டு" என்ற வினைச்சொல் உருபு சேர்ந்து "கண்கட்டு" என்ற சொல் உருவாகிறது. இதில், "கட்டு" என்ற வினைச்சொல் உருபு "கண்" என்ற வேர்ச்சொல்லின் வினைச்சொல்லை "கண்ணைக் கட்டுவது" என்று குறிக்கிறது.

வேர்ச்சொல் ஒட்டுகள், தமிழ் இலக்கணத்தில் மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றன. இவை, தமிழ் மொழியின் சொற்களஞ்சியத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கும், தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை வலுப்படுத்துவதற்கும் உதவுகின்றன.

வேர்ச்சொல் ஒட்டுகளின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

- **பொருள் உருபுகள்:**
 - "கண்" + "மயக்கம்" → "கண்மயக்கம்"
 - "நாள்" + "தோறும்" → "நாளும்"
 - "வீடு" + "வாசல்" → "வீட்டுவாசல்"
- **வினையெச்ச உருபுகள்:**
 - "நட" + "படும்" → "நடக்கும்"
 - "சொல்" + "வா" → "சொல்வான்"
 - "கொடு" + "த்தான்" → "கொடுத்தான்"
- **வினைச்சொல் உருபுகள்:**
 - "கண்" + "கட்டு" → "கண்கட்டு"
 - "கை" + "கொடு" → "கைகொடு"
 - "தலை" + "வணங்கு" → "தலைவணங்கு"

உருபு ஒலியனியல் மாற்றம்

உருபு ஒலியனியல் மாற்றம் என்பது, ஒரு சொல்லின் வேற்றுமை, காலம், குணம், வினையெச்சம், உரிமை, பொருள் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் உருபுகள், அச்சொல்லின் இறுதியில் சேர்க்கப்படும்போது அச்சொல்லின் ஒலியியல் அமைப்பில்

ஏற்படும் மாற்றங்களைக் குறிக்கும். தமிழ் மொழியில், உருபு ஒலியனியல் மாற்றங்கள் பின்வரும் வழிகளில் ஏற்படுகின்றன:

- உருபுகள், அச்சொல்லின் இறுதியில் சேர்க்கப்படும்போது அச்சொல்லின் இறுதி எழுத்து ஒலி மாறும். எடுத்துக்காட்டாக "அவன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ன்" என்ற எழுத்து "அவன் கண்ணன்" என்ற சொல்லில் "க" என்ற எழுத்துடன் சேரும்போது "ங்" என்ற ஒலியாக மாறுகிறது.
- உருபுகள், அச்சொல்லின் இறுதியில் சேர்க்கப்படும்போது அச்சொல்லின் இறுதி எழுத்து நீங்கும். எடுத்துக்காட்டாக "கண்ணன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ன்" என்ற எழுத்து "கண்ணனை" என்ற சொல்லில் "ஐ" என்ற எழுத்துடன் சேரும்போது "ன்" என்ற எழுத்து நீங்குகின்றது.
- உருபுகள், அச்சொல்லின் இறுதியில் சேர்க்கப்படும்போது அச்சொல்லின் இறுதி எழுத்தில் மெய் எழுத்து சேரும். எடுத்துக்காட்டாக "கண்ணன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ன்" என்ற எழுத்து "கண்ணனைப்" என்ற சொல்லில் "ப்" என்ற எழுத்துடன் சேரும்போது "ன்ப்" என்ற எழுத்தாக மாறுகிறது.

உருபு ஒலியனியல் மாற்றங்கள், தமிழ் மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பை வலுப்படுத்த உதவுகின்றன. இவை, தமிழ் மொழியின் சொற்களின் உச்சரிப்பை எளிதாக்கவும், தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை முறைப்படுத்தவும் உதவுகின்றன.

ஒலி மாற்றம்:

ஒரு எழுத்து ஒலி மாறும்போது, அச்சொல்லின் பொருள் மாறாது. எடுத்துக்காட்டாக, "அவன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ன்" என்ற எழுத்து, "அவன் கண்ணன்" என்ற சொல்லில் "க" என்ற எழுத்துடன் சேரும்போது, "ங்" என்ற ஒலியாக மாறுகிறது. இந்த மாற்றம் காரணமாக, "அவன்" என்ற சொல்லின் பொருள் மாறாது.

எ.கா.

"அவன்" → "அவன் கண்ணன்" (ன் → ங்)

"கண்ணன்" → "கண்ணனின்" (ன் → ன்)

"கண்ணன்" → "கண்ணனாக" (ன் → ன)

எழுத்து நீக்கம்:

ஒரு எழுத்து நீக்கப்படும்போது, அச்சொல்லின் பொருள்மாறாது. எடுத்துக்காட்டாக "கண்ணன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ன்" என்ற எழுத்து "கண்ணனை" என்ற சொல்லில் "ஐ" என்ற எழுத்துடன் சேரும்போது "ன்" என்ற எழுத்து நீங்குகிறது. இந்த மாற்றம் காரணமாக, "கண்ணன்" என்ற சொல்லின் பொருள் மாறாது.

எ.கா.

"கண்ணன்" → "கண்ணனை" (ன் →)

"கண்ணனின்" → "கண்ணனின் கண்ணை" (ன் →)

"கண்ணனாக" → "கண்ணனாக வந்தான்" (ன் →)

மெய் எழுத்து சேர்க்கை:

ஒரு எழுத்தில் மெய் எழுத்து சேர்க்கப்படும்போது, அச்சொல்லின் பொருள் மாறாது. எடுத்துக்காட்டாக "கண்ணன்" என்ற சொல்லில் உள்ள "ன்" என்ற எழுத்து, "கண்ணனைப்" என்ற சொல்லில் "ப்" என்ற எழுத்துடன் சேரும்போது "ன்ப்" என்ற எழுத்தாக மாறுகிறது. இந்த மாற்றம் காரணமாக, "கண்ணன்" என்ற சொல்லின் பொருள் மாறாது.

எ.கா.

"கண்ணன்" → "கண்ணனைப் பார்" (ன் → ன்ப்)

"கண்ணனின்" → "கண்ணனின் கண்ணைப் பார்த்தான்" (ன் → ன்ப்)

"கண்ணனாக" → "கண்ணனாக மாறினான்" (ன் → னவ்)

உருபு ஒலியனியல் விதிகள், தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை வலுப்படுத்த உதவுகின்றன. இவை, தமிழ் மொழியின் சொற்களின் உச்சரிப்பை எளிதாக்கவும், தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை முறைப்படுத்தவும் உதவுகின்றன.

உருபு ஒலியனியல் விதிகள்

உருபு ஒலியனியல் விதிகள் என்பது, தமிழ் மொழியில் உள்ள உருபு ஒலியனியல் மாற்றங்களை விளக்கும் விதிகள் ஆகும். இவ்விதிகள் தமிழ் மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பையும், உருபுகளின் பண்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

உருபு ஒலியனியல் விதிகளின் சில முக்கியத்துவங்கள்:

- இவை, தமிழ் மொழியின் சொற்களின் உச்சரிப்பை எளிதாக்குகின்றன. உருபுகள் சேர்க்கப்படுவதால் ஏற்படும் ஒலி மாற்றங்கள், தமிழ் மொழியின் சொற்களின் உச்சரிப்பை எளிதாக்குகின்றன.
- இவை தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை முறைப்படுத்துகின்றன. உருபுகள் சேர்க்கப்படுவதால் ஏற்படும் ஒலி மாற்றங்கள், தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை முறைப்படுத்துகின்றன.
- இவை தமிழ் மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பை வலுப்படுத்துகின்றன. உருபுகள் சேர்க்கப்படுவதால் ஏற்படும் ஒலி மாற்றங்கள், தமிழ் மொழியின் ஒலியியல் அமைப்பை வலுப்படுத்துகின்றன.

ஓரினமாதல்

ஓரினமாதல் என்பது ஒரு ஒலியன் மற்றொரு ஒலியனுடன் சேரும்போது அவை ஒன்றாகி ஒரே ஒலியன் போல் ஒலிக்கும் மாற்றமாகும். தமிழ் மொழியில் ஓரினமாதல் என்பது ஒரு பொதுவான நிகழ்வாகும்.

- **மெய்யொலிகளின் இனம்:** தமிழ் மொழியில் உள்ள மெய்யொலிகள் வெடிப்பொலிகள், நுனியண்ணத் தடைகள், இடையண்ணத் தடைகள் ஆகிய மூன்று வகை மெய்யொலிகள் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவையாகும். இவை ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும்போது, அவை ஒன்றாகி ஒரே ஒலியன் போல் ஒலிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக "க" மற்றும் "ங" என்ற வெடிப்பொலிகள் ஒன்றுடன் சேரும்போது, "ங்" என்ற ஒலியன் உருவாகிறது.
- **உயிரொலிகளின் இனம்:** தமிழ் மொழியில் உள்ள உயிரொலிகள் இடையிலுள்ள உயிரொலிகள், இடையில்லாத உயிரொலிகள், நாக்கு நடுவில் உச்சரிக்கப்படும் உயிரொலிகள் என மூன்று வகைப்படும். இவற்றில், இடையில்லாத உயிரொலிகள் ஒரே இனத்தை சேர்ந்தவையாகும். இவை ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும்போது, அவை ஒன்றாகி ஒரே ஒலியன் போல் ஒலிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, "அ" மற்றும் "ஆ" என்ற இடையில்லாத உயிரொலிகள் ஒன்றுடன் சேரும்போது "ஆ" என்ற ஒலியன் உருவாகிறது.

• **மெய்யொலிகளின் மெய்யக்கம்:**

தமிழ் மொழியில் இரண்டு மெய்யொலிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும்போது, அவற்றில் ஒன்று இழக்கப்படலாம். இழக்கப்படாத மெய்யொலி, அடுத்த மெய்யொலியின் இனத்திற்கு மாறலாம். இந்த மாற்றம் ‘மெய்யக்கம்’ என்று அழைக்கப்படுகிறது. மெய்யக்கம் காரணமாக ஏற்படும் ஓரினமாதல் என்பது மிகவும் பொதுவான நிகழ்வாகும். எடுத்துக்காட்டாக, “க” மற்றும் “ம” என்ற மெய்யொலிகள் ஒன்றுடன் சேரும்போது “ங” என்ற ஒலியன் உருவாகிறது.

தமிழ் மொழியில் ஓரினமாதலுக்கு சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

• **மெய்யொலிகளின் இனம்:**

- “க” + “ங” → “ங” (கரும்பை)
- “ச” + “ஞ” → “ஞ” (ஞானம்)
- “ட” + “ண” → “ண்” (நடனம்)

• **உயிரொலிகளின் இனம்:**

- “அ” + “ஆ” → “ஆ” (ஆசை)
- “இ” + “ஈ” → “ஈ” (ஈகை)
- “உ” + “ஊ” → “ஊ” (ஊமை)

• **மெய்யக்கம்:**

- “க” + “ம” → “ங” (கரும்பை)
- “ச” + “ப” → “ப” (பசலை)
- “ட” + “த” → “த” (தோட்டம்)

அ. மூக்கொலி அல்லது வெடிப்பொலியாயிருக்கும் முதல் மெய்யின் தன்மைக்கு ஓரினமாதல்.

mh	>	mm	:	simham	>	simman	(சிம்மம்)
ny	>	nn	:	kanya	>	kanni	(கன்னி)
ks	>	kk	:	aksa	>	akka	(அக்கம்)

ஆ. மூக்கொலி அல்லது வெடிப்பொலியாயிருக்கும் இரண்டாவது மெய்யின் தன்மைக்கு ஓரினமாதல்.

st	>	tt	:	pustaka	>	puttakam	(புத்தகம்)
st	>	tt	:	kastam	>	kattam	(கட்டம்)
mm	>	mm	:	karma	>	kammam	(கம்மம்)

- இவற்றிலெல்லாம் வெடிப்பொலியாகவோ அல்லது மூக்கொலியாகவோ ஒலிகள் ஓரினமாக்கப்படுகின்றன.

இ. மெய்யொலி இழக்கப்படல்

- மெய்யக்கத்தில் இரண்டாவது மெய் 'ய்' அல்லது 'ஈ' என இருக்குமாயின் அது சில இடங்களில் இழக்கப்படுகிறது. வெடிப்பொலி உள்ள இடங்களில் அது இரட்டிக்கிறது.
- manikkam > manikkam (மாணிக்கம்)
sramana samana (சமண)

அநுஸ்வாரம்

- அநுஸ்வாரம் மகர மெய்யாகிறது. பின்னர் தொடர்ந்து வரும் வெடிப்பொலிக்கேற்ற வகையில் திரிந்து ஓரினமாகின்றது.
- mh > mk > nk
simham > cinkam
- இங்கு உண்மையில் மூன்று விதமான வளர்ச்சிப் போக்குகள் உள்ளன. அவற்றுள் இது முதலாவதாகும். இரண்டாவது சாதாரணமாக வருகின்ற சுரபத்தி வழக்கமாகும்.
- ms > mic : சமஸ் : மாம்ஸா > மாமிசம் ;
சமஸ்: வம்ஸா > வமிசம்.

- மூன்றாவது நிலை பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகும். இது அநுஸ்வாரம் கடையண்ண மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்பட்டதன் விளைவாகும். பிற மெய்களுக்கு முன்னர் இம்மூக்கொலி இன வெடிப்பொலியைப் பெறுகிறது. சுரபத்தி இகரம் இம்மெய்யக்கத்தைச் சிதைக்கிறது.
- mamsa > manca > mankican (மாங்கிசம்)
vamsa > vanca > vankicam (வங்கிசம்)

ரகர மெய்க்குப் பின்னர் வரும் மெய்கள்

- தென்னிந்தியாவில் ரகர மெய்க்குப் பின்னர் வரும் மெய்கள் நெடில் மெய்களாக எழுதப்பட்டுள்ளமை காணமுடிகிறது.
- karma > karmma (கர்மம்)
- partipa > parttipa > parttivar (பார்த்திவர்)

மொழியிடை வெடிப்பொலி இரட்டித்தல்

- பிற மெய் மயக்கங்களில் மெய்யொலி இழப்போ அல்லது சுரபத்தியோ உள்ள பொழுது, வெடிப்பொலியானது தனக்கு முன்னர் மூக்கொலியைப் பெற்றிருக்கவில்லையாயின் - இரட்டிக்கிறது. (வீரசோழியம், 59)
- pakva > pakkuvam (பக்குவம்)
cakra > cakkiram (சக்கரம்)
ratna > irrattinam (இரத்தினம்)

வேறினமாதல்

வேறினமாதல் என்பது, ஒரு ஒலியன் மற்றொரு ஒலியனுடன் சேரும்போது, அவை ஒன்றாகி வேறுபட்ட ஒலியன் போல் ஒலிக்கும் மாற்றமாகும். வெவ்வேறு ஒலிகள் ஓரினமாவதற்குப் பதிலாக ஓரினமாக உள்ள ஒலிகள் வேறுபட்டு நிற்கும் நிலையாகும். இம்மாற்றம் திராவிட மொழிகளில் கீழுள்ள பேச்சு வழக்குகளில் உணர முடியும்.

எ.கா.

போடுடா - போடுறா (டா - றா)

சொல்லுடா - சொல்றா (லு - றா)

வேப்பம் - (வேட்டம் (ப் - ட்)

பதற்றம் - பதட்டம் (ற் - ட்)

- **மெய்யொலிகளின் இனம்:** தமிழ் மொழியில் உள்ள மெய்யொலிகள் வெடிப்பொலிகள், நுனியண்ணத் தடைகள், இடையண்ணத் தடைகள், நாக்கொலிகள், உதட்டொலிகள் என ஐந்து வகைப்படும். இவற்றில் வெடிப்பொலிகள், நுனியண்ணத் தடைகள், இடையண்ணத் தடைகள் ஆகிய மூன்று வகை மெய்யொலிகள் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவையாகும். இவை ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும்போது, அவை ஒன்றாகி வேறுபட்ட ஒலியன் போல் ஒலிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, “க” மற்றும் “ய” என்ற வெடிப்பொலிகள் ஒன்றுடன் சேரும்போது “ஞ” என்ற ஒலியன் உருவாகிறது.
- **உயிரொலிகளின் இனம்:** தமிழ் மொழியில் உள்ள உயிரொலிகள் இடையிலுள்ள உயிரொலிகள், இடையில்லாத உயிரொலிகள், நாக்கு நடுவில் உச்சரிக்கப்படும் உயிரொலிகள் என மூன்று வகைப்படும். இவற்றில், இடையில்லாத உயிரொலிகள் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவையாகும். இவை ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும்போது, அவை ஒன்றாகி வேறுபட்ட ஒலியன் போல் ஒலிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக “அ” மற்றும் “இ” என்ற இடையில்லாத உயிரொலிகள் ஒன்றுடன் வேரும்போது “ஈ” என்ற ஒலியன் உருவாகிறது.
- **மெய்யொலிகளின் மெய்யகம்:** தமிழ் மொழியில் இரண்டு மெய்யொலிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும்போது, அவற்றில் ஒன்று இழக்கப்படலாம். இழக்கப்படாத மெய்யொலி, அடுத்த மெய்யொலியின் இனத்திற்கு மாறலாம். இந்த மாற்றம் “மெய்யகம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. மெய்யகம் காரணமாக ஏற்படும் வேறினமாதல் என்பது மிகவும் பொதுவான நிகழ்வாகும். எடுத்துக்காட்டாக “க” மற்றும் “ய” என்ற மெய்யொலிகள் ஒன்றுடன் சேரும்போது “ஞ” என்ற ஒலியன் உருவாகிறது.

தமிழ் மொழியில் வேறினமாதல் ஏற்படும் சில எடுத்துக்காட்டுகள் பின்வருமாறு

• மெய்யொலிகளின் இனம்:

- “க” + “ய” → “ஞ்” (ஞானம்)
- “ச” + “ய” → “ஞ்” (ஞாயிறு)
- “ட” + “ண” → “ந்” (நடனம்)

• உயிரொலிகளின் இனம்:

- “அ” + “இ” → “ஈ” (ஈசை)
- “இ” + “ஈ” → “ஏ” (ஏறி)
- “உ” + “ஊ” → “ஓ” (ஓசை)

• மெய்யக்கம்:

- “க” + “ய” → “ஞ்” (ஞானம்)
- “ச” + “ப” → “ப” (பசலை)
- “ட” + “த” → “த்” (தோட்டம்)

அலகு – 5

தொடரியலும் பொருண்மையியலும்

குகைக் கல்வெட்டுகளில் சொற்றொடர் அல்லது வாக்கிய அமைப்பு தமிழ் இலக்கண முறைப்படி அமைந்துள்ளது. எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையே உள்ள இயைபு (Concord), சொற்களின் வரன்முறை (Word Order) குறித்துத் தொல்காப்பியர் கூறும் விதிகளின்படி வாக்கிய அமைப்புக் காணப்படுகிறது. மேலும் மொழிநூலார் வாக்கிய வகைகளில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடும் பெயர்த் தொடர் வாக்கியங்களும் (Substantive Sentences) காணப்படுகின்றன.

இயைபு

எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையே திணை, பால், எண், இடம், ஆகியவற்றில் இயைபு இருக்க வேண்டும் என்பர் தொல்காப்பியர். எழுவாய் என்ன திணை, பால், எண், இடம் காட்டுகிறதோ, அவற்றையே அது கொண்டு முடியும் பயனிலையும் காட்ட வேண்டும். இம்முறைப்படி வாக்கியங்கள் அமைந்திருப்பதைக் குகைக் கல்வெட்டுகளில் காணலாம்.

(எடு) ஆரிதன் கொட்டுபித்தோன்

(ஆரிதன் செதுக்குவித்தான்)

நிகமத்தோர் கொட்டிஓர்

(வணிகர் செதுக்கினர்)

சொற்கள் வரன்முறை

வாக்கியத்தில் சொற்கள் எம்முறையில் தொடர்ந்து நிற்க வேண்டும் என்பது பற்றித் தொல்காப்பியர் பல விதிகள் கூறியுள்ளார். குகைக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் வாக்கியங்கள் தொல்காப்பிய விதிகளுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளன.

- சிறப்புப் பெயரும் இயற்பெயரும்

ஒருவர்க்கு இயற்பெயரோடு சிறப்புப் பெயர் இருக்குமாயின் அவ்விரண்டையும் சேர்த்து வாக்கியத்தில் கூறும்போது சிறப்புப் பெயரை முன்னும் இயற்பெயரைப் பின்னும் கூற வேண்டும்.

(எடு) கணியன் இயக்குவன்

வேண் கோசிபன்

உபாசன் போத்தன்

- இடப்பெயர்களும் இயற்பெயரும்

ஊர், நகரம், நாடு பற்றிய இடப் பெயர்களும் இயற்பெயருக்கு முன்னால் வர வேண்டும். வெள்ளடை, பாகனூர், எருக்கோட்டூர், எவோமி நாடு, தெங்கு (நாடு), ஈழம், குன்றத்தூர், மதுரை, குமட்டூர் போன்ற இடப் பெயர்கள் பலவும் குகைக் கல்வெட்டுகளில் உள்ளன. இவை இயற்பெயருக்கு முன்னர் அடையாக வரக் காணலாம்.

(எடு) எருக்கோட்டூர் ஈழக் குடும்பிகள்

பாகனூர் போதாதன்

பெயர்த் தொடர் வாக்கியங்கள்

குகைக் கல்வெட்டுகளில் உள்ள வாக்கியங்கள் கருத்து (Topic), கருத்து விளக்கம் (Comment) என்ற அமைப்பில் உள்ள பெயர்த்தன்மை கொண்ட வாக்கியங்களாகும் என்று தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் குறிப்பிடுகிறார். (தமிழ் மொழி வரலாறு) இவ்வாக்கியங்களில் வழக்கமான எழுவாய், குகையை வெட்டியவர் யார் அல்லது அதைத் தானமாக வழங்கியவர் யார் என்பதைக் குறிப்பிடும். பயனிலை கொட்டியோர் அல்லது கொட்டுவித்தோர் என்பதைத் தெரிவிக்கும்.

(எடு) ஆரிதன் கொட்டுபித்தோன்

மாதிரி வாக்கியம்

குகைக் கல்வெட்டு மொழியின் வாக்கிய அமைப்பை விளக்கிக் கொள்வதற்கு மாதிரி வாக்கியம் ஒன்றைக் காண்போம்.

வேண் கோசிபன்

கொட்டுபித்த கல் காஞ்சணம்

இவ்வாக்கியத்தில் வரும் வேண் என்பது குறுநிலத் தலைவன் குழுவின் பெயர். கோசிபன் என்பது காசியப என்ற வடமொழிப் பெயர்ச் சொல்லின் தமிழாக்க வடிவம். கொட்டுபித்த என்பது பிறவினைப் பெயரெச்சம். காஞ்சணம் என்பது பெயர்ப் பயனிலை (காஞ்சணம் - இருக்கை) கல் என்பது அதன் அடைமொழியாகிறது. எனவே இவ்வாக்கியத்தின் பொருள்,

இது வேண் வகுப்பைச் சேர்ந்த

கோசிபன் என்பவனால் கொட்டுவிக்கப்பட்ட

கல்லால் ஆகிய இருக்கை – என்பதாகும்.

தொடரியல் என்பது, ஒரு சொற்றொடரில் சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும் முறையைக் கட்டுபடுத்துகின்ற விதிகள், அல்லது ஒழுங்கமைந்த தொடர்புகள் பற்றிய ஆய்வாகும். இது, வெவ்வேறு சொற்கள் எவ்வாறு இணைந்து துணைத் தொடர்களாகவும் (clauses), அவை இணைந்து எவ்வாறு சொற்றொடர்கள் (Sentences) ஆகவும் உருவாகின்றன என்பது பற்றிக் கவனத்தில் கொள்கிறது.

தொடரியல் என்பது தமிழ் இலக்கணத்தின் ஒரு முக்கியமான பிரிவாகும். இது, தமிழ் மொழியின் சொற்றொடர்களின் அமைப்பை விளக்கவும், தமிழ் மொழியை முறையாகப் பயன்படுத்துவதற்கான விதிகளை உருவாக்கவும் உதவுகிறது.

தொடரியலைப் பற்றிய ஆய்வுகள், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது. இது தமிழ் மொழியின் இலக்கியம், பண்பாடு மற்றும் வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதற்கும் உதவுகிறது.

தொடரியல் மூன்று பிரிவுகள்:

- **சொற்றொடர் அமைப்பு:** இது, சொற்றொடர்களின் வகைகள், சொற்றொடரில் உள்ள சொற்களின் தொடர்புகள், சொற்றொடரில் உள்ள சொற்களின் பொருள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய ஆய்வாகும்.
- **சொற்களின் இணைப்பு:** இது சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து எவ்வாறு துணைத்தொடர்களான உருவாகின்றன என்பதைப் பற்றிய ஆய்வாகும்.
- **துணைத்தொடர்களின் இணைப்பு:** இது துணைத்தொடர்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து எவ்வாறு சொற்றொடர்களாக உருவாகின்றன என்பதைப் பற்றிய ஆய்வாகும்.

தொடரியலின் முக்கியத்துவம்:

- தமிழ் மொழியின் சொற்றொடர்களின் அமைப்பைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது.
- தமிழ் மொழியை முறையாகப் பயன்படுத்துவதற்கான விதிகளை உருவாக்க உதவுகிறது.
- தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

- தமிழ் மொழியின் இலக்கியம், பண்பாடு மற்றும் வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதற்கு உதவுகிறது.

தொடரியல் ஆய்வுகள்:

தமிழ் மொழியின் தொடரியலைப் பற்றிய ஆய்வுகள் பல நூற்றாண்டுகளாக நடந்து வருகின்றன. தொல்காப்பியம், நன்னூல் போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கண நூல்கள், தமிழ் மொழியின் தொடரியலைப் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களை வழங்குகின்றன.

தற்காலத்தில், தமிழ் மொழியின் தொடரியலைப் பற்றிய ஆய்வுகள், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், தமிழ் மொழியை முறையாகப் பயன்படுத்துவதற்கான விதிகளை உருவாக்குவதற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன.

ஆக்கத் தொடரியல்

ஆக்கத் தொடரியல் என்பது, தமிழ் மொழியின் தொடரியல் அமைப்பை பயன்படுத்தி புதிய சொற்றொடர்கள் மற்றும் சொற்றொடர்களை உருவாக்குவதற்கான முறைகளைப் பற்றிய ஆய்வாகும். இது தமிழ் மொழியின் தொடரியல் அமைப்பின் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி கவிதைகள், கதைகள், நாடகங்கள் போன்ற படைப்புகளை எழுதுவதற்கும் உதவுகிறது.

ஆக்கத் தொடரியல் கூறுகள்:

- **சொற்றொடர்களின் வகைகள்:** ஆக்கத் தொடரியல், தமிழ் மொழியின் சொற்றொடர்களின் வகைகளைப் பற்றிய அறிவைப் பயன்படுத்தி, புதிய சொற்றொடர்களை உருவாக்குகிறது.
- **சொற்களின் இணைப்பு:** ஆக்கத் தொடரியல், சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து எவ்வாறு துணைத் தொடர்களாக உருவாகின்றன என்பதைப் பற்றிய அறிவைப் பயன்படுத்தி, புதிய துணைத்தொடர்களை உருவாக்குகிறது.
- **துணைத்தொடர்களின் இணைப்பு:** ஆக்கத் தொடரியல், துணைத்தொடர்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து எவ்வாறு சொற்றொடர்களாக உருவாகின்றன என்பதைப் பற்றிய அறிவைப் பயன்படுத்தி, புதிய சொற்றொடர்களை உருவாக்குகிறது.

- தமிழ் மொழியில் புதிய சொற்றொடர்கள் மற்றும் சொற்றொடர்களை உருவாக்க உதவுகிறது.
- கவிதைகள், கதைகள், நாடகங்கள் போன்ற படைப்புகளை எழுத உதவுகிறது.
- தமிழ் மொழியின் தொடரியல் அமைப்பை விரிவுபடுத்த உதவுகிறது.

ஆக்கத் தொடரியல் ஆய்வுகள்:

ஆக்கத் தொடரியல் ஆய்வுகள், தமிழ் மொழியின் தொடரியல் அமைப்பை விரிவுபடுத்துவதற்கும், தமிழ் மொழியின் படைப்பு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவுவதற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன.

தற்காலத்தில், ஆக்கத்தொடரியல் ஆய்வுகள், தமிழ் மொழியின் தொடரியல் அமைப்பின் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி, புதிய வகையான கவிதைகள், கதைகள், நாடகங்கள் போன்ற படைப்புகளை எழுத முயற்சிக்கின்றன. இவை தமிழ் மொழியின் படைப்பு இலக்கிய வளர்ச்சியில் புதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்குவதற்கு உதவும்.

அமைப்புத் தொடரியல்:

அமைப்புத் தொடரியல் என்பது ஒரு மொழியில் வாக்கியங்கள் எவ்வாறு அமைக்கப்படுகின்றன என்பதை ஆய்வு செய்யும் ஒரு மொழியியல் கிளையாகும். இது வாக்கியத்தின் கூறுகளின் பொருள், மற்றும் பங்கு, அதன் வடிவம் மற்றும் ஒழுங்கு போன்றவற்றைப் பற்றிய அறிவின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

அமைப்புத் தொடரியல் மூன்று அடிப்படைகள்:

- **இயைபு:** எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையேயான இயைபு என்பது அமைப்புத் தொடரியலின் அடிப்படையான அம்சமாகும். எழுவாய் திணை, பால், எண், இடம் ஆகியவற்றில் எதைக் குறிக்கிறதோ அதனையே பயனிலையும் குறிக்க வேண்டும்.
- **வரன்முறை:** வாக்கியத்தில் சொற்கள் எவ்வாறு வர வேண்டும் என்பது பற்றிய விதிகள் வரன்முறை என அழைக்கப்படுகிறது. தமிழ் மொழியில் எழுவாய் முதலில் வரும். அதைத் தொடர்ந்து பயனிலை வரும். பிற சொற்கள் பயனிலைக்குப் பின்னர் வரலாம்.

- **உறவு:** வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வாறு தொடர்புடையவை என்பது உறவு என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த உறவுகள் பொதுவாக இலக்கண உறவுகள் அல்லது பொருள் உறவுகளாக இருக்கலாம்.

தமிழ் வாக்கிய உறவுகள்

அமைப்புத் தொடரியல் ஆய்வு, தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுகிறது. இது மொழி கற்பவர்களுக்கும், மொழிகளைப் படிப்பவர்களுக்கும் ஒரு முக்கியமான கருத்தாகும்.

அமைப்புத் தொடரியலின் சில எடுத்துக்காட்டுகள் பின்வருமாறு:

- **எழுவாய் - பயனிலை இயைபு:**
 - “பெண் பாடினாள்” (பெண், திணை, பெண் பால், ஒருமை, இடம்)
 - “மனிதன் சாப்பிட்டான்” (மனிதன், திணை, ஆண் பால், ஒருமை, இடம்)
 - “நாய்கள் ஓடின” (நாய்கள், திணை, பலபால், ஒருமை, இடம்)
- **வரன்முறை:**
 - “அவள் வீட்டிற்குச் சென்றாள்”
 - “நான் புத்தகம் வாங்கினேன்”
 - “அவர்கள் விளையாடினார்கள்”
- **உறவு:**
 - “பெண் பாடிய பாடல் அழகாக இருந்தது. (இலக்கண உறவு பயனிலையுடன் தொடர்புடைய பெயர்ச்சொல்)”
 - “மனிதன் சாப்பிட்ட உணவு சுவையாக இருந்தது.” (இலக்கண உறவு; பயனிலையுடன் தொடர்புடைய பெயர்ச்சொல்)
 - “நாய்கள் ஓடின. குதிரை விரைந்தது.” (பொருள் உறவு; செயலின் காரணம்)

அண்மை உறுப்புக் கோட்பாடு

அண்மை உறுப்புக் கோட்பாடு (Proximity Principle) என்பது ஒரு மொழியின் வாக்கியங்களில் உள்ள சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வாறு இணைக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றிய ஒரு கோட்பாடாகும். இந்த கோட்பாட்டின்படி, வாக்கியத்தில்

உள்ள சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று அருகருகில் இருந்தால், அவை ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கமான தொடர்புடையவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

அண்மை உறுப்புக் கோட்பாடு தமிழ் மொழியில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு கோட்பாடாகும். தமிழ் மொழியில், வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்கள் பொதுவாக அருகருகில் வருகின்றன. இது வாக்கியத்தின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுகிறது.

- “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தில், “பெண்” மற்றும் “பாடினாள்” என்ற சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று அருகருகில் உள்ளன. எனவே, இந்த இரண்டு சொற்களுக்கும் இடையே ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது. இந்த வழக்கில், “பெண்” என்ற சொற்றொடர் எழுவாயாகவும் “பாடினாள்” என்ற சொற்றொடர் பயனிலையாகவும் செயல்படுகிறது.
- “அவன் புத்தகம் வாங்கினான்” என்ற வாக்கியத்தில், “அவன்” மற்றும் “புத்தகம்” என்ற சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று அருகருகில் உள்ளன. எனவே, இந்த இரண்டு சொற்களுக்கும் இடையே ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது. இந்த வழக்கில், “அவன்” என்ற சொற்றொடர் எழுவாயாகவும் “புத்தகம்” என்ற சொற்றொடர் பயனிலையுடன் தொடர்புடைய பெயர்ச்சொல்லாகவும் செயல்படுகிறது.
- “நாய்கள் ஓடின” என்ற வாக்கியத்தில், “நாய்கள்” என்ற சொற்றொடர் எழுவாயாகவும் “ஓடின” என்ற சொற்றொடர் பயனிலையாகவும் செயல்படுகிறது. இதில் “ஓடின” என்ற சொற்றொடருடன் தொடர்புடைய வேறு எந்தச் சொற்களும் இல்லை. எனவே, இந்த வழக்கில் அண்மை உறுப்புக் கோட்பாடு பொருந்தாது. அண்மை உறுப்புக் கோட்பாடு தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஒரு முக்கியமான கருவியாகும்.

அண்மை உறுப்பு வகைகள்

அண்மை உறுப்புகள் என்பது ஒரு வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று இணைக்கப்படுவதற்கான வழிகள் ஆகும். தமிழ் மொழியில் அண்மை உறுப்புகள் பின்வரும் வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

- **இயல்பான அண்மை உறுப்புகள்:** இவை இரண்டு சொற்கள் இயற்கையாகவே ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை என்பதால் ஏற்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தில், “பெண்” மற்றும் “பாடினாள்” என்ற சொற்கள் இயற்கையாகவே ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை. எனவே இந்த இரண்டு சொற்களும் ஒன்றுக்கொன்று அருகருகில் வருகின்றன.
- **இலக்கண அண்மை உறுப்புகள்:** இவை இலக்கண விதிகளின் அடிப்படையில் இரண்டு சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று இணைக்கப்படுவதால் ஏற்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, “அவன் புத்தகம் வாங்கினான்” என்ற வாக்கியத்தில், “அவன்” மற்றும் “புத்தகம்” என்ற சொற்கள் பயனிலையுடன் தொடர்புடையவை என்பதால் ஒன்றுக்கொன்று அருகருகில் வருகின்றன.
- **பொருள் அண்மை உறுப்புகள்:** இவை வாக்கியத்தின் பொருளின் அடிப்படையில் இரண்டு சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை என்பதால் ஏற்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, “நாய்கள் ஓடின குதிரை விரைந்தது” என்ற வாக்கியத்தில் “நாய்கள்” மற்றும் “ஓடின” என்ற சொற்கள் செயலின் காரணம் என்பதால் ஒன்றுக்கொன்று அருகருகில் வருகின்றன. இந்த அண்மை உறுப்புகள் தமிழ் மொழியின் வாக்கிய அமைப்பில் மிகவும் முக்கியமானவை. அவை வாக்கியத்தின் பொருளைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுகின்றன.

அண்மை உறுப்புகளின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

- **இயல்பான அண்மை உறுப்புகள்:**
 - “பெண் பாடினாள்”.
 - “மனிதன் சாப்பிட்டான்”.
 - “நாய்கள் ஓடின”.
- **இலக்கண அண்மை உறுப்புகள்:**
 - “அவன் புத்தகம் வாங்கினான்”.
 - “அவள் வீட்டிற்குச் சென்றாள்”.

- “அவர்கள் விளையாடினார்கள்”.
- **பொருள் அண்மை உறுப்புகள்:**
- “பெண் பாடிய பாடல் அழகாக இருந்தது”.
- “மனிதன் சாப்பிட்ட உணவு சுவையான இருந்தது”.
- “நாய்கள் ஓடின குதிரை விரைந்தது”.

அண்மை உறுப்புப் பகுப்பு நிலை

- சொற்களைவிட வாக்கியம் நெகிழ்வுத் தன்மை உடையது. “அவன் வந்தான்” வந்தான் அவன் என மாற்றியும் வழங்கலாம். நோம் சோம்ஸ்கியின் மாற்றுவிதி இதற்கு பயன்படும். ஆனால் பெயர்ச்சத் தொடர், வினையெச்சத் தொடர் போன்றவற்றை இவ்வாறு மாற்ற முடியாது. எழுவாய் - பயனிலை இயைந்தே வரும். வாக்கியத்தில் தொடரும் சொற்களுக்கு இடையே இயைபு இருக்கும். இவற்றை விளக்க மொழியியல் அண்மை உறுப்புப் பகுப்பு நிலை (IC.Analysis) எனக்குறிப்பிடும். தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் சேனாவரையர் வாக்கியங்களில், சொற்கள் அண்மை உறுப்பாக வரும் முறையை தொடர் மொழியாவது அவாய் நிலையானும் தகுதியானும் அண்மை நிலையானும் இயைந்து பொருள் விளக்கும் தனிமொழி ஈட்டம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.
- அவாய் நிலை (செங்கால்நாரை), தகுதி (தீச்சுடும்: நீர்குளிரும்), அண்மை நிலை (உணவை உண்டான்).

பேச்சு உறுப்புகள்

- இக்கால மொழியியலார் ஒலிகள் உருவாகப் பயன்படும் உறுப்புகளைக் காற்றறை (Air Cavity) பேச்சுறுப்பு (Speech Organ) என இருவகையாகப் பகுப்பர். பேச்சு உறுப்புகளை இயங்கு உறுப்பு (Active Articulator), இயங்கா உறுப்பு (Passive Articulator) எனப் பகுப்பர் (David Abercrombie. 1966).
- மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இவ்வகையான பாகுபாடு தொல்காப்பியத்தில் பதிவாகி உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. மொழியியலார், மூக்கை ஒரு காற்றறை என்பர். தொல்காப்பியர், மூக்கை ஒரு பேச்சு உறுப்பு

என்கின்றார். இந்த ஒன்றைத் தவிர மொழியியல் விளக்குவதற்கும் மரபிலக்கணம் விளக்குவதற்கும் பெரிய அளவில் வேறுபாடு இல்லை.

எச்சம் என்பது ஒன்று இல்லை

- 17-ம் நூற்றாண்டில் இலக்கணக் கொத்து என்னும் சொல்லிலக்கண நூலை எழுதிய சாமிநாததேசிகர் தமிழில் ஐந்து எழுத்துகள் மட்டுமே உள்ளன. வடமொழியே தமிழுக்குத் தாய்மொழி, வடமொழி இன்றித் தமிழால் இயங்க முடியாது என்னும் உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்துகளைப் பேசினாலும் மொழியியல் கூறும் புதைநிலை அமைப்பு (Deep Structure) புறநிலை அமைப்பு (Surface Structure) என்னும் தொடரியல் கோட்பாட்டை முன்பே கூறியுள்ளார்.
- படித்த பெண் என்னும் பெயரெச்சத் தொடர் ஒரு புறநிலைத் தொடர், இதன் புதைநிலை வடிவம் பெண் படித்தாள். இந்த அளவோடு அமைப்பு மொழியியல் நின்றுவிடும். புதைநிலையில் இருந்து புறநிலை வடிவத்தைக் கொண்டு வரும் மாற்று விதிக் கோட்பாட்டால் நோம் சோம்ஸ்கி மொழியியலில் புரட்சி செய்தார். உச்சம் தொடர் என்று பாராட்டப்படுகிறார்.
- புறநிலை வடிவம் படித்த பெண், புதைநிலை வடிவம், பெண் படித்தாள் மாற்றுவிதிகள் 1. நீக்கல்விதி – பால் காட்டும் விகுதி ஆள்: பெண் படித்த -2 சேர்த்தல் விதி – பெயரெச்சவிகுதி – அ: ண்படித்த 3. முறைமாற்ற விகுதி – 1,2 – 2,1 பெண் படித்த – படித்த பெண்.

எதிர்மறை வடிவங்கள்

- தமிழில் உடன்பாட்டு வினைமுற்று, எச்சங்களுக்கு இணையாக எதிர்மறை வடிவங்களும் நிறையக் காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் சான்றுகள் கொடுக்கின்றார்களே தவிர, தொல்காப்பியர் எதிர்மறை வினையெச்ச, பெயரெச்ச வாய்பாடுகளைக் குறிப்பிடவில்லை. உடன்பாட்டுப் புதைநிலை வடிவில் இருந்து எதிர்மறைப் புறவடிவங்களைப் பெறலாம் என்பதே இதன் அடிப்படையாகும்.
- மரத்தைக் குறைத்தான் - மரத்தைக் குறையான் என்னும் வாக்கியங்கள் உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் வருகின்றனவே தவிர, வேற்றுமை உருபு

ஏற்று வருவதில் எந்த வேறுபாடும் இல்லை. இதேபோன்று பெயர்ச்சமும் வினையெச்சமும் உடன்பாடு – எதிர்மறையில் வந்தாலும் பொருள் வேறுபடுமே தவிர, அமைப்பு ஒன்றாக இருக்கும். அதாவது புறநிலையில் வரும் எதிர்மறை எச்சங்களுக்குப் புதைநிலையில் வரும் எச்சங்களே அடிப்படை வடிவங்கள் - உண்டசோறு – உண்ணாச்சோறு; உண்டு வந்தான் - உண்ணாது வந்தான். நோம் சோம்ஸ்கியின் மாற்றிலக்கணவிதிகள் வழிப் பெறலாம்.

- மேலே விளக்கப்பட்டுள்ள பொருண்மையியல், எழுத்தியல், சொல்லியல், தொடரியல், தமிழ் இலக்கணக் கூறுகள் அனைத்தும் ஒரு மொழிக்கு உரியதாயினும் பொதுமைப் பண்பு நிறைந்தவை. பேராசிரியர் கி. அரங்கன் மொழியியல் வளர்ச்சிக்கு வட மொழி இலக்கண மரபு உதவியதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். புளும்பீல்டு (1993), ஜான் லைன்ஸ் (1968), நோம் சோம்ஸ்கி (2002) குறிப்பிட்டவற்றைச் சுட்டுகின்றார். தமிழ் இலக்கண மரபு தொடக்ககால மொழியியல் அறிஞர்களுக்கு அதிகம் தெரிய வாய்ப்பில்லாமல் இருந்துள்ளது.

தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகள்

தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகள் என்பது ஒரு மொழியின் வாக்கியங்களில் உள்ள சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வாறு இணைக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றிய கோட்பாடுகள் ஆகும். இந்த கோட்பாடுகள், வாக்கியத்தின் அமைப்பு மற்றும் பொருளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுகின்றன.

தொடரமைப்பு விதிகள்

- அக அமைப்பு
- மாற்றுவிதிகள்
- புற அமைப்பு

மொழியியல் அறிஞர் நோம் சோம்ஸ்கியின் மொழி விளக்கத்தின்படி அக அமைப்பு, புற அமைப்பில் காணப்படும் வாக்கியம், தொடர்களை மாற்றுவிதிகள் (Transformational Rules) வழியாகத் தெளிவாக விளக்கிவிடலாம். இவற்றை எல்லாம் பேராசிரியர் கி. அரங்கன் நிறைய சான்றுகளுடன் நோம் சோம்ஸ்கி 'நவீன மொழியியலுக்கு ஓர் அறிமுகம்' என்னும் தம் நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

இயல்பான தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகள்:

இவை இரண்டு சொற்கள் இயற்கையாகவே ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை என்பதால் ஏற்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தில் “பெண்” மற்றும் “பாடினாள்” என்ற சொற்கள் இயற்கையாகவே ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை. எனவே, இந்த இரண்டு சொற்களும் ஒன்றுக்கொன்று அருகருகில் வருகின்றன.

செயல்முறை தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகள்:

இவை இலக்கண விதிகளின் அடிப்படையில் இரண்டு சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று இணைக்கப்படுவதால் ஏற்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, “அவன் புத்தகம் வாங்கினான்” என்ற வாக்கியத்தில், “அவன்” மற்றும் “புத்தகம்” என்ற சொற்கள் பயனிலையுடன் தொடர்புடையவை என்பதால் ஒன்றுக்கொன்று அருகருகில் வருகின்றன.

இயல்பான தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகள் பின்வரும் அடிப்படைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன.

- ஒரு வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்கள் பொதுவாக அருகருகில் வருகின்றன.
- இரண்டு சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று இயற்கையாகவே தொடர்புடையவையாக இருந்தால், அவை பொதுவாக ஒன்றுக்கொன்று அருகருகில் வருகின்றன.

செயல்முறை தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகள்:

- ஒரு வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்கள் இலக்கண விதிகளின் அடிப்படையில் ஒன்றுக்கொன்று இணைக்கப்படுகின்றன.
- ‘இலக்கண விதிகளின் அடிப்படையில் ஒன்றுக்கொன்று இணைக்கப்படுகிற சொற்கள் பொதுவாக ஒன்றுக்கொன்று அருகருகில் வருகின்றன.
- தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகள் தமிழ் மொழியில் மிகவும் முக்கியமானவை. அவை தமிழ் மொழியின் வாக்கிய அமைப்பைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுகின்றன.

தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகளின் எடுத்துக்காட்டுகள்:

- **இயல்பான தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகள்:**
 - “பெண் பாடினாள்.”

- “மனிதன் சாப்பிட்டான்.”
- நாய்கள் ஓடின.”
- **செயல்முறை தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகள்:**
- “அவன் புத்தகம் வாங்கினான்.”
- “அவள் வீட்டிற்குச் சென்றாள்.”
- “அவர்கள் விளையாடினார்கள்.”

தொடரமைப்புக் கோட்பாடுகள் தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஒரு முக்கியமான கருவியாகும்.

மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு

மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு (Generative Grammar) என்பது ஒரு மொழியின் இலக்கணத்தை விளக்கப் பயன்படும் ஒரு கோட்பாடாகும். இந்தக் கோட்பாட்டின்படி, ஒரு மொழியின் அனைத்து இலக்கண அமைப்புகளும் ஒரு அடிப்படை வடிவத்திலிருந்து மாற்று விதிகளின் மூலம் உருவாக்கப்படுகின்றன.

மாற்றிலக்கணக் கோட்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- **அடிப்படை வடிவம் (Deep Structure):** ஒரு மொழியின் வாக்கியத்தின் பொருள் பொதிந்துள்ள ஒரு அடிப்படை வடிவம் உள்ளது.
- **மாற்று விதிகள் (Transformation Rules):** அடிப்படை வடிவத்தை மாற்றி, ஒரு மொழியின் வாக்கியத்தின் வெளிப்புற அமைப்பை உருவாக்க மாற்று விதிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- **பொதுமை இலக்கணம் (Universal Grammar):** அனைத்து மொழிகளுக்கும் பொதுவான ஒரு இலக்கண அமைப்பு உள்ளது.

மாற்றிலக்கணக் கோட்பாட்டை முன்மொழிந்தவர் நோம் சோம்ஸ்கி (Noam Chomsky) ஆவார். அவர் 1957-ம் ஆண்டு வெளியிட்ட “செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் மொழி” (Syntactic Structures) என்ற நூலில் இந்தக் கோட்பாட்டை விளக்கினார்.

மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு மொழியியல் ஆய்வில் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. இது மொழியின் இலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஒரு புதிய வழியை வழங்கியது.

மாற்றிலக்கணக் கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவங்கள்:

- மொழியின் இலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு அமைப்பு வழங்கியது.
- மொழியின் பொதுமை இலக்கணத்தைக் கண்டறிவதற்கு உதவியது.
- மொழியியல் ஆய்வில் ஒரு புதிய ஆராய்ச்சிப் போக்கை தொடங்கியது.

மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு பல விமர்சனங்களுக்கும் உள்ளாகியுள்ளது. இந்தக் கோட்பாடு மொழியின் இலக்கணத்தைப் பற்றிய எளிமையான பார்வையை வழங்குகிறது என்றும், அது மொழியின் உண்மையான பயன்பாட்டை விளக்க முடியாது என்றும் விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர். இருப்பினும், மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு மொழியியல் ஆய்வில் ஒரு முக்கியமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

மாற்றிலக்கண அறிஞர் நோம் சோம்ஸ்கிக்கு முன்னர் எழுத்தியல், சொல்லியலை விளக்கிய அளவிற்குத் தொடரியல் விளக்கப்படவில்லை. மேலும் அவர் எழுத்தியல், சொல்லியல், தொடரியல் என்னும் முறையைத் தொடரியல், சொல்லியல், எழுத்தியல் என முறை மாற்றி விளக்குகின்றார். மொழியைப் பேசினாலும் எழுதினாலும் அது தொடரில் இருந்துதானே தொடங்குகின்றது. அது புறநிலை அல்லது புதைநிலைத் தொடராக இருக்கலாம். மேலும் தொடரை விளக்குவதற்கு முன்னர் அது பொருண்மை (Semantics) உள்ளதா என்பதை அறிய வேண்டும் என்கிறார்.

ஒரு வாக்கியம் எழுவாய் - பயனிலை மயக்கம், கால மயக்கம் போன்றவை இல்லாமல் இலக்கண அமைதியோடு இருந்தாலும் அது பொருள் உணர்த்துவதாக இருக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் அவ்வாக்கியத்தை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தாமல் தவிர்த்து விடவேண்டும்.

மாற்றிலக்கணவிதிகள்

மாற்றிலக்கண விதிகள் (Transformation Rules) என்பது ஒரு மொழியின் வாக்கியத்தின் அடிப்படை வடிவத்தை மாற்றி, அதன் வெளிப்புற அமைப்பை உருவாக்கப் பயன்படும் விதிகள் ஆகும்.

- **பொருள் மாற்று விதிகள் (Transformation Rules)** வாக்கியத்தின் பொருளை மாற்றாமல், அதன் வெளிப்புற அமைப்பை மாற்றும் விதிகள் ஆகும்.
- **செயல்பாட்டு மாற்று விதிகள் (Functional Transformations):** வாக்கியத்தின் பொருளை மாற்றும் விதிகள் ஆகும்.

பொருள் மாற்று விதிகள் பின்வரும் வகைகளில் உள்ளன.

- **திசை மாற்று விதிகள் (Directional Transformations):** வாக்கியத்தின் வினையையும், அதன் பொருளையும் மாற்றியமைக்கப் பயன்படும் விதிகள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, “அவன் புத்தகம் வாங்கினான்” என்ற வாக்கியத்தை “புத்தகம் அவன் வாங்கினான்” என்று மாற்றுவது ஒரு திசை மாற்று விதி ஆகும்.
- **அமைப்பு மாற்று விதிகள் (Structural Transformations):** வாக்கியத்தின் அமைப்பை மாற்றியமைக்கப் பயன்படும் விதிகள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, “அவன் புத்தகம் வாங்கினான்” என்ற வாக்கியத்தை “அவன் வாங்கினான் புத்தகம்” என்று மாற்றுவது ஒரு அமைப்பு மாற்று விதி ஆகும்.

செயல்பாட்டு மாற்று விதிகள்

- **குறிப்பு மாற்றி விதிகள் (Focus Transformations):** வாக்கியத்தில் உள்ள ஒரு பொருளை குறிப்பாக முன்னிலைப்படுத்தப் பயன்படும் விதிகள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, “அவன் புத்தகம் வாங்கினான்” என்ற வாக்கியத்தை “புத்தகம் அவன் வாங்கினான்” என்று மாற்றுவது ஒரு குறிப்பு மாற்று விதி ஆகும்.
- **உரையாடல் மாற்று விதிகள் (Discourse Transformations):** வாக்கியத்தின் உரையாடல் சூழலைப் பொறுத்து அதன் அமைப்பை மாற்றியமைக்கப் பயன்படும் விதிகள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, “அவன் புத்தகம் வாங்கினான்” என்ற வாக்கியத்தை “அவன் புத்தகம் வாங்கியிருக்கிறான்” என்று மாற்றுவது ஒரு உரையாடல் மாற்று விதி ஆகும்.

மாற்றிலக்கண விதிகள் தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தை விளக்கப் பயன்படுகின்றன. அவை தமிழ் மொழியின் வாக்கிய அமைப்பை எவ்வாறு உருவாக்குகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுகின்றன.

மாற்றிலக்கண விதிகள் தமிழ் மொழியின் வாக்கியங்களை உருவாக்குவதற்கான ஒரு விதியை வழங்குகின்றன. இந்த விதிகளின் அடிப்படையில், தமிழ் மொழியில் உள்ள எந்த வாக்கியத்தையும் உருவாக்க முடியும்.

பொருண்மையியல்

- மொழி என்னும் கருத்து வெளியீட்டுக் கருவி, எழுத்து, சொல், தொடர் ஆகிய அமைப்புகளை உடையது.
- எழுத்துத் தனித்தும் முறைப்படி இணைந்தும் சொல்லை ஆக்குவதோடு, சொற்பொருள் மாற்றத்திற்கும் அடிப்படை ஆகின்றது.
- எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறிக்கும் / சுட்டும்.
- சொற்கள் மரபுப்படி சேர்ந்து, பொருளுள்ள தொடரை உருவாக்கும்.

தொல்காப்பியம் உள்ளிட்ட இலக்கண நூல்களிலும் உரைகளிலும் ஆங்காங்கே இலக்கணத்தின் கூறாகப் பொருண்மையியல் கொள்கைகள் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

1. மொழி என்னும் கருத்து வெளியீட்டுக் கருவி, எழுத்து, சொல், தொடர் ஆகிய அமைப்புகளை உடையது. இந்த அமைப்புகள் பொருண்மையாக்கத்திற்கு வாய்ப்பாகின்றன.
2. எழுத்து தனித்தும் முறைப்படி இணைந்தும் சொல்லை ஆக்குவதோடு, சொற்பொருள் மாற்றத்திற்கும் அடிப்படை ஆகின்றது.
3. எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறிக்கும் / சுட்டும். மேலும் ஒவ்வொரு கருத்தாலும் பயனாளரின் புரிதிறனை மதிக்க வேண்டும்.
4. சொற்கள் மரபுப்படி சேர்ந்து, பொருளுள்ள தொடரை உருவாக்கும்.
5. ஒலிமை / பொருண்மை சார்ந்ததாகப் புணர்ச்சி இயலும்.
6. மொழி அமைப்புகளில் மரபு உறுதியாகப் பின்பற்றப்பட்டுப் பொருள் புரிதிறன் பேணப்பட வேண்டும்.
7. மொழி அமைப்புகளைப் போன்றே, இலக்கியக் கூறுகளும் பொருள் உணர்த்தும் பண்பின.

மேற்கூறிய கொள்கைகளின் அடிப்படையில் உருவாகும் பொருண்மையியல் அணுகுமுறையில் இலக்கணக் கல்வி பயிற்றப்படின் விழைபயன் சிறக்கும். தன்விளக்கத் தன்மையுடன் அமைந்துள்ள இலக்கணக் கலைச் சொற்களை முறையாக / முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டால் செயல்திறன் வளர்ந்தோங்கும் என்பதால் இலக்கணம் கற்பிக்கையில் கலைச்சொற்களைத் தெளிவுறுத்த வேண்டும்.

முதலில் பொருண்மையியல் அணுகுமுறையில் வேற்றுமையைக் கற்பித்தல் குறித்து விளக்கப்படுகின்றது.

- **பொருண்மையியல் (Semantics)** என்பது மொழியின் பொருள் தொடர்பான ஆய்வு ஆகும். இது மொழியின் வாக்கியங்கள், சொற்கள் மற்றும் பிற கூறுகள் என்ன பொருளைக் குறிக்கின்றன என்பதைப் பற்றி ஆராய்கிறது.
- **சொற்களின் பொருள் (Word Meaning):** ஒவ்வொரு சொல்லும் என்ன பொருளைக் குறிக்கிறது என்பதை பொருண்மையியல் ஆராய்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண்” என்ற சொல்லின் பொருள் “பெண்” ஆகும்.
- **வாக்கியங்களின் பொருள் (Sentence Meaning):** ஒவ்வொரு வாக்கியமும் என்ன பொருளைக் குறிக்கிறது என்பதை பொருண்மையியல் ஆராய்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தின் பொருள் “ஒரு பெண் பாடினாள்” ஆகும்.
- **உரையுடன் தொடர்புடைய பொருள் (Discourse Meaning):** ஒரு உரையுடன் தொடர்புடைய ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் என்ன என்பதை பொருண்மையியல் ஆராய்கிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள், ஆண் நடனம் ஆடினான்” என்ற உரையில், “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தின் பொருள் “ஒரு பெண் பாடினாள்” என்றாலும், அந்த உரையுடன் தொடர்புடைய பொருள் “ஒரு பெண் பாடியதைக் கண்ட ஆண் நடனம் ஆடினான்” என்பதாகும்.

பொருண்மையியல், மொழியியல் ஆய்வில் ஒரு முக்கியமான அங்கமாகும். இது மொழியின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுகிறது.

பொருண்மையியலின் சில முக்கியத்துவங்கள் பின்வருமாறு:

- மொழியின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுகிறது.
- 'மொழியின் உண்மையான பயன்பாட்டை விளக்க உதவுகிறது.
- மொழியின் வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுகிறது.

பொருண்மையியல் என்பது ஒரு சிக்கலான மற்றும் தொடர்ந்து வளர்ந்து வரும் துறையாகும். இது மொழியியல் ஆய்வில் ஒரு முக்கியமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

பொருள் விளக்கக் கொள்கைகள்

பொருள் விளக்கக் கொள்கைகள் (Semantic Theories) என்பது மொழியின் பொருளை எவ்வாறு விளக்கலாம் என்பதைப் பற்றிய கொள்கைகள் ஆகும். இந்தக் கொள்கைகள், மொழியின் வாக்கியங்கள், சொற்கள் மற்றும் பிற கூறுகள் என்ன பொருளைக் குறிக்கின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுகின்றன.

பொருள் விளக்கக் கொள்கைகள் பின்வரும் இரண்டு முக்கிய வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

- **உலகில் உள்ள பொருள்களின் அடிப்படையில் பொருளை விளக்குதல் (Reference-based Semantic Theories):** இந்தக் கொள்கைகளின்படி, ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் அந்த வாக்கியம் குறிப்பிடும் உலகில் உள்ள பொருள்களின் அடிப்படையில் விளக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தின் பொருள், ஒரு பெண் பாடியதைக் குறிக்கும் உலகில் உள்ள பொருள்களின் அடிப்படையில் விளக்கப்படுகிறது.
- **மொழியில் உள்ள பொருள்களின் அடிப்படையில் பொருளை விளக்குதல் (Convention-based Semantic Theories):** இந்தக் கொள்கைகளின்படி, ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் அந்த வாக்கியத்தில் உள்ள மொழியில் உள்ள பொருள்களின் அடிப்படையில் விளக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தின் பொருள், அந்த வாக்கியத்தில் உள்ள “பெண்” “பாட” “இல்” ஆகிய சொற்களின் பொருள்களின் அடிப்படையில் விளக்கப்படுகிறது.

உலகில் உள்ள பொருள்களின் அடிப்படையில் பொருளை விளக்குவதற்கு பின்வரும் கொள்கைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

- **பொருள் - நிலை கொள்கை (Reference-based Semantics):**

இந்தக் கொள்கைகளின்படி, ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் அந்த வாக்கியம் குறிப்பிடும் உலகில் உள்ள பொருள்களின் நிலைகளைப் பொறுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தின் பொருள், அந்த உலகில் உள்ள பெண் ஒரு பாடலைப் பாடியதை குறிக்கிறது என்பதாகும்.

- **உண்மையியல் கொள்கை (Realism):**

இந்தக் கொள்கைகளின்படி, ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் அந்த வாக்கியம் குறிப்பிடும் உலகில் உள்ள பொருள்களின் உண்மை நிலைகளைப் பொறுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தின் பொருள், அந்த உலகில் உள்ள பெண் உண்மையில் ஒரு பாடலைப் பாடியதைக் குறிக்கிறது என்பதாகும்.

மொழியில் உள்ள பொருள்களின் அடிப்படையில் பொருளை விளக்குவதற்கு பின்வரும் கொள்கைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன:

- **சொற்பொருள் கொள்கை (Semantic Semantics):** இந்தக் கொள்கைகளின்படி,

ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் அந்த வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்களின், பொருள்களின் அடிப்படையில் விளக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தின் பொருள், அந்த வாக்கியத்தில் உள்ள “பெண்”, “பாட”, “இல்” ஆகிய சொற்களின் பொருள்களின் அடிப்படையில் விளக்கப்படுகிறது.

- **கொடுக்கப்பட்ட பொருள் கொள்கை (Conventional Semantics):** இந்தக்

கொள்கைகளின்படி, ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் அந்த வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்களின் பொருள்களின் அடிப்படையில் விளக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த பொருள்கள் உலகில் உள்ள பொருள்களின் நிலைகளுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தின் பொருள், அந்த உலகில் உள்ள பெண் உண்மையில் ஒரு பாடலைப் பாடியதைக் குறிக்கிறது என்பதாகும்.

பொருளின் வகைகள்

பொருளின் வகைகள் (Types of Meaning) என்பது மொழியின் பொருளைப் பிரிப்பதற்கான ஒரு வழியாகும். இந்த வகைகள், மொழியின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுகின்றன.

- **உண்மையியல் பொருள் (Truth-conditional Meaning):** என்பது மொழியின் பொருளை பிரிப்பதற்கான ஒரு வழியாகும். இந்த வகைகள், மொழியின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுகின்றன.
- **செயல்பாட்டு பொருள் (Non-truth-conditional Meaning):** இந்த வகை பொருள், ஒரு வாக்கியம் உண்மையாக அல்லது பொய்யாக இருப்பதைப் பொறுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, “கருணைகாட்ட வேண்டும்” என்ற வாக்கியம் உண்மையாக இருந்தாலும், பொய்யாக இருந்தாலும், அதன் செயல்பாட்டு பொருள் “கருணை காட்ட வேண்டும்” என்பதாகும்.

உண்மையியல் பொருள் வகைகள்

1. **புறநிலை பொருள் (Denotational Meaning):** இந்த வகை பொருள், ஒரு வாக்கியம் குறிப்பிடும் உலகில் உள்ள பொருள்களின் தொடர்புகளைப் பொறுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தின் புறநிலை பொருள், ஒரு பெண் ஒரு பாடலைப் பாடியதைக் குறிக்கிறது என்பதாகும்.
2. **உள்பொருள் (Connotative Meaning):** இந்த வகை பொருள், ஒரு வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்களின் தொடர்புகளைப் பொறுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியத்தின் உள்பொருள், ஒரு பெண் ஒரு பாடலைப் பாடியதைக் குறிக்கிறது என்பதாகும், ஆனால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணை அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட பாடலைக் குறிக்காமல் இருக்கலாம்.

செயல்பாட்டு பொருள் பின்வரும் வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது:

- **உரையாடல் பொருள் (Pragmatic Meaning):** இந்த வகை பொருள், ஒரு வாக்கியம் பயன்படுத்தப்படும் உரையாடல் சூழலைப் பொறுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியம் ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணைப் பற்றிய ஒரு உரையாடலில் பயன்படுத்தப்பட்டால், அதன் உரையாடல் பொருள் அந்த பெண் ஒரு பாடலைப் பாடியதைக் குறிக்கிறது என்பதாகும். ஆனால், அந்த வாக்கியம் ஒரு பொதுவான உரையாடலில் பயன்படுத்தப்பட்டால், அதன் உரையாடல் பொருள் ஒரு பெண்ணைப் பற்றிய பொதுவான ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதாகும்.
- **உளவியல் பொருள் (Psychological Meaning):** இந்த வகை பொருள், ஒரு வாக்கியம் பேசும் நபரின் உணர்ச்சிகளைப் பொறுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, “பெண் பாடினாள்” என்ற வாக்கியம் ஒரு மகிழ்சியான நபர் பேசினால், அதன் உளவியல் பொருள் அந்த நபர் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார் என்பதாகும். ஆனால், அந்த வாக்கியம் ஒரு பொதுவான உரையாடலில் பயன்படுத்தப்பட்டால், அதன் உரையாடல் பொருள் ஒரு பெண்ணைப் பற்றிய பொதுவான ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதாகும்.

பொருளின் வகைகள் மொழியின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதை சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுகின்றன.

ஒருபொருட் பன்மொழி

ஒருபொருட் பன்மொழி என்பது நன்னூல் வழங்கும் ஒரு தமிழ் இலக்கணக் குறியீடு. இதனை மீமிசை எனவும் குறிப்பிடுவர். ஒரு பொருளையே தரும் பல சொற்கள் தொடர்வது ஒரு பொருட் பன்மொழியாகும். மீமிசை ஞாயிறு, புனிற்றிளங்கன்று, உயர்ந்தோங்கு பெருவரை, குழிந்து ஆழ்ந்த கண் என்பன இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.

ஒரு பொருட் பன்மொழி என்பது ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்கள் சேர்ந்து வருவது. இதை மீமிசை என்றும் அழைப்பர். தமிழ் இலக்கணத்தில், ஒருபொருட் பன்மொழிகள், சொற்களின் பொருள் வேறுபாடுகளை உணர்த்துவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஒருபொருட் பன்மொழிகளின் எடுத்துக்காட்டுகள்:

- **மீமிசை ஞாயிறு:** மேற்பகுதியில் உள்ள ஞாயிறு
- **புனிற்றிளங் கன்று:** இளமையான, அழகிய கன்று
- **உயர்ந்தோங்கு பெருவரை:** உயர்ந்துள்ள, பரந்துள்ள மலைத்தொடர்
- **குழிந்து ஆழ்ந்த கண்:** ஆழமான குழி உள்ள கண்

ஒரு பொருட் பன்மொழிகள், மொழியின் அழகை மேம்படுத்துவதற்கும், பொருள்களைப் பற்றிய மேலும் துல்லியமான தகவல்களை வழங்குவதற்கும் உதவுகின்றன.

ஒரு பொருள் இருசொல் என்று தொல்காப்பியமும் ஒருபொருள் பல்பெயர் என்று நன்னூலும் குறிப்பிடும் இலக்கணம் தொடர்மொழி மேலது. வையைக்கு இறைவன் - கூடலார் கோமான் - எனப் பாடும்போது ஒருவனையே குறிக்கும் இரண்டு தொடர்கள் வந்துள்ளன. இப்படி வருவது ஒருபொருள் இருசொல்.

திருமால் குன்றம் உயர்ந்தோங்கி நிற்கிறது. அந்த ஏழைக் குழந்தையின் கண்கள் குழிந்தாழ்ந்து காணப்படுகின்றன. இவ்விரு தொடர்களிலும் ஒருபொருள் குறித்துத் தொடர்ந்து வரும் இச்சொற்கள் உள்ளன. இவை உயர்ந்தோங்கி, குழிந்தாழ்ந்து என்பவை. அவை உயர்ந்து. ஒங்கி அழகிய இரு சொற்களும் உயர்ந்த என்னும் ஒரே பொருளிலும், குழிந்து ஆழ்ந்து என்பவை குழிந்து என்னும் ஒரே பொருளிலும் வருகின்றன.

நடு மையம், மீமிசை ஞாயிறு என்னும் தொடர்களில் நடுப்பகுதி என்னும் ஒரே பொருளை உணர்த்தும் நடு, மையம் என்னும் இரு சொற்களும் மேற்பகுதி என்னும் பொருளைத் தரும். மீ, மிசை என்னும் இரு சொற்களும் இணைந்து வந்து ஒரே பொருளை உணர்த்தியுள்ளன.

பலபொருள் ஒருமொழி ஒப்பீட்டுச் சொற்பொருள் மாற்றம்

பல பொருள் ஒரு மொழி ஒப்பீட்டுச் சொற்பொருள் மாற்றம் என்பது, ஒரு மொழியில் உள்ள ஒரு சொல்லின் பொருள், ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில் மாறுவது ஆகும். இந்த மாற்றம், அந்தச் சொல்லின் பொருளின் அளவை, தன்மையை, அல்லது திறனைக் குறிக்கிறது.

பலபொருள் ஒருமொழி ஒப்பீட்டுச் சொற்பொருள் மாற்றத்தின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

- **பெரிய:** ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில், அளவில் பெரியது என்று பொருள்படும்.
- **சிறிய:** ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில், அளவில் சிறியது என்று பொருள்படும்.
- **நல்ல:** ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில், தன்மையில் நல்லது என்று பொருள்படும்.
- **கெட்ட:** ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில், தன்மையில் கெட்டது என்று பொருள்படும்.
- **வலிமையான:** ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில், திறனில் வலிமையானது என்று பொருள்படும்.
- **பெலவீனமான:** ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில், திறனில் பெலவீனமானது என்று பொருள்படும்.

பல பொருள் ஒருமொழி ஒப்பீட்டுச் சொற்பொருள் மாற்றம், மொழியின் அழகை மேம்படுத்துவதற்கும், பொருள்களைப் பற்றிய மேலும் துல்லியமான தகவல்களை வழங்குவதற்கும் உதவுகின்றன.

இந்தவகையான மாற்றம், தமிழ் மொழியில் மிகவும் பொதுவான ஒன்றாகும். தமிழ் இலக்கணத்தில், இந்த வகையான மாற்றம், “சமநிலைத்தன்மை” (Equality) மாற்றம் “அசமநிலைத்தன்மை” (inequality) ஆகிய இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

சமநிலைத்தன்மை

சமநிலைத்தன்மை என்பது, இரண்டு பொருள்களின் அளவு, தன்மை, அல்லது திறன் ஆகியவை ஒரே மாதிரியாக இருப்பதைக் குறிக்கிறது. இந்தச் சமநிலை, “போல்” (அள்) என்ற இணைப்புச் சொல்லைப் பயன்படுத்தி வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

சமநிலைத்தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்:

- அவன் அவளைப் போல அழகாக இருக்கிறான்.
- இந்தப் புத்தகம் அந்தப் புத்தகத்தைப் போல சிறப்பானது.
- அவன் ஒரு வலுவான மனிதன். அவள் ஒரு பெலவீனமான பெண்.

அசமநிலைத் தன்மை

அசமநிலைத் தன்மை என்பது, இரண்டு பொருள்களின் அளவு, தன்மை, அல்லது திறன் ஆகியவை ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல் வேறுபடுவதைக் குறிக்கிறது. இந்த வேறுபாடு, “விட” (Than) என்ற இணைப்புச் சொல்லைப் பயன்படுத்தி வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

அசமநிலைத்தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்:

- அவன் அவளை விட அழகாக இருக்கிறான்.
- இந்த புத்தகம் அந்த புத்தகத்தை விட சிறப்பானது
- அவன் ஒரு வலுவான மனிதன். அவள் ஒரு பலவீனமான பெண்.

பல பொருள் ஒருமொழி ஒப்பீட்டுச் சொற்பொருள் மாற்றம், தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தையும், இலக்கியத்தையும் நன்கு புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுகிறது.

சொற்பொருள் மாற்றத்துக்கான காரணிகள்:

1990-களில் இறுதியில் பிளாங்க் (Blank) என்பவர் சொற்பொருள் மாற்றங்களுக்கான காரணிகளைப் பட்டியலிட்டார். பின்னர் 2004-ல் இப்பட்டியலை கிர்சேகா (Grzego) என்பவர் சற்று விரிவாக்கினார். இக்காரணிகளைச் சுருக்கமாகப் பின்வருமாறு கூறலாம்.

- மொழியியல் காரணிகள்
- உளவியல் காரணிகள்
- சமூக பண்பாட்டுக் காரணிகள்
- பண்பாட்டுக் காரணிகள்

மயக்கம்

மொழி மயக்கம் என்பது, ஒரு மொழியில் இருந்து மற்றொரு மொழியில் பேசும்போது, சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்கள் குழப்பமடையும் நிலையானது. இது பொதுவாக இரண்டு மொழிகளையும் நன்கு அறிந்தவர்களுக்கு ஏற்படும் பொதுவான நிலையாகும்.

மொழிமயக்கம் ஏற்படுவதற்கு காரணங்கள்:

இரண்டு மொழிகளிலும் உள்ள ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகள் இரண்டு மொழிகளிலும் ஒரே மாதிரியான சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் இருந்தால், அவை குழப்பமடையலாம். எடுத்துக்காட்டாக, “school” என்ற ஆங்கில வாக்கியத்தை “நான் பள்ளிக்குச் சென்றேன்” என்று மொழிபெயர்க்கும் போது “School” என்ற சொல்லை “பள்ளி” என்று மொழிபெயர்க்காமல், “கல்லூரி” என்று மொழிபெயர்க்கலாம்.

மாதிரி வினாத்தாள்
B.A. Degree Examination
B.A. தமிழ் முதலாமாண்டு
இரண்டாம் பருவம்
பகுதி I தமிழ் - Part I Tamil
Subject – தமிழ்மொழி அமைப்பியல்

Time: 3 hours

Maximum Mark: 75

பகுதி – அ (5 x 5 = 25 மதிப்பெண்கள்)

I எவையேனும் ஐந்தனுக்கு ஒருபக்க அளவில் விடைதருக:

1. மொழியின் இயல்புகள் யாவை?
2. பேச்சு வழக்கு மற்றும் எழுத்து வழக்கின் வேறுபாடுகள் என்னென்ன?
3. உயிரொலிகளின் உச்சரிப்புகளைக் கூறுக.
4. கிரந்த எழுத்துக்கள் யாவை? விளக்குக.
5. விதியின் வகைகளைக் கூறுக.
6. உருபுகளின் வகைகள் எவ்வாறு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
7. நைடாவின் விதிகளைக் கூறுக.
8. அண்மை உறுப்பின் வகைகளைக் கூறுக.

பகுதி – ஆ (10 x 5 = 50 மதிப்பெண்கள்)

II எவையேனும் ஐந்தனுக்கு மூன்றுபக்க அளவில் விடைதருக:

9. மொழிக் குடும்பம் ஆராய்க.
10. சார்பெழுத்துக்களைக் கூறி விளக்குக.
11. மொழிக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள் எத்தனை? விளக்குக.
12. மெய்மயக்கத்தின் வகைகளை விளக்கி எழுதுக.
13. செய்யுள் விகாரங்களின் வகைகளைக் கூறுக.
14. ஒலிகளின் வகைகளைக் கூறுக.
15. ஒலிப்பு உறுப்புகளை வகைப்படுத்துக.
16. தொடரமைப்பு போட்பாடுகளை விளக்குக.